25

உ

சிவமயம். நவராத்திரி ஆரம்பம

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ - குமாரதேவர்

அருளிச்செய்த

சாத்திரக்கோவையும்,

பெரியநாயகியம்மன் பதிகமும்,

ஸ்ரீ - சிதம்பரசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

நெஞ்சுவிடுதூதும்.

திருத்துருத்தி இந்திரபீடம் கரபாத்திர சுவாமிகள்

ஆதீனத்திற்குரிய

ஈசூர் - சச்சிதாநந்தசுவாமிகள்

மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

பி - ஆறுமுகமுதலியாரவர்களால்

பல பிரதிகளைக்கொண் டாராய்ச்சிசெய்வித்து,

சென்னை:

முதற் பதிப்பு.

மனோன்மணிவிலாச அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1895.

சிவமயம்.

கருத்து.

முக்கியஙவனிப்பு;—இப்பதிப்பிற்கு முன்னர் சிலர் அச்சிட்டிருந்த பிரதிகளிலுள்ள இச்சாத்திரக்கோவைநூலைப் பரிசோதிக்குமளவில், யாதும் வரிசைக்கிரமமாயில்லாமையாலும், ஒன்றுக்கொன்று பேதமாயிருப்பதைப் பற்றி, ஒருவாறு சந்தேகங்கொண்டு, மூல ஏட்டுப்பிரதிகளில் எவ்வாறிருக்குமோ! எனவெண்ணி, சில மடாதிபர்களுக்கும், சில வேதாந்திகட்கும், சில பேரறிவுடையோர்கட்கும், அடியேன் சிரசால் தெண்டங்கூறாக இக் குமாரதேவர் சாத்திரக்கோவைநூல் மூல ஏட்டுப்பிரதிகளிருந்தால் அடியேன்பேரில் தயவிட்டு அனுப்பித்தருகவொண்ணுக வேண்டுமென்று பல நிருபமெழுதியும் பதில் சரிவரக்கிடைக்காமல் பிறகு ஒருவாறு துணிந்து, "அரசனெவ்வழி யவ்வழி குடிகள்" என்னும் நீதிவாக்கியத்தைக் கடைப்பிடியாகக் கொண்டு, முன்னர் அச்சிட்டபிரதிகளை வெகுவாயப்பரிசோதிப்பித்து, அடியேன் இச்சாத்திரக்கோவையை யச்சிட்டிருப்பதுடன், விருத்தாசலத்தில் கண்ணே யெழுந்தருளியிருக்கும் பெரியநாயகியம்மன் பேரில் ஷை ஸ்ரீ-குமாரதேவர் அருளிச்செய்த பதிகமுஞ் சேர்த்து நன்குமதிக்கத்தக்க கடிதத்தி லச்சிட்டு முடிவுபெற்றிருக்கின்றன.—வேண்டுவோர்கள் சென்னை மநோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்தலைவருமாகிய அடியேனிடத்திலும், சென்னை, "மதராஸ் ரிப்பன்" அச்சுக்கூடத்தலைவர் ம-ள-ள-ஸ்ரீ, சை-இரத்தினசெட்டியாரவர்களிடத்திலும், சிதம்பரம், மேற்கோபுரவீதி மண்டபத்தில் வைத்திருக்கும் அடியேன் புத்தகஷாப்பிலும், கும்பகோணம், பெரியகடைவீதியில் ம-ள-ள-ஸ்ரீ, மயிலை-அருணகிரிமுதலியார் புத்தகஷாப்பிலிருக்கும் காரியம் நாராயணப்பிள்ளையிடத்திலும் அடியிற்கண்ட விகிதப்படி பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

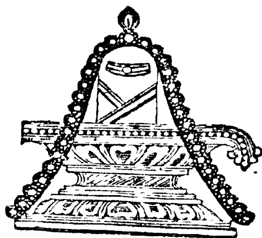
ஆப்பவுண்டு புத்தகம் க-க்கு - அணா - அ 0
கலிகோ (டை புல்பவுண்டு) புத்தகம் க-க்கு அணா - க0 0

கோ. மா. மு.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதீனவரலாறு.

துறையூர் - சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்,

பேறையூர்-சாந்தலிங்கசுவாமிகள்,

ஸ்ரீ - குமாரதேவர்,

சிதம்பரசுவாமிகள்,

ரெட்டி - சிதம்பரசுவாமிகள்,

பழனிசுவாமிகள்,

கூவாலத்துச்சுவாமிகள்,

புலியூர்ச்சுவாமிகள்,

குழந்தைவேல்சுவாமிகள்,

முத்தையசுவாமிகள்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குருபூசைநாட்கள்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர்	=	புரட்டாசிமீ பூர்வபக்ஷம் சதுர்த்தசி.
குழந்தைவேல்சுவாமிகள்.	=	ஆடிமீ அசுவனி.

சாத்திரங்களின் அட்டவணை.

சாத்திரங்களின் அட்டவணை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

ஸ்ரீ அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்தஸ்வரூபமே ஒருருவாகத் திருமேனிகொண்டருளிய ஸ்ரீ-குமாரதேவர் முற்பிறப்பில் பரமசிவத்தைநோக்கி மல்லிகார்ச்சுன பர்வதத்தில், நெடுங்காலந்தவஞ்செய்கையில், அந்தச்சுவாமிகளோடுகூட வேறொருவர் அந்தப்பர்வதத்தினுச்சியிலே தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தார், அப்போது, பரமசிவம் அவரது தவத்திற்கிரங்கிப் பிரத்தியட்சமாயெழுந்தருளிவந்து, அன்பனே? உனக்கு என்ன வரம்வேண்டுமென்று கேட்குமளவில், அவரோ ஒன்றைக்கருதி மற்றொன்றைக் கேட்டமாத்திரத்தில், பரமசிவம் திருவுளத்தில் முனிவுகொண்டு, அடா நீ ஜடாமுனியாகக் கடவதென்று சபிக்க அதுகேட்டு அவரும் திடுக்கிட்டெழுந்து நின்று சுவாமி? யான் கருதிவந்ததைக்கேளாமல் ஊழ்வினைச்சேட்டையால் தவறிப்போனேன் பரம்பொருளே! இனி யாதுசெய்யவல்லேன். அச்சோ! இச்சாபம் அடிமைக்கு,எக்காலத்தில் விமோசனமாகுமென்று அடிவணங்கிக்கேட்க, அடா நீபோய், விருத்தாசலத்தில், மணிமுத்தாநதிக் கரையில் வளர்ந்தோங்கியிருக்கின்ற அரசமரத்தின்மேலிருந்தாயாகில், இந்தப்பர்வதத்தில் உன்னோடு தவஞ்செய்துநிற்கின்ற எமது அன்பனாகிய ஒருவன் கந்நடதேயத்தில் இராஜனாகவவதாரஞ்செய்து,சிறிது நாள் அரசுபண்ணி, பிறகு விரக்தியுண்டாய், பேரையூர்ச்

சாந்தலிங்கசுவாமிகளிடத்தில் அநுக்கிரகம்பெற்றுக்கொண்டு மேற்படி ஆசிரியருத்தரப்படி விருத்தாசலம்வந்து ஆங்கிருக்கின்ற அரசமரத்தினிழலில் இருப்பான. அப்போது, நீ அவனைக்கண்டு வணங்கிக்கேட்டால், அவன் விமோசனஞ் செய்வானென்று திருவாய்மலர்ந்தருளியமாத்திரத்தில், அந்த ஜடாமுனியும், சுவாமி ? அவருக்கு முத்தித்திசை எப்போதென்று கேட்க அடா ? அந்த அன்பன் இதற்குமுன்னர், ஐந்து சந்தேகமெடுத்து நம்மைநோக்கி நிஷ்காமதவஞ் செய்திருக்கின்றான், இஃது ஆறுவதுதேகம். இன்னம் ஒருதேகத்திலமுத்தியைப் பெறுவானென் றருளிச்செய்ய. அதகேட்டு ஜடாமுனியும் பாக்கியமென்று பரமசிவனிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டுபோய், மேற்சொல்லிய அரசமரத்தின்மேலிருந்து எப்போது விமோசனகாலம் நேரிடுமென்று வழிபார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவரோ என்றால், பரமசிவத்தின் திருவருட்படி அருளே திருவுருவாகக்கொண்டபோதினும், ஆசிரியாவேண்டியிருப்பதால், கர்நாடதேயத்திலவதரித்துச் சிறிதுநாளரசு செய்து பிறகு துறவுபூண்டு ஒருநாள், தம்மிடத்திலுள்ள மந்திரிமார்களில் முதல்மந்திரியானவரால் தமது சரித்திரமுழுதும் பேரையூர்ச்சாந்தலிங்கசுவாமிகளுக்குத்தெரிவித்தபின்பு தாமேபோய் மேற்படி சுவாமிகளைக்கண்டு வணங்கிநிற்க: அதுதெரிந்து சுவாமிகளும், இவரதுபரிபாகத்தை நோக்கும்பொருட்டுந்தமமிடத்திருக்கும் கையேட்டுத் தம்பிரானைப்பார்த்து அப்பா ? இவனைப்பார்த்தால் அரசனைப்போலிருக்கின்றது, இவனிந்தவழிக்குப்பாத்திரவானல்லன், ஆதலால் இவனை அரசுக்கே போகும்படி சொல்லென்று சொல்ல: அதற்கு

அங்கத்தம்பிரானும் சுவாமி ? இவ்வரசனிடத்தில் அதிதீவிரப
க்குவமுடைய சற்சீஷருக்குள்ள பதினெண்குறியும் உண்டாயி
ருக்கிறதே யென்று கைகையாகச்சொல்ல, சுவாமிகளும் (மு
ன்பே அறிந்திருப்பதால்,) ஆனால் இவனை நமது எருதுக்குப்புல்
லறுத்துப்போடச் சொல்லென்று கட்டளையிட்டருள, அவ்
வாறே தம்பிரான் அரிவாளும், புல்லுக்கட்டுகயிறுங் கொடுத்
தனுப்ப, மேற்படி ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அத்திருப்பணியைச் சிர
சாவகித்துக்கொண்டு வயலுக்குப்போய் பள்ளர்கள் புல்லறுப்
பதைப்பார்த்து, தாமும் அவ்வாறே அறுக்க நினைத்து இடக்
கையால் புல்லைப்பற்றி வலக்கையிலுள்ள அரிவாளைப் புல்லின்
மேற் பூட்டாமல் இடக்கை மேற்பூட்டியிழுக்க, கை யறுபட்ட
மாத்திரத்தில் மேற்படி வலக்கையைப்பார்த்துக் கோபித்தார்,
இவ்வற்புதக்காட்சியைக்கண்ணுறக்கண்ட மேற்படிபள்ளர்கள்
நீர் ஆரையா ? என்று கேட்க, நான் போரையூர்ச்சாந்தலிங்க
சுவாமிகள் வாகனத்திற்குப் புல்லறுப்பவனென்று சொல்ல,
அதுகேட்டு அப்பள்ளர்கள் ஆச்சரியமடைந்து, இவர் அரசனை
ப்போலிருக்கிறதென்றெண்ணி, அப்பள்ளர்களே புல்லறுத்து
க் கட்டுக்கட்டி அவர் திருமுடிமேல் வைக்க, அச்சுமைபொரு
மல திருமுடிசாய்ந்து போவதைக்கண்ட பள்ளர்கள் அப்பு
ற்சுமையை எடுத்துவந்து மேற்படி மடாலயத்து வெளியில்
வைத்துப்போனார்கள்.

இவ்வாறு இரண்டு நாள்சென்றபின்பு, மூன்றாவது நாள்
மேற்படி புற்சுமையை எடுத்துவந்தபள்ளன் இவர் சேதி முழு
தும் கையேட்டுத்தம்பிரானுக்குத் தெரிவிக்க, அவரும் இவர்
கையறுப்புண்ட சேதியை சுவாமிகளுக்குக் குறிப்பாகத் தெரி

வித்தனா, சுவாமிகளும் ஸ்ரீ-குமாரதேவரைப்பார்த்து சோத னை நிமித்தம முனிவுகொள்பவர்போல் கோபிக்க, அவரும் உண்மையாகவேபயந்து ஒருபுறம் ஒதுங்கி இருந்துவிட்டார்.

பிறகு அன்று இராத்திரி சுவாமிகள் கையேட்டுத்தம்பி ரானையழைத்து அப்பா? எங்களிருவருக்கும் வெவ்வேறே கட் டமுது கட்டி ஒரு தண்டத்தில்மாட்டி அரசனிடத்திற்கொடு த்து நம்மோடுகூட அனுப்பிவையென்று கட்டளையிட்டருள அவரும் அவ்வாறே செய்தனுப்பிவைக்க, சுவாமிகள் முன னும் ஸ்ரீ-குமாரதேவர் பின்னுமாய்ப்போகையில், சிலதூரம் போய் சுவாமிகள் இவரைத்திரும்பிப்பார்த்து என்ன தாமத மென்றுகேட்ட, அதுகேட்டு இவரும் பயந்து சுவாமி? ஒருபுறம் அச்சுலிங்கம், மற்றொருபுறம் கறையுத்தம் இழுக்கின்றதே! என்று சொல்ல, அக்குறிப்பையறிந்து சுவாமிகள் தமக்குள் தாமே ஆனந்தபரவசமடைந்து, பிறகு அவ்விடத்திலுள்ள ஓர் குளக்கரைமேலிறங்கி இருவரும் ஒன்றாக உட்கார்ந்து இர ண்டன்னத்தையும் ஒன்றாகச்சேர்த்து, ஸ்ரீ-குமாரதேவர் சுவா மிகளுக்குப் பரிமாற மேற்படி சுவாமிகள் நைவேத்தியங்கொ ண்டபின், சேடமான மகாப்பிரசாதத்தைத் தாமும் உட்கொ ண்டு, சிறிதுநேரம் அவ்விடத்தில் இருவரும் சிற்சிலவிஷயங் களை வசனித்துக்கொண்டிருந்து, பிறகு மடாலயத்திற்குவந்து சேர்ந்து சிலநாள்கழித்து, மேற்படி சுவாமிகளிடத்தில் அநுக் கிரகம்பெற்றுக்கொண்டு சாதனைசெய்து முதிர்ந்தகாலத்தில் ஒரு நாள் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் இவரை மகாராஜா என்று பெயரிட்டழைத்து, அப்பா? நீ விருத்தாசலத்துக்குப்போக வேண்டுமென்று கட்டளையிட்டருள: அங்ஙனே நல்லதெ

ளாறு விடைபெற்றுக்கொண்டு விருத்தாசலத்தைநோக்கி வருகிறவழியில் சின்னசேலந்திற்குக் கீழ்ப்புறமானகாட்டில் இவர்நிமித்தம் அன்புகூர்ந்து பழமலைநாதரோ ஒரு பிராமணரூபமாயெழுந்தருளிவந்து தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்துக்கொண் டிருந்து இவரைக்கண்டு அப்பா ! நீ ஆயாசமாய்ப்போகிறபடியால், நால்வகைஜலமு மிருக்கின்றன, உனக்குவேண்டிய மட்டும் சாப்பிட்டு விடாய் தீர்க்கலாமென் றுபசரித்துத் தண்ணீர்கொடுக்க, இவர் அதைச்சாப்பிட்டு தாகநிவிர்த்திசெய்துகொண்டு, விருத்தாசலம் வந்துசேர்ந்து, மணிமுத்தா நதிக்கரையி லிருக்கின்ற அரசமரத்து நிழலில் நடந்துவந்த ஆயாசத்தினால் சற்று இளைப்பாறச்சயனித்து பிரமானந்த நித்திரையி லெழுந்தருளியிருந்தனர்.

அதுசமயம் பெரியநாயகியாரறிந்து தனதபிஷேகத்திற்குச் சுவர்ணபாத்திரத்தில் வைத்திருந்த பசுவின்பாலை எடுத்துக்கொண்டு ஓர் பிராமணஸ்திரீயைப்போல அங்கு இவரிடத்தில் வந்து தலைப்பக்கத்திலுட்கார்ந்து தனது திருமடியின்மே லிவரது முடியைத் தூக்கிவைத்து அந்தப்பாலைப் புகட்டினபின்பு, இவர் ஆயாசந்தீர்ந்து கண்ணைவிழித்துப்பார்த்து நீ ஆரம்மா? என்று கேட்க, அப்பா ! குமாரதேவா ! நான்தான் பெரியநாயகி, நீ எப்போதும் என்னிடத்தில்தானே சுகமாயிருவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி உடனேமறைந்தருளினள். பிறகு, ஸ்ரீ-குமாரதேவர், அம்மா ! உன் கிருபைக்கு அடிமை யாது கைம்மாறு செய்யவல்லேன் ! என்று பலவாறு தோத்திரஞ்செய்து அங்ஙனே பரவசமாய் இருந்தார்.

இதை மேற்படி ஜடாமுனி, தேடியிருந்தபொருளை கிட்டிற்றெனவெண்ணி அம்மரத்தைவிட்டுக் கீழேயிறங்கி பிரா

மணவுருவமாய்வந்து அதிவினயத்துடன் அடிவணங்கிநிற்க இவர் அந்தஜடாமுனியைப்பார்த்து நீ யார்? என்று கேட்க நான ஜடாமுனி யென்றுசொல்ல: நீ இவ்விடத்திற்கு வந்த காரிய மென்னவென்று கேட்டமாத்திரத்தில், ஜடாமுனி தனதுசரித்திரமுழுதும் விவரமாகச்சொல்ல, அதுகேட்டு ஸ்ரீ குமாரதேவரும் சந்தோஷமாய் ஜடாமுனியின் சாபநிவர்த்தி செய்து, சிறிதுநாள் அவ்விடத்தில்தானே காலக்ஷேபஞ்செய்து கொண் டிருக்குங்காலத்தில், அவ்விடத்திலுள்ள ஒரு குடும்பி யானவன், இவரை மகானென்றறிந்து நாள்தோறும உண்மை யாய்த் தரிசனஞ்செய்துகொண்டுவர, அவனுக்கு நாளுக்கு நாள் சகலசம்பத்தும் அபிவிர்த்தியடைந்து வருகையில், ஓர் நாள், அவன ஸ்ரீ-குமாரதேவரைக்கண்டு வணங்கி சுவாமீ! அடியேனுக்கு ஏதேனும் ஓர் திருப்பணி கட்டளையிட்டருள வேண்டுமென்று வருந்திக்கேட்க, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அப்பா! அப்படி உனக்கிஷ்டமிருந்தால் ஸ்ரீ-பெரியநாயகியார் சந்நி தானத்திற்கெதிராக ஒரு மண்டபங் கட்டிவையென்று கட்ட ளையிட்டருள, அவனும் அப்படியே மகாபாக்கியமென்று மண் டபங்கட்டும்படி எத்தனித்துக்கட்டும்போது உத்திரக்கல் மே லேறாமல் வருத்தமடைந்து ஸ்ரீ-குமாரதேவருக்குத்தெரிவிக்க, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும், விபூதியைக்கொடுத்து இதை அந்தக்கல் லின்பேரில் போட்டுத் தூக்கென்றுத்தரவுசெய்ய, அப்படியே செய்து முடித்தபின்பு, அந்தக்குடும்பியும் சந்தோஷசித்தனாய் ஸ்ரீ-குமாரதேவரை வணங்கிநின்று சுவாமீ! தேவரீருடைய பிரபாவத்தை யென்னென்று எவ்விதஞ்சொல்லுவேன் ஆராலாகு மென்று நானாவிதமாகத் தோத்திரஞ்செய்ய, ஸ்ரீ-குமாரதேவ ரும் அவனை அழைத்துக்கொண்டுபோய் கோபுரவாயிலிற

செய்துவைத்திருக்கும் இரண்டு துவாரபாலகருடையமுதுகும் உடைபட்டிருப்பதைக்காண்பித்து இவர்களுக்குந் தவன சஞ்சிகாயச்சி நைவேத்தியம் பண்ணென்று கட்டளையிட்டருள, அவனும் மகாபாக்கியமென்று அப்படியே செய்வித்துக் கிருதகிருத்தியனானான்.

பிறகு ஒருநாள், ஸ்ரீ-குமாரதேவரும், ஓர் குடும்பி வீட்டு வாயிலில் கரபாத்திரத்திற்குச்சென்று கையேந்த, அவர்கள் இவரது மகிமையை யறியாதவர்களாய் தங்கள் வீட்டில் சமைத்து வைத்திருந்த மச்சத்தை அன்னத்தோடுகலந்து இவர் கையிற்பரிமாற, அதுதெரிந்து ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அங்ஙனே குளத்தின் நீரருகிற்செல்ல, அந்தமச்சம் உயிர்பெற்று குளத்திற்குதித்துப்போய்விட்டது.

இப்படியிருக்க, ஒரு குஷ்டரோகியானவன் தனது தேகவருத்தம் நீங்கவேணுமென்று நாள்தோறும் இடைவிடாமல் ஸ்ரீ-குமாரதேவரைக்கண்டு தரிசனஞ் செய்துகொண்டேவருகையில், ஒருநாள் அதிகவாதனையினால் சகிக்கப் படாதவனாய் ஸ்ரீ-குமாரதேவரது திருவடியில்வந்து வீழ்ந்து கோவென்று அலறி முறையிட, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அப்பா? நாம் வயித்திய னல்லவேயென்னாலும், அவனும் சுவாமி? தேவரீரதுதிருக்கையினால் விபூதியாகிலுங்கொடுத்தால் எனது ரோகம் நிவர்த்தியாகுமென் றிரங்கிக்கேட்க, ஸ்ரீ-குமாரதேவருந் திருவுளமிரங்கி விபூதியையள்ளி அவனது இடக்கையில் வைத்து வலக்கையால் மூடிக்கொள்ளச்சொல்லி பழமலையார் சந்நிதானத்தினுள் ஒரு மாடத்திலிருக்கும் விக்கினேஸ்வரரைக் குறியாகக்காண்பித்து, நீ அந்தவிக்கினேஸ்வரர்முன்னே போய் இரண்டு கண்களையுமூடிக்கொண்டு நின்று அங்கே

நடக்கின்ற அதிசயத்தை நமக்குவந்து சொல்லென்று கட்டளையிட்டருள: அவனும் அப்படியேபோய் நின்றமாத்திரத்தில் அவனுக்குச் சுழுத்திபோற்றுன்ற, அத்தருணத்தில அந்தவிநாயகக்கடவுள் தமது துதிக்கையைநீட்டி இவனது இடக்கையிலிருந்த விபூதியைத்தொட்டதுபோலக் கண்டுவிழித்து ஸ்ரீ-குமாரதேவ ரிடத்திற்குவந்து விண்ணப்பஞ்செய்தமாத்திரத்தில் ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் ஆனந்தமாய் அந்தவிபூதியைத் தொட்டுத் தரித்துக்கொண்டு, அவனையும் தரித்துக்கொள்ளும்படி உத்தரவுசெய்ய, அவன் அப்படியே தரித்துவருங்காலையில் அவனது குஷ்டரோகம் நிவர்த்தியாகிச் சவுக்கியமடைந்தான்.

இப்படி யிருக்கின்றநாளையில், ஒருநாள் ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் திருவாரூர் மஹோற்ஸவத்திற்குப் போயிருந்தபோது, இரதோச்சவத்தினம் தியாகராஜப்பெருமான் இரதமேறி மாடவீதி திருக்கோலம் வருகையில், அந்த இரதத்திற்கு நேரே ஸ்ரீ-குமாரதேவர் தரிசனஞ்செய்துகொண்டிருப்பதை இரண்டு சைவர்கள்கண்டு, ஒருவர்க்கொருவா விகடமாய வீரசைவமருளைப் பார்த்தீர்களோவென்று பேசிக்கொள்ள, அந்தவிகடவார்த்தையை ஸ்ரீ-குமாரதேவர்கேட்டு இரதத்தில்வரும் தியாகராஜப்பெருமானைப்பார்த்து தியாகராஜப்பெருமானே! "வீரசைவம் மருளானால் இரதம்நடக்க, அருளானால் இரதம்நிற்க" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினவுடனே இரதம் நின்றுவிட்டது: பிறகு, ஸ்ரீ-குமாரதேவர் கொஞ்சதூரத்திருந்த ஒரு மரநீழலி லுட்கார்ந்திருந்தார். இரதம் நின்றுவிட்ட சேதிதெரிந்த தர்ம்மகர்த்தராகிய தஞ்சாவூர் அரசன் இரதமானது நிலைவந்து சேர்ந்தபிறகு போஜனஞ் செய்கிறதென்னும் நிச்சயமுடைய

வருதலால், என்னசெய்வோமென் றச்சமுற்று, இவ்விட த்தில் நடந்த இரகசியந் தெரியாதபடியினால், சாயங்கால பரி யந்தமும் அந்த இரதம் நடக்கும்படி அனேகபிரயெத்தினங்களை செய்வித்தும் அஃது சற்றுகிலும் அசையாது நிற்பதைப்பார்த் து, இனி யென்ன செய்யக்கூடும்! இது யாராலுற்ற இடறு! அந்தோ! வீணில்விரதம் தவறுதலாகிறதே! எம்பெருமானே! என்று வியசனமுற்று மெய்சோர்ந்துவாடி பிறகு தேறியிரு க்குங்காலையில், மேற்படி அரசன் அவ்விடத்தில் நடந்த இரக சியத்தைக்கேள்விப்பட்டு ஸ்ரீ-குமாரதேவர் இருக்குமிடத்திற்கு வந்து அவரைக்கண்டுவணங்கிவிண்ணப்பஞ்செய்ய, ஸ்ரீ-குமார தேவரும் அரசனைப்பார்த்து இம் மருளனிடத்தில் உங்களுக்கு என்ன அலுவல் போங்களென்றுசொல்ல, அரசனும் சுவாமீ? இந்தப்பிழையை மன்னித்து, இரதத்தை நடப்பித்தருளவே ண்டுமென்று வெகுவாகத் தோந்திரஞ்செய்ய, அதற்கு ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் திருவுளமிரங்கி அந்த இராஜனுடனுஞ் சேனை களுடனும் எழுந்தருளிவந்து இரதத்தின்முன்னேநின்று தியா கராஜப்பெருமானைப் பார்த்து எமது தயாநிதியே! "வீர சைவம் அருளானால் இரதம் நடக்க, மருளானால் இரதம் நிற்க" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளின மாத்திரத்தில், இரதம் சடுதி யில் நடந்து யாவருங்களிக்க நிலையிற்போய் நின்றது.

இப்பால் ஸ்ரீ-குமாரதேவர் மறுபடியும் விருத்தசைலம்வந்து அவ்வரசமரத்தினகீழ் வாசம்பண்ணிக்கொண் டிருக்குங்காலை யில், பிறதேசத்திலுள்ள ஓர் மாந்திரீகன் விருத்தசைலத்திலு ள்ள பத்திரகாளியைந் தன் கைவசமாக்கிக்கொள்ள எண்ணி னவனாய்த்தனதுநாட்டைவிட்டு மணிமுத்தாநதிக்கு வடதிசை யாகவருகையில், மேற்படி பத்திரகாளியறிந்து அச்சமுற்றவ

ளாய் ஒரு ஸ்திரீயைப்போல ஸ்ரீ-குமாரதேவரிடத்திற்குவந்து அவரைப் பிரதக்ஷண நமஸ்காரம்பண்ணி அவருக்கெதிரே நிற்க, அதுகண்டு ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் நீ யார? என்றுவினவ; சுவாமீ? நான் பத்திரகாளி, என்னைத் தன் வசஞ்செய்துகொள்ளும்படி ஒரு சண்டாளன்வருகிறான்: அதனால், பயந்துவந்தேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்கு ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் என்றால் உனக்கு ஆகவேண்டியதென்னென்றுவினவ, பத்திரகாளியும் சுவாமீ? தேவரீரது திருவடிகளை அடியாள் சிரசின மேல்வைத்தால் எனது ஆபத்துநீங்குமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் திருவுளமிரங்கி, அங்ஙனே நல்லதென்று பத்திரகாளிசந்நிதிக் கெழுந்தருளிவந்து, அந்த விக்கிரகத்தின் முடிமேல் தமதுதிருவடியைத் தூக்கிவைத்த மாத்திரத்தில், அந்தமாந்திரீகனுடைய இரண்டுகண்களும், அவன் மனவிருள்போலவே இருளடைந்தன: அதுதெரிந்து அந்தமாந்திரீகனும் பயங்கொண்டு, இந்தஸ்தலத்தில் பெரியோர்கள் வாசஞ்செய்திருக்கின்றனர்போலுமென்றெண்ணி, அவ்விடத்தில் விசாரிக்க ஸ்ரீ-குமாரதேவர் எழுந்தருளியிருப்பதைக கேள்விப்பட்டு, அவரிருக்குமிடந்தேடிவந்து, அவரைக்கண்டு வணங்கிநிற்க, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அவனைப்பார்த்து நீ யார? என்றுவினவ, சுவாமீ? நான் மாந்திரீகன், நான் இவ்விடத்திற்கு இந்த உத்தேசமாய்வந்த இடத்தில், எனக்கு இவ்வகையான ஆபத்துநேரிட்டது, இதைத் தேவரீரே தீர்த்தருளவேண்டுமென்று வெகுவாகத் தோத்திரஞ்செய்துநிற்க; ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் சற்றேதிருவுளமிரங்கி அடா? உன்சரீரமுள்ளவரையிலும் இந்த மாந்திரீகத்தை விட்டிருப்பாயாகில், உனக்கு ஒரு கண்மாத்திரந்தெரிய அநுக்கிரகஞ்செய்வோமென்னலும்,

அம்மாந்திரீகனு மப்படியே நல்லதென்று ஸ்ரீ-தமாரதேவரது திருவடியைத்தொட்டுச் சொன்னவளவில், ஒருகண்தெரிந்து தன்னுடையதேசத்திற்குப் போயினன்.

இப்பால் ஒருகுடும்பியானவன் புத்திராபேக்ஷையினால் ஸ்திரீயுந்தானும் நெடுநாளாய் வியசனப்பட்டுக்கொண்டு ஸ்ரீ-தமாரதேவரைக்கண்டு நாள்தோறுந்தரிசனம்பண்ணிவருகையில், ஒருநாள் ஸ்ரீ-தமாரதேவர் திருவுளமிரங்கி மேற்படி குடும்பிக்கு விபூதியளிக்க, அவ்விபூதிப்பிரசாதத்தால் அவர்களுக்கு இரண்டு ஆண்பிள்ளைகள்பிறந்து, அவர்கள் வளர்ந்து, ஐந்துவயதாகிப் பள்ளிக்கூடத்தில்வைத்து வித்தியாப்பியாசஞ் செய்வித்தபிறகு, அந்தப்பிள்ளைகளுக்கு இலக்கணப்பியாசஞ் செய்விக்கவேண்டி இலக்கணவித்துவானாகிய சிதம்பரப்பிள்ளையென்பவரை மதுரையிலிருந்து வரவழைத்து மேற்படி இரண்டுபிள்ளைகளுக்கும் இலக்கணப்பியாசஞ் செய்வித்துவருங்காலத்தில், ஒருநாள ஸ்ரீ-தமாரதேவர் குக்ஷிபாதை நிமித்தம் அந்தக்குடும்பி வீட்டுக்குவருகையில், மேற்படி சிதம்பரப்பிள்ளையென்னும் உபாத்தியாயர் இவரிடத்தில் மதிப்பற்று இறுமாந்திருப்பதைக்கண்டு அவரைத் தடுத்தாட்கொள்ளத் திருவுளங்கொண்டு அவரைநோக்கி, ஓர் வாக்கியத்தைக்கூறி அதற்குப்பயன் வினாவ, அவருக்கென்ன வித்வசாமர்த்திய மிருந்தபோதினும்,இந்தச்சந்நிதானத்தில் நாவெழாமையால் பயன் கூறுதுமயங்கிநின்று சற்றேதெளிவுண்டாகி ஸ்ரீ-தமாரதேவரது திருவடியில்விழுந்து வணங்கி, சுவாமீ ? அடிமையைமன்னித்து இரக்ஷித்தருளவேண்டுமென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்து, அதுமுதல் துறவுபூண்டு மேற்படி ஸ்ரீ - தமாரதேவரது பின்னாகச் சாயைபோற்றொடர்ந்து தானுங் கரபாத்திரம் பண்ணிக்கொ

ண்டிருந்தார், அவரது ஆராமையையும், மெய்யன்பையும், ஸ்ரீ-குமாரதேவரறிந்து அவரைத்தமது ஆசிரியரிருக்குந் திருப் பேரையூருக்குக் கூட்டிக்கொண்டுநடந்து, மடாலயத்திற்குச் சமீபமாகப்போகையில், விடியற்காலையாகையினால் எழுந்திரு ந்து வெளியேவந்துநிற்கிற தம்பிரான்களைக்கண்டு, சுவாமிக ளிருக்குஞ் சமைய மெப்படியென்றுவினவ, சுவாமிகள் பர நிட்டையி லெழுந்தருளியிருக்கின்றதெனககூற, ஆனால் நாம பணிசெய்வோமென்று நினைத்து ஸ்ரீ-குமாரதேவர் சாணச் சட்டியெடுத்துக்கொண்டுதிருமெழுகிட சிதம்பரசுவாமிகளும் திருவலகெடுத்துக்கொண்டு திருவலகிட்டார், இத்திருப்பணி முடித்தபின்பு, சுவாமிகள் திருக்கண்விழித்தருளிய சேதிதெ ரிந்து இவ்விருவர்களும் மடாலயத்துட்சென்று சுவாமிகளைக் கண்டு வணங்கிநிற்க, சுவாமிகளும் ஸ்ரீ-குமாரதேவரைப் பா ரதது அப்பா? உன்னை யடுத்துநிற்கின்றவன் யார? என்று வினவ, தென்னாட்டுச் சைவனென்றுசொல்ல, இவனை ஏன ழைத்துவந்தாய? என்றுகேட்க, அதற்கு ஸ்ரீ-குமாரதேவர் மௌனமாயிருந்து விட்டார்; இப்படி இரண்டுநாளஞ்சென்ற பின்பு, சிதம்பரசுவாமிகளது நடையைக் கையேட்டுத்தம்பி ரானறிந்து சுவாமிகளை வணங்கிநின்று சுவாமீ? இந்தச்சை வன் மிகுந்த வல்லவனாயிருக்கிறபடியால் இவனைத்திருவடிகரு ஆளாக்கிக் கொள்ளவேணடுமென்று விணணப்பஞ்செய்ய, அதற்குச் சுவாமிகளும் மேற்படி தம்பிரானைப்பாாத்து அப் பா? நமக்கிருக்கிற சந்ததிபோதும்; நமது சந்ததிக்குச் சந் ததி நெடுநாளாயில்லாதிருந்து, இப்போது கிடைத்தபடியால் அபபடியே செய்விக்க வேண்டுமென்று கட்டளையிட, அதற் குத் தம்பிரான் மௌனமா யிருந்துவிட்டார்; இப்படி இரண

நொள்கழிந்தபின்பு, மூன்ருவதுநாள் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் ஸ்ரீ-குமாரதேவரை அழைத்து நீ உன்னிருப்பிடம்போவென்று சொல்ல, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் இவன் இவ்விடத்தி லிருக்கட்டு மென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய, சுவாமிகள் இவ்விடத்தில்வேண்டாம், நீயே யழைத்துக்கொண்டு போவென்றுசொல்ல, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் இவனைக்கொண்டுபோய் அடிமை என்ன செயகிற தென்றுகேட்க, சுவாமிகளும் ஸ்ரீ-குமாரதேவரைப் பாரதது அப்பா ? நீ இவனைக்கொண்டுபோயப பக்குவமறிந்து உனக்குச்சொன்னதை இவனுக்குச் சொல்லிவையென்று கட்டளையிட, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் மகாப்பிரசாதமென்று விடைபெற்றுக்கொண்டு இருவரும் விருததாசலம் வந்துசேர்ந்து, பிறகு சிதம்பரசுவாமிகளது பக்குவஞ்சோதித்து அநுக்கிரகஞ் செய்தருளினர். இவாதான் திருப்போரூர்ச்சந்நிதானம் விளக்கிய சிதம்பரசுவாமிகள்.

இப்படி நடந்துவருங்காலத்தில் பெரியநாய்கியாரும் ஸ்ரீ-குமாரதேவரால் சாஸ்திரஞ் செய்விக்கும்படி திருவுளங்கொண்டு ஸ்ரீ-குமாரதேவரது யோகில்வந்து அப்பா ? குமாரதேவா ? நீ சாஸ்திரஞ் சொல்லவேண்டுமென்று திருவாய்மலாநதருள ; ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அம்மா ? அடிமையாறசொல்ல முடியாதென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெரியநாயகியாரும் ஆனல் நாமே உனது நாவில் நின்று சொல்லிமுடிக்கிறோ மென் றனுக்கிரகித்து, அங்ஙனே இந்த ஷோடச மகாசாஸ்திரங்களையுஞ்சொல்லி முடித்தருளினர். இப்படி அனந்தமகத்துவங்களைச்செய்து அந்தத்தில் ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் சொரூப சாக்ஷாத்கார பரிபூரணநிலையையடையுஞ் சமயமறிந்து, இரண்டாவது அடிமையாகிய ரெட்டி-சிதம்பரசுவாமிகள் ஸ்ரீ-கு

மாரதேவரைப் பார்த்து சுவாமீ? தேவர்பரிபூரணமானபின்பு அடியார்கள் தரிசனஞ்செய் துய்யும்பொருட்டு ஓர் திருப்பணி கட்டளையிட்டருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்கு ஸ்ரீ-குமாரதேவர் நாம் மறைந்தும் நமதுபெய ரிருகக வேண்டுமோவென்று அகண்டபரிபூரண சாக்ஷாத்காரசொரூப வியாபகத்திற் கலந்தருளினார். இப்பால் ரெட்டி-சிதம்பரசுவாமிகளும் ஸ்ரீ-பெரியநாயகியார் கட்டளைப்படி ஸ்ரீ-குமாரதேவர் திருநாமத்தினால் கோயில்மடாலய முதலாகியதுகளுஞ் செய்வித்து, பிறகு தாமும் பரிபூரணதிசையை யடைந்தருளினார்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர்சரித்திரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

இஃது, ஷை சுவாமிகள மரபிலுள்ள அடியாாகளில்
ஒருவரால் தெரிந்து சுருக்கமாக
எழுதப்பட்டது.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர்திருவடிவாழ்க.

உ

கணபதிதுணை.

திருப்போரூர்

சிதம்பரசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ குமாரதேவசுவாமிகள்பதிகம்.

கங்கையு மரவுந் திங்களுஞ் சடையுங் கண்ணமர் பாலமுங் கமமுங், கடுக்கையொண் டொடையுங் கரியுரி யுடையுங் காரிகை வாழிடப் புறமும், பங்கயக் கண்ணன் விழிபமா பதமும் பரிவுடன் சரந்தரு ளுருவாய்ப, பாரினி லடியா பவக்கட றுடைத்துப் பனிப்பறு பிரமசா கரத்தின், மங்கிடா தழுந்தித் தங்கலைத் தாள வந்தனை யெளியனேன் பவமு, மாயுமென் றேக வழக்கதுண் டெனக்கு மாய்த்திட லுனகட னுமார், கொங்கவிழ் குழற்கூட் டகிற்புகை வேள்விப புகையொடு குழுமுற மவிருத்தக்,குன்றினி லமர்ந்து விளங்கிவீற றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (க)

செங்கையி னீறு பெற்றுளோா வெய்ய தீவினை யற்றுளோர் நின்றாட், டிசழ்புன லுண்டோ ரன்னையா கொங்கைத் தீயபான் மீட்டுளோர் நின்னை, யங்கையாற் றொழுதோர் சிரந்தினற் பணிந்தோ ரவனிபொன் னுலகினைப் புரக்கு, மாசரராய் வாழ்ந்து வீட்டினை யடைவராமெனி னின்பெருமையினை, யிங்குநான மறையுஞ் சேடனு யிரவா யிரட்டைநா வும்புகழ் வரிதா, மென்னவே துணிந்து மெளியனேன் புகழ்வா னெணணிட னகைப்பதா மன்றே, கொங்கைகடதும்ப மங்கையர் சிலம்பு குமுறவே நடித்திடும் விருத்தக்,குன்றினி லமர்ந்து விளங்கிவீற் றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே.(உ)

அஞ்சலென் றன்கை யடியனேன் முடியி லருளொடும் வைத்துமா மலர்மே, லயனியா னுதிக்க வனுதினந் திட்டு மாணியை நா

ணுற முறித்தாய், வெஞ்சினத் தறுகட் செங்கணேற் றெருமை மேல்
வருங காலனுரென்னை,வீக்குவன் பாசக் கயிற்றினை யறுத்தாய் வினை
யனேன் றனக்கினி தமைத்த, வெஞ்சலி லிருபத் தெட்டியர் கோடி
யெனுநர கக்குழி யனைத்து, மிடருட னகலத் திடரது செய்தா யே
ழையே னியற்றுகைம் மாறென், குஞ்சரக் கோடுந் தரளமு மகிலுங்
கொணருமுத் தாறுசூழ் விருத்தக், குன்றினி லமர்ந்து விளங்கி வீற்
றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (௩)

ஆய்பல்செந் தேறற் கொப்பளித் திடுத லனையநின் வாய்மொழி
வலிய, வைம்புல மென்னுங் கரியினை யடக்கு மங்குச மோமன மெ
ன்னு, மேம்படு புரவி கொட்புற லடக்கும் வெவ்விய கலினமோ
கொடிய,வினைதரு கருமேந் தியமெனும் வீர விறலினர் தஞ்சிறு கட
க்குந், தூம்புடை யெயிற்றுக் கட்செவிக் கயிறோ துறந்திடு முடலெ
னுந் தேரின், றொடக்கினை யறுக்கு மரங்கொலோ வமுதோ சுவைக்
கரும் போகனி ரசமோ, கூம்பலின் றலர்ந்த நீலமுஞ் சேலுங் குல
விய பண்ணைசூழ் விருத்தக்,குன்றினி லமர்ந்து விளங்கிவீற் றிருக்குங்
குமாரதே வென்னுமா முனியே. (௪)

அந்திவெண் பிறையை யனையவொண் ணுதலா ரகிற்கமழ் முகிற்
குழ றனக்கே, யாலமு மமுது மமர்ந்தகட் கயற்கே யாம்பலை யனைய
வாய் மொழிக்கே, கந்தடு களிற்றின் கோட்டினைக் கோங்கைக் கமல
நாண் முகையினைப் பழித்துக்,கனகமந் தரத்தைக் கடுக்கும்வண் ண
கிற்கே காதலா யறநெறி மறந்திங், கிந்தமா நிலத்திற் பிறப்பெனு
மோரோ ழிருங்கட லிடைவிழுந் திளைத்த, வென்னைநின் கருணைக்
கல்த்திடை யிவர்வித் தினியவீ டுறவருள் புரிவாய்,கொந்தவிழ் மலர்ப்
பூம் பொங்கரு மெயிலுங் கோதறசூழ்தரு விருத்தச், குன்றினி லம
ர்ந்து விளங்கிவீற் றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (௫)

அருக்கனே வகத்தி லாணவ விருளைக் கன்றிய மாயையாம் வெய்யி,
லகற்றிட வெண்ணெண் கலைகளா னிறைந்தே யருளமு தந்தனைப்
பொழிந்து, திருக்கிள ரடியார் கண்மலர்க் குவளை திறந்துநீர்த் தேன்
பொழிந் திடவே, சிவப்பிர காசங் காட்டிமீ தெழுந்த திங்களோ
கார்மிக மென்னுஞ், சுருக்கமில் கடற்கு வடவையோ பாவத் துக
ளெனுங் காட்டினுக் கனலோ, துன்னிய காமக் கனற்குமா முகிலோ
சுடருமின் பதந்தியல் புணரோன்,குருக்கிளர் மணிகள் குயிற்றுபொன்
மாட கூடங்க ளொளிர்தரும் விருத்தக், குன்றினி லமர்ந்து விளங்கி
வீற் றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (௬)

விரைவுறு மந்தக் கரணமோ டுழன்றும் வீண்படு விடயமே
விழைந்து, மிகுத்திடு காமங் குரோதமே முதலா மேதையில் குணங்
களான் மெலிந்துந், தரையினிற் றுக்க சுகமவை யடுக்குந் தன்மை
யா லனுதினந் தளர்ந்துந், தக்கவே டணைகண் மூன்றினுற் றவித்துஞ்
சாலவே மயங்குமென் றன்னைக், கரையறு முதசி யிலவண நீரைக்
கார்முகந் தரைக்கச டறத்தீங், கலவவே செய்யு மாறுபோ னீயென்
கசடறுத் தாண்டருள் புரிவாய், குரைகட லெழுந்த வினனிவர் தே
ரைக் குளிர்பொழி றடுத்திடும் விருத்தக், குன்றினி லமர்ந்து விளங்கி
வீற் றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (௭)

அரியவா ணவமா மண்டம்விண டடியே யவனியில் வெளிப்
படப் பொரிந்து, மரியதோர் கமட மழகிய வனமீ னஞ்சிறைப் புள்ளி
வை போலக், கருதுநெஞ் சதனு னுன்னியே கடைக்கட் கருணையா
னோக்கியே பரிசங், களிப்புடன் செய்தே யளிப்பது கொடியேன்
கணித்தினி தெங்ஙன மறிவே, னெருமையின் குலங்கள் சரோருக ம
லரா யிக்கினைச் செந்நெலைக் கறிக்க, விருகடை வாயாற் சொரியும்
வெண்டரள மிளநிலா வெறித்தலிற் குமுதங்,குருமதி யெனவே கனை
முறக் கவிழ்ந்து கொங்குயிர் பண்ணைசூழ் விருத்தக்,குன்றினி லமர்
ந்து விளங்கிவீற் றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (௮)

இரவுகண் பகலு மிலாத மத்தியத்தி லிருந்திடுந் துருவனைப் போல,விரண்டுதெட் டகத்து நிறைபொருள் சமனு யிருந்தநற் றராசு முட் போலப், புரையுறு சகல கேவல மதனிற் பொருந்திடா தினிய சுத் தத்திற், பொருந்தியே யகந்தை தவிர்ந்துநான் வாழப் பொருந்த வைத் தாணடருள் புரிவா, யிரவியி னிரத மிழுக்குமேழ் பரியி னை ழிற்குரந் தாக்கவே தெங்கி, னிருங்கனி தகர்ந்தங் கிழிந்திடி மிளநீ ரிலஞ்சியிற் பண்ணையிற் றதும்பிக், குரைபுனன் முத்த நதியினிற் பெருகுங் குறைவிலாச் சீர்திகழ் விருத்தக், குன்றினி லமர்ந்து விள ங்கிவீற் றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (௯)

கன்றினுக் கிரங்கிச் சுரபிவந் தின்பால் கதறியே யினிதளித் திடுமக், கன்றினுற் சுரபிக் கனுவள வேனுங் கருதுகைம் மாறிலா ததுபோ,லொன்றுநன் கறியா வேழையிங் கிவனென் றுன்னிரு தாட்சரோ ருகமென், னுச்சிமேல் வைத்துத் தலையளி செய்தா யுனக் குநான் செய்வதொன் றிலதாற், றுன்னிய செந்நெல் கன்னல்பூங் கதலி சோமறு பூகமொண் டெங்கு, தருமரு நெருங்கி வரிசையி னிருத்தல் சுராரிழிந் தேநதி மூழ்கிக்,கொன்றைமா லிகையான் பதந் தொழு தேகும் படியெனக் குலவிடும் விருத்தக், குன்றினி லமர்ந்து விளங்கிவீற் றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (௧௰)

ஸ்ரீகுமாரதேவசுவாமிகள்பதிகம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ - சிதம்பரசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

நெஞ்சுவிடு தூது.

காப்பு.

தஞ்சமென்றோர்க் கின்பந் தருகுமர தேவனையே
னெஞ்சுவிடு தூது நிகழ்த்தவே - விஞ்சம்
பழமலைவா ழூழுத்துப் பாழிமத வேழக்
கழலிணைவா ரீசமே காப்பு.

கலிவெண்பா.

பூவாய்த்தகற்பகப்பூம் பொங்கரிடத்திற்சிறந்தோன்
றூவாய்த்தசெங்கமலத் துள்ளிருந்தோன் - மாவாய்த்த ()
மார்பகத்தோனுகமுற்றோர் வஞ்சகக்கூற்றைக்கடந்த
சீரமிகுத்தகாயத் திறன்முனிவோ - ரோமிகுத்த (௨)
மாணிக்கப்பைவிரிந்து வாழுரகர்பாருறைவோ
ராணிப்பொன்போன்றமறை யாகமங்கள் - பேணி (௩)
யுருவேயருவே யொளியேவெளியே
தெருளேயருளே சிவமே - பொருளேயென் (௪)
றேத்துஞ்சுகசொரூப மின்னருளேயோரவடிவாய்
நாத்துதிசெய்பேரு நயந்தருளி - தீர்த்தனென (௫)
வந்தபிரானேயென் மலதிமிரம்போக்குதற்கென்
சிந்தைகுடிகொண்ட செழுஞ்சோதி - வந்தனைசெய் (௬)

யன்பர்க்கெளியா னதிகரோயாயிடினும்
வன்பர்க்கரிதாய மாணிக்க - மன்புக்க (எ)
மந்தரமேமத்தாக வாசுகியேநாணுகச்
சந்திரன்றானுக்கடலே தாழியா - வந்தரர்தம் (அ)
வன்பிற்கடைய வருமமுதமபோன்றெழா
தன்பிறபெருகியெழு மாரமுதந் - துனபத் (கூ)
திரையாழிவீழ்ந்தவரைத் தீதறியாமுத்திக்
கரைமேல்விடுக்குமொருகப்பல் - விரவிவரு (க0)
மாகமேயாதி யநேகபிரபஞ்சமெலா
மேகமாய்க்காட்டு மெழிற்சித்தன் - மாகசுர (கக)
ரேமாககவெமமனே ரியாருமிருமாக்கக்
கோமாக்கருணைமழை கூாமேகம் - பாமரருங் (கஉ)
கணடபொழுதேகசிந்து கசிந்துள்ளுருகித்
தொண்டுசெயமேவுஞ் சுவைக்கரும்பு - பண்டு (கங)
பிரமனகந்தை பிறங்காதடங்கப்
பரமவொளியாப் படாந்து - சிரமணந்த (கச)
கோடிபடைத்துக் குலவுலகெலாந்தாறைய்
மூடிநிலைபெற்றமுதுகிரியா - னீடிக் (கரு)
குறிஞ்சியுணின்று குறவர்குடில்சாடி
மறிந்துவிழுமாலியானை மாய்த்துச் - செறிந்த (கசு)
வகிலுங்கழைமணியு மந்திரையாலுந்திச்
சிகிநிறச்செம்பாலைவெப்பந் தீர்த்துப் - பகரரிய (கஎ)
முல்லைபுகுந்து முடைகெழுமுமாய்ச்சியர்தம்
பல்லையொத்தமுல்லை பறித்தெறிநதங் - கொல்லை (கஅ)
தயிரசசாடிமத்துடனே தாங்கிமருதத்
தியற்பளளரார்ப்ப வெழுந்து - வயற்புடைக (ககூ)

ளிருளங்க ளொலாநிறைத்துநெய்தநிலஞ்
சாரவெழுந்து தரும்பரவா - நேரும் (உ0)
வலைமலையெலாந்துணித்து வன்படவுதள்ளிக்
குலவுகடலோடுறவு கொண்டு - நிலவலைய (உக)
மாழமொடுநீள மளத்தற்கரிதாகி
யேழ்கடல்வெள்ளமெனச்சிறந்து - சூழ்குமவர் (உஉ)
தமமையழுக்கறவே தான்றுடைத்தலன்றியயிர்
வெம்மையழுக்கு மிகத்துடைத்து - செம்மைதரு (உங)
வீட்டின்பவெள்ளத்து மேன்மைபெறவேழுழ்க
நாட்டுமெணிமுந்தா நதியுடையான் - மீட்டரிய (உச)
மெத்துகடமாதி வெறும்பொய்க்கதிட்டானச்
சரதெனுமோராமேன்மைத் தகுநாடன் - மொய்த்து (உரு)
வரும்பேருருவமாய் மன்னுபொருளெல்லா
மொருங்கேசுகமான வூரான் - விரும்பியமெய்ப் (உசா)
பத்திப்பழவடியார் பைந்தமிழ்ச்சொன்மாமலரால்
வத்திககக்கட்டுபா மாலையான் - முத்திபெற (உஎ)
வோரறிவுகாணுமிடத் தொன்றென்றுஞ்சுட்டாது
சீரறிவாய்நின்றமனச் செம்பரியா - னோமருவு (உஅ)
பக்குவநான்கானபெரும் பாதங்கள்சோதிதர
மிக்கமறையாகமமாம் வெண்மணிகொண் - டுக்காத (உகூ)
விசைஞானங்கிரியை யென்னுமுந்தா னம்பொழிந்தங்
கச்சமறத்துறந்த லாசையறற் - றச்சமது (ங0)
கோடாகவேந்திக் குளிர்கருணைமெய்யுணர்வாம்
வீடாதகண்கண் மிகவிழித்துச் - சேடா (ஙக)
ரிரணடற்றவத்துவித மென்னுங்கைநீட்டித்
தெருண்டதவம்பத்திச செவிகொண் - டிருண்டபெருந்()

தத்துவசாலங்களெனுஞ் சாற்றுங்கவளமுண்ட
சத்தமெனுஞ்சீர்வாய் துலங்கவே - பொய்த்த (௩௩)
கருமவீக்கூட்டங் கடியாதுவீசுந்
தருமமாநல்வா ரயங்க - வொருமையிலா (௩௪)
வாறுசமயக் குருடரறியாத
வீறுபரிபூரணமா மேனியுடன் - கூறுமலம் (௩௫)
போகமுனிந்துயிரின் போதமழித்துத்தோன்று
மாகமிகளைத்து மறிவானையான் - மூகமுடன் (௩௬)
வந்துதனையடைந்தோர் வன்பவநோய்தீர்ப்பதற்கே
யந்தமறக்கட்டு மருட்கொடியான் - சாததமுஞ் (௩௭)
சேமநிதிபோற் றிகழ்மறைநான்கிற்சிறந்த
சாமமறையாந் தகுமுரசோன் - காமாசெறி (௩௮)
கஞ்சனும்வேளுங் கடுங்கூற்றுந்தனடியார்க்
கஞ்சநடாத்துதிரு வாணையான் - விஞ்சியபே (௩௯)
ரின்பமுளந்ததும்ப வெல்லோருங்கொண்டாடு
நன்குமரதேவனெனு நாமததான் - மன்பயிலுஞ் (௪0)
சாதனநான்கானபெருஞ் சம்பந்தைக்கைப்பிடித்து
மாதனமாதர் மனைதுறந்து - நீதறுசி (௪௧)
ருபஞ்சிருந்தஞானம் புறனுமுதித்தாங்கு
வெளளைநிறநீறணிந்து மேனியெலாங்-கள்ளமுறு (௪௨)
காமனைவென்றதிருக் கண்ணிற்பிறந்ததனல்
யாமவனைவெல்வதற்கீ தாமென்று - தோமறுசி (௪௩)
ரக்கமணிமாலை யதுதரித்துமவ்வுறுப்பின்
மிக்கபணியாய் மிகப்பூண்டு - தொக்கபகை (௪௪)
கொல்வார்மஞ்சகற்றேய்ச்துக் கூறைகொளுமாறவிர்தை
வெல்வான்கருதும் விருதாக - நல்லசெககா (௪௫)

காவிதோய்துண்டங் கருதுமுழநான்குகட்டி
மேவுகருவிப்படையை வெல்வதற்கு - தாவிலாக் (௪௬)
கச்சைகட்டினாற்போற் கனவுதரபந்தனமே
லெசசமறக்கட்டி யிடர்ப்பிறவி - யச்சம் (௪௭)
பிரிந்ததெனக்காட்டுமொரு பெற்றிபோற்றோன்றும்
விரிந்தசடைபின்றாழ விட்டு - திருந்து (௪௮)
முயிரங்கமீதி லுயர்பரமலிங்கஞ்
செயலறவேதோன்றுந் திறம்போற் - பயனார் (௪௯)
மருமத்திலிங்க மகிமையுடன்றாங்கிக்
கருமத்துரிசு கழன்றே - யொருமித்த (௫௦)
நெஞ்சுடனேவீடுதொறு நீடுபிசசையேதெனினும்
வஞ்சமறவேகரத்தில் வாங்கியுண்டு - விஞ்சுங் (௫௧)
குருபரனுமக் குமாரதேவன்பாற்
றிருவடிபெற்றஞ்ஞானந் தீர்ந்தே - யுருநாம (௫௨)
மூளவெலாஞ்சத்சித் சுகமாவொருங்குணர்ந்து
தெளியபேரின்பவெள்ளந் தேக்கியே - விள்ளவிலா ()
தெலலாஞ்சிவமாய்க்கண் டேபெற்றமாதவரு
மல்லாதிருவுடனே வாழ்ந்தாலு - நல்ல (௫௪)
விடையன்பார்கும்ப மிருஞ்சென்னிதாங்கித்
தொடருமறிக்குட்டி யுடன்றோற்பை - புடையெடுத்துக
கம்பளந்தண்டாதி கைக்கொளினுமச்சென்னிக்
கும்பமிசைநெஞ்சுவைத்த கொள்கைபோ - லெம்பிரான்
றாளிலேநெஞ்சுவைத்துத் தாங்கும்பிபோனடிககு
மீளகிலாவன்புடைய வித்தகரு - மாளாத் (௫௭)
தகைமையுடையோராய்த் தக்கபணிசெய்தே
யகமுமுகமுமலர் வாருஞ் - சுகசொருப (௫௮)

மொன்றென்றேசொன்று லுலகமேதென்றிடவே
நினறபழுதையிடை நீளரவ - மன்ற (ருக)
வுதிக்குமாறப்பொருளி லுணடாமென்றோத
விதித்தபழுதை விளங்கின் - மதித்தபாம் (சுO)
பேகுமதுபோ லெழிற்சிவங்கண்டும்மூலக
மோகாதிதோன்ற லெனயென்ன - மோகமறக் (சுக)
கானலினீரில்லையெனக் கண்டுநீர்தோன்றுதல்போ
வீனமில்பொய்யாத்தோற்று மென்றிசைப்ப - வான(சுஉ)
பழுதையினிற்பாம்பும் பகர்கானனீரு
மெழுமோதகையா யிவைதாங் - குழுமியே (சுரு)
நாறுவாயோர்பொருளி னண்ணுவதேதென்றிசைப்ப
வாறுதபொன்மண்ணி லாபரண - நாறு (சுச)
கடமாதிதோன்றுமொரு காரணம்போற்றேற்றுந்
திடமாநீகாணென்று செப்பத் - திடவா (சுரு)
னொருவன்றேழிலா னுளவாமிவைதா
மருவுமிவையாவ ரால்வந்த - துரையெனவே (சுசு)
விண்ணினிடைப்பீலி வெயிற்குஞ்சந்தோன்றுவபோ
னண்ணுமெனவே நயந்துரைப்ப - வெண்ணுமவை (சுஎ)
பற்பலவானாலும் பகருருவொன்றேமிவைதாந் [க்
துப்புடைநானுவுருவாய்த் தோற்றுவதென்-செப்புகென
காந்தருமாநகர்போற் காணெனவேயந்நகர்தான்
போந்தவிவகார மின்றேப்பொய்யாகு - மேய்ந்த (சுகூ)
விவற்றுள்விவகார மேய்வதெவனென்னக்
கவற்றுள்கனவுவிவகார - நவிற்றுதல்போ (எO)
லாமென்றுரைப்ப வதுநினைவின்வாதனையாந்
தோமுறுபொய்வாதனைதான் றூய்தாய - சேமப் (எக)

பொருட்கேதெனவந்தப் பூரணத்திற்றோன்றுந்
தருக்காதினைவாருந் தானென் - றுரைப்ப (எ௨)
வதற்குநினைவெழுமோ யாதென்றுகேட்பக்
கதித்தகனலீலை கண்டா - யிதைப்பொய்யென் (எ௩)
றுன்றோதுகேட்டி யுளஞ்சற்றசைந்தக்கான்
மூன்றும்பரமுயிர்கண் மொய்த்தெழுந்த - மன்று (எ௪)
வுலகமிவைதோன்று முளமிறந்தாலிந்தக்
கலகமெலாம்பொய்யாய்க் கனதை - யிலகியதோர் (எ௫)
மெயயொன்றேயாகு மிளிருமுளத்துருவ
நையாவுருவமொடு நாமமாம் - பொய்யுளந்தா (எ௬)
னுன்னினைவுநீதென்றே யூகத்தாறேக்குமிடத்
தந்நினைவுநாமவுரு வாருங்கா - ணந்நினைவு (எஎ)
கோடிகணத்திற் குதித்தெழலாலிவ்வுலகு
நாடற்கருவுருவ நாமமாய்ப் - பீடுபெறத் (எ௮)
தோமறுநினைவைத் துணித்தாற்சம்சிறசுகமே
மாற்றறக்கரிதாய் வயங்கலுறுஞ் - சாற்றுமிதா (எ௯)
னுள்ளமேயிவ்வுலகா மிவ்வுலகேயுள்ளமா
முள்ளமலாதேயுலக மொன்றில்லை - யுள்ளே (௮0)
மதுரந்தருஞ்சாத்தன் வனகோயின்முன்னே
சதுரங்கமாபலமாத் தங்கும் - குதிரைகரி (௮௧)
தேராளெனும்பெயருஞ் செப்பியபேர்கொள்ளுருவு
நேராதுபொய்யென்று நீக்கியே - தேருமிடத் (௮௨)
தற்றிடுமுக்காலத்து முள்ளமண்ணேமற்றெல்லாம்
வெற்றவெறும்பொய்யாய் விடுமிவைபோற்-சொற்ற ()
பெயருருவமானவெல்லாம் பேணாதுநீக்கிற்
செயிரறுசித்தொன்றே திகழு - மியல்பாங் (௮௪)

கடலிற்றுரைநுரை காண்டிவலைமொக்கு
ளிடமுற்றெழினு மிதுபொய் - திடமுறுமெய் (௮௫)
யாவதெதுவென் றறியுமிடத்தப்பொருளின்
மேவுதிரைநுரை வெண்டிவலை - தாவியெழு (௮௬)
மொக்குளெனும்பெயரு மொழிபெயர்கொள்ளும்முருவு
மொக்கவெறும்பொய்யா முருசியுடன் - றக்க (௮௭)
நெகிழ்ச்சிகுளிர்ச்சிமைய நீரொன்றேமெய்யாய்
பருக்குமவைபோலப் பாரிற் - றுகைக்கரிதாய்க (௮௮)
காணுமுருநாமங் காணாதுபொய்யாகு
மாணுறுசற்சிற்சுகமே வாய்மையாம் - மாணா (௮௯)
இருப்பதுசத்துச்சத்தா லெண்ணுருவநாம
மிருப்பதுபோற்றோன்றும்வே றில்லை - யுளைப்பரிதாய்த்
தோன்றுதல்சித்துச்சித்தாற் றோன்றுமுருநாமந்
தான்றனித்துத்தோன்றுவது தானில்லை - யான்றசுகந் ()
தானேயுளதிதனாற் றங்குமுருநாம
மானசுகம்போ லணுகியிடு - நானேத (௯௨)
வேறேதுமில்லை விரிதிரையாதிகடாங்
கூறுசலமொன்றே குறிக்குங்காற் - றேறிற் (௯௩)
பொருளொன்றேயாகும் புனிதமுறுநெஞ்சாற்
றெருளொன்றிக்காணென்று செப்ப - வருளொன்று ()
நெஞ்சுடையாயென்று நிகழ்த்திவழுத்திப்பணிந்து
தஞ்சமெனப்பொருந்திச் சார்வாரு - மெஞ்சலிலா (௯௫)
தெம்மருங்குஞ்சூழ்ந்துவர வின்னியங்களைவகையின்
சும்மைக்கடலின் றொனிகாட்ட - மெய்ம்மைதரு (௯௬)
மேரார்பரிபுரண வின்போர்வடிவாகிப்
பேரோதவந்த பிரான்வந்தான் - சூரான் (௯௭)

மிடியாயிருள்போக்கு மேதகையான்வந்தான்
வடிவாறுவமையிலான் வந்தா - னடியார் (௯அ)
பவத்துயரையாற்றப் பரிந்துவந்தான்வந்தான்
றவத்தலைவர்சற்குரவன் வந்தா - னுவக்கு (௯௯)
முதுகிரியான்வந்தான் முகிலனையான்வந்தான்
வதிதலுறும்பேரின்பன் வந்தா - னதிக (௧00)
கவிராசர்போற்றுங் கனைகழலான்வந்தான்
றவிராததண்ணளியான் வந்தா - னவியாத (௧0௧)
ஞானகிரணமுறு நற்சூரியன்வந்தா
னீனமொன்றுமில்லா விறைவந்தான் - றேனனைய (௧0௨)
நந்நமரநேவனெனு ஞானபரன்வந்தானென்
றெப்பெருகுசின்ன மெடுத்தியம்பச் - சொற்பிரமன் ()
முன்னேறிரணமாய் முடிகாணேனீண்டிரண்டே
தன்னமாக்காண்குவலென் றூக்கெழல்போல்-பொன்றூர்
சவரிபுடையிரட்டக் கண்டோர்க்கிவனைத்
தவறில்லையிலையென்று சாற்று - முவமையா (௧0௫)
வாலவட்டம்வீச வடியாரகளங்கநோய்
சாலவொட்டாதோட்டுந் தகைமையா - யேலு (௧0௬)
மெனதுகளங்கமுந்தீ ரொன்றிந்துவந்து
தனதுபணிசெய்யுந் தகைபோ - லினமருவு (௧0எ)
முத்துக்குடைநிழற்ற முத்திபெறவேண்டுமென்றோ
ரித்திசைவாரீர்வாரீ ரென்றென்று - மொய்த்து (௧0அ)
சரத்தாலழைப்பதுபோற் காளர்கொடிக
ளுரைத்தாற்போலெவ்விடத்து மோங்க - வுரைப்பரிய ()
மெய்யர்கரமாமேக மென்மலர்களாம்பெரிய
துய்யமழையெங்குஞ் சொரியவே - செய்ய (௧௧0)

மறைமுடிவுகாட்டு மணியேயெமது
குறைதவிரவந்தபெருங் கோவே - நிறையு (கககூ)
மதியேசெழும்பாகே வானமுதேதீரோ
ததியேயுலகுயிர்க்கோர் தாயே - கதியேயெந் (ககஉ)
தாதையேசெந்தருவே தண்ணளியேநாயடியேன்
றீதையேபோக்குமிருந் தெய்வமே -யோதுட் (ககங)
டிமிரதிவாகரனே செய்யமுதுகுன்றிற்
குமரதேவேயென்று கூறித - தமிழ்தெரிந்த (ககச)
வந்திகர்பல்லாண்டிசைப்ப மாமகரநேரணமுஞ்
செந்திருவுமோங்குந் திருமறுகி - லந்தணனி (ககரு)
மோனந்தயங்கி மொழிபொருளெல்லாந்தானு
மானந்தபோதகமீ தாங்கேறித் - தானந் (ககசு)
தவங்கள்சிறப்பத் ததுகுமரதேவ
னுவந்துபவனிவர வுற்றே - நவஞ்சேரு (ககஎ)
மவ்வீதியுள்ளோ ரனைவோரும்வந்துவகை
செவ்விபெறவே செறிந்தெங்குந் - தவ்வாத (ககஅ)
விம்மேனிகொண்டநிவ னெம்மனோருளளிருந்த
பொய்ம்மையறவென்றே புகழ்வாரு-மெம்மானே (ககசு)
யோர்வடிவுகொண்டநிது வுண்மையாமெங்ஙனெனி
லேர்வடிவாற்காணலா மென்பாருந் - தேர்வரிய (கஉ0)
பூரணமாநோக்குவிழிப் புண்டரிகனென்பாரு
மேரிணங்குபேரின்ப னென்பாருஞ் - சீரிணங்கு (கஉக)
கற்றோர்க்கினிய கரும்புகாணென்பாரு
முற்றுனெமக்கிவனென் றோர்வாரு - முற்று (கஉஉ)
விளமையானென்பாரு மெய்போல்வாக்குற்ற
வளமையானென்பாரு மாகிப் - புளகமுடன (கஉங)

கொள்ளப்பணிந்தவர்கள் கொண்டாடும்வேலைதனி
னள்ளத்தமியேனு நண்ணியே - விள்ளாது (கஉச)
மின்றிரண்டு மொய்த்ததொரு மேன்மைபோலேமிளிருந்
தென்றிரண்டுபின்றாழ்ந்த செஞ்சடையு - நன்றிதரு ()
மூன்றுபிறைநிரையா மொய்த்ததெனப்புண்டரஞ்சே
ரான்றதிருநெற்றி யழகிணையுந் - தோன்றுந் (கஉசு)
துளககமிலாமதிபோற் சோதிமுகமும்
வளக்கமலநோக்கிணையின் வாகுங-கிளக்குமறை (கஉஎ)
யஞ்சமுதித்தங்கழகு தருநாசியையும்
விஞ்சோர்மொழிமலர்வாய் மென்னகையுந்-தஞ்சமுறு ()
மந்தரமோரிரண்டின் மாமுடிமேலோரிரண்டு
சுந்தரபானு துலங்குவபோற் - சந்தமுறுங் (கஉகூ)
காதிணையிற்பூண்ட கனகசெப்புக்குண்டலங்க
ளதறவேகாட்டுமிரு திண்புயமு - மோதவிடம் (கஙo)
போக்கிமிளிறும் புனிதந்திருமிடறு
நோக்கிணக்கின்பென்ற நுவன்மார்பு - நீக்கரிதா (கஙக)
மையந்திரிவகற்றி யச்சமறநிச்சயஞ்சொற்
செய்யமுறைகொண்ட திருக்காமு - மையனுறு (கஙஉ)
சீவபரமிரண்டுந் தேருமிடத்தேகமென்று
மேவியசின்முத்திரைகொண் மென்கரமுந் - தாவிலாச்()
செக்காவானம்பவளச் செம்மலையைச்சூழ்ந்ததுபோற்
றககாவித்துகில்சேர் தணணிடையுந் - தொககவநின்()
மேலொருமின்சூழ்ந்து விளங்குதல்போலத்திகழு
மேலுதரபந்தனத்தி னினனழகுஞ் - சாலவே (கஙரு)
பற்றிவிடாத பழவடியார்க்கின்பவெள்ளம்
வற்றாதளிக்கு மலர்ப்பதமு - நற்றவரு (கஙசு)

மாணிக்கமால்வரைமேல் வண்சேபோர்த்ததுபோற்
காணுந்திருநீற்றுக காப்பணிந்தே - யாணிப்பொன் ()
மேனியையுமம்மேனி மீதிலேயக்கமணி
யானியிலாலிங்க மமைந்ததையு - நானேடக் (கஙஅ)
கண்ணிணைக்கோரின்னமுதாக் கண்டுபெணிந்தேத்தி
யுணணிணைவுதோன்று தறுபோதி - லெண்ணவொரு()
மெய்யொலாநிற்ப வினையேனைத்தானேக்கி
யையனருண்மாலளித்தா னன்றுமேதட-றய்ய (கசப)
வவன்றருமின்பம்பெறவே யாசைமிககொண்டே
னுவந்தவன்பாற்றுதுவிட வுன்போ - னியந்த (கசக)
கடல்சூழுலகனைத்துங் காண்கிலேனெஞ்சே
யிடர்போக்குந்தூநாகீ யின்றுத் - திடமாகச் (கசஉ)
செல்லவேவேண்டுஞ் சிறியேனுயிர்த்துணையே
நல்லவெனக்குதவு நாயகமே - புல்லறிவா (கசங)
ருயேன்பிறந்திருந்த நாளெல்லாமென்னுடனே
நீயேபிரியாது நின்றதனு - னீயேயென் (கசச)
றுதையுந்தாயுந் தமரும்பெறுநட்புஞ்
சூதையேசெய்வார் துணைவரோ - நீதயவா (கசரு)
யென்பாலொருமிந்திங் கேகாந்தமாயிருந்தா
லுன்போலுமென்போலு மொப்பாரா - ருன்பெருமை ()
யாகமமுமாரணமு மானபலகலையு
மியோகிகளுந்தாமே யுரைக்குங்காண் - மோகக் (கசஎ)
கருந்தடங்கின்முத்தியது கையகலிற்கட்டென்
றுரைத்ததரனுமைக்கென் றுன்னி - விரித்து (கசஅ)
புகழ்ந்தநலவே புகலரியநெஞ்சே
மிருந்தபிறப்புவீ டென்னுந் - தருந்தொகைக்குக்(கசக)

காரணமுநீயே கருதுமுலகமெலா
மேரிணங்குநின்னையல்லா தில்லைகாண் - பாரிணங்கு ()
நீசற்றசைந்தா ணிகழுமுலகாகு
நீசற்றுநதோன்றுது நின்றக்கான் - மாசற்ற (கருக)
மெய்ச்சிவமேயாகு மிளிருமிதாலுன்பெருமை
யச்சிவந்தானே யறியுங்காண் - மெச்சு (கருஉ)
முறவாலுயாவா லுனைப்போலெனகருப்
பிறிதாருளரதனாற் பேணி - யறவாழி (கருந)
யான்றுமரநேவன்பா லன்புடனேதூதுசெல்ல
நான்கருதியுனபா லவிற்றினே - னியான்புகலு (கருச)
மவ்விறைவனென்று மமருமிடஞ்சொல்லகேண்
மௌவன்மணகரு மலர்ச்சோலை - செவ்விதரு (கருரு)
முத்நாநதிருழ் முதுகிரியாமாங்குநீ
விததாரபாய்ச்செல்லு வேலைதனிற - கர்துஞ் (கருசு)
சமயமொனும்பொய்வேடா தம்மைமிகநாடி
யமருமுறவாமென் றணுகேல் - கமைவி (கருஎ)
லரிவையர்தாமெனறியம்பு மாமாலவநாடேல்
கருதவிடயமெனுங் கானின் - மருவு (கருஅ)
நெறிதப்பிப்போயதனு ணின்றுமயங்கேல்
பொறிமத்தமாவொடுபோ ராடேல - செறிவுற்ற (கருக)
காமமெனும்பங்கத்திற் காலிடேல்கோபமெனுந்
தூமவழன்மிதிநதுத் துள்ளியிடே - னமவுரு (கசுo)
முன்பின்புடைபெயர்ந்து முன்னிநோக்காதேகி
யன்பெலாமோருருவே யானவரு - மின்பமய (கசுக)
மாகியிருப்போரு மரியதவச்செல்வர்களு
மேகமெனுந்துணிவை யெய்தினரு - மோகமறு (கசுஉ)

வீரசைவநாயகரும் வேதமுனிவரரு
மோராகமசைவ வுத்தமரும் - பாரோரு (௧௬௩)
நாற்றிசையுஞ்சூழவவர் நாப்பணுடெச்சூழ
மேற்றிகழுமிந்து விளங்குதற்போற் - போற்றுங் (௧௬௪)
குமாரதேவென்னுங் கோமானிருப்ப
¶ னமாவென்றவன்சபையை நாடி - யெமாலன்பு (௧௬௫)
தன்னடிக்கீழ்வைக்கத் தருகருணைசெய்தானைப்
பொன்னடியென்சென்னி பொறித்தானை-மன்னு (௧௬௬)
பவளமலையுபய பாரிசத்துஞ்செம்மை
திவளருவிதூங்குந் திறம்போ - னவமாா (௧௬௭)
கழுநீர்த்தொடையல் கலந்தபுயத்தானை
வழுநீந்தபாமாலை மன்னனும் - தொழுவார்க்கு (௧௬௮)
வேண்டியவேண்டிய வெல்லாமிகவளிக்கு
மீண்டியதெய்வ மிருந்தருவை - மாண்டறியா (௧௬௯)
வானந்தச்செல்வ மளிக்குஞ்சிந்தாமணியை
வானந்துதிக்கவரு மாதவத்தை - நீனனே (௧௭0)
னேதுபிழைசெய்தாலு மேழையேனுக்கிரங்கித்
தீதனிவனென்னாத தெயவத்தை - யோதும் (௧௭௧)
பழமலையான்பாகம் பதியாவிளமை
யழகுடனேவாழுமுமை தம்மை - வழுவாது (௧௭௨)
தந்தசச்சிதானந்த சாகரத்தினூடாடுஞ்
செந்திருவாழுங்குமர தேசிகனைத் - சிந்தைநீ, (௧௭௩)
பொன்னேமரகதமே பூரணமேயாரணமே
யன்னேமுதுகிரியா ராரமுதே - மன்னேயென் (௧௭௪)
றேத்திப்பணிந்தங் கெழுந்துகரஞ்சிரமேற்
சேர்த்துபின்கைகட்டிச் சென்றுநின்று-தீர்த்தனே(௧௭௫)

¶ நமா என்பது நமஸ்காரம்.

யுன்பவனிகண்டங் குன தூகடைக்கண்ணோக்க
மன்புடனேபெற்ற வரிவைதா - னின்பம (௧எசு)
பெறுவதலாலவித்தைப் பேரிருளில்வாடி
யுறுவளோயாவு முதிக்கச் - செறியும் (௧எஎ)
பகுதியெனும்பௌவத்துப் பாடொலியினாலே
மிகுதிவருந் துவளோ மேனி - யகமென்று (௧எஅ)
மூலவகங்காரமெனு மூரிமதவேளிறைற்
சாலமயங்கத தகுவளோ - கோலியே (௧எகூ)
கத்துசமயக்குயிலின் காரொலியாலானந்த
நி, நிரைபண்ணுது நிகழ்வளோ - சுத்தமுறுஞ் (௧அ0)
சாத்தீகமாயையெனுஞ் சந்திரனல்வெம்புவளோ
காந்தாள்வாய்மற்றிவளைக் காணென்றே-யாத்தன் (௧அ௧)
றிருவடியில்விண்ணப்பஞ் செய்துவணங்கி
யிருமைதருமிவ்வுலக மெல்லா - மொருமைபெறு (௧அ௨)
பேரின்பமாகியென்றும் பேராதிருந்தவிந்தச்
சீரின்பநாயேன் செறிந்தோகைந் - தாரன்பா (௧அ௩)
யின்றிவளுக்கீத வெழில்வள்ளாவென்றியம்பி
நன்றெனவேசம்மதிபப நன்குரைத்து - மன்றலுறு ()
சற்குமாரதேவர் றருங்குவளைமாலைநெஞ்சே
யிப்பெறவேவாங்கிவா வின்று. (௧அ௫)

ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள் நெஞ்சுவிடுதூது முற்றிற்று.

துதி.

எவ்வுயிர்க்குந் தாயா யிருந்தின் பமுதளிக்குஞ்
செவ்விதரு சற்குமா தேவர்பா - லவ்வியந்தீர்
நெஞ்சமே செங்குவளை நீண்மாலை வாங்கிவரச்
செஞ்சவே தூதாகிச் செல்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவாயநமஃ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிழை திருத்தம்.

க்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
க	உ௩	கான்மியம்	காமியம்
௩	கஎ	விழிக்கழை	விழிகழை
,,	உ௬	* இலஞ்சி=குளம்	* இலஞ்சி=ஏரி
எ	க௬	புரிந்துவேந்தன	புரிநதும்வேந்தன
க0	௩	பௌவமார்புவி)	பௌவமாாபுவி
கக	உ௬	* சார்வு = புறப்பற்று ; அதுபுவனமும்போக முமென இருவகைப் படும். இதை உகூ-வது பாட்டிற் காண்க.	* இருவகைச் சார்வு= உயிர்ச்சார்வு, பொருட்சார்வு.(வைராக்கியதீபம்) ௩கூ-வது பாட்டில் காண்க.
உக	எ	எங்கனம்	எங்ஙனம்
உஉ	௩	தந்தமனதில்	தந்தமனத்தில்
,,	ச	உந்தன்மனதில்	உந்தன்மனத்தில்
,,	கச	எங்கன்கூடும்	எங்ஙனகூடும்
உ௫	கச	விடைய	விடய
உஎ	கஉ	வெறி	வெரி
உஅ	அ	தாழ்வோ	தாழ்வால்
௩௫	௬	ஆன்மாச்சிவத்தினுக்கு	ஆன்மாசிவத்தினுக்கு
௩எ	௬	கிடையார்	கிடையா
௩கூ	கஎ	ஞானமும்மிச்சை	ஞானமுமிச்சை
சஉ	உ௬	செவிதனில்	செவிதினில்
ச௬	உஉ	மகத்ததுபோலக்	மற்றதுபோலக்

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீகுமாரதேவர் அருளிச்செய்த

சாத்திரங்கள் பதினாறனுள்

முதலாவது

மஹாராஜாதுறவு.

பாயிரம்.

[கணபதிமுதலிய ஐவர் வணக்கம்.]

அமரர்கள்பரவுந்திருமுதுகுன்றி லாழத்துப்பிள்ளையைச
சிகரிக, குமரசற்குருவையிமகிரிராஜ குமாரியாம்பெரியநாயகி
யை, * மும்மலமுமொருங்கேயகற்றிடுமுக்கண்முதல்வனைச் சா
ந்தநாயகனை, நமதெண்ணப்படியே முடித்திடத்தருமு கரியினை
றிறைஞ்சிவாழ்த்திடுவோம். (௧)

[முக்குருவணக்கம்.]

மறைமுடிவதனில்விளங்கிடுமொளியே மனிதரைப்போ
லவந்தெனது, சிறைதவிர்த்தாண்ட சிவப்பிரகாச தேசிகன்
றன்னைமற்றவன்றன், நறைமலரடியைப் போற்றிடுஞ்சாந்த
நாயகன்றன்னைமற்றவன்றன், நிறையருள்பெற்ற பழனிமா
முனியை நெஞ்சினுளிருத்தியேபணிவாம். (௨)

---

* ஆணவம், கான்மியம், மாயை ஆக – ௩.

[ஆழத்துப்பிள்ளையார் துதி.]

தொய்யின்முலைக்கோடி ரணடுகவான் றநிக்கைமூன்று விழிதுரிசில், துய்யசைவமுதன்மதமுந் துலங்கவருமொண பிடியுலகம,உய்யவுதவுமொருகளிற்றை யுலவாவிருத்தசைலத தில், வையம்பரவுமாழத்து வாழைங்கரனை மனநினைவாம. ()

[விருத்தாம்பிகைதுதி.]

(வேறு.)

இருட்கலிவலியின் ஞானநன்னெறிக ளிறந்துயிர்கொடு நெறிமேவி, மருட்கொடுகலங்கா வகைகலியெனு றம் வந்தணு காப்பதிதன்னில், தெருட்சத்திகருணை யுருவதாயநின்று தெ ளிவிக்குமிறைவியெங்குருவோர், அருட்கடல்பெரியநாயகிபுல குக் கனைமுதல்வியைப் பணிந்திடுவாம். (௪)

[சபாநாயகர்துதி.]

திங்களாசடையிற் கங்கைநீர் துளிப்பத் திருந்திழைய மையுளங்களிப்பப், பொங்கராவொடுநற் புலிமுனிவாகண் மா ல்போதயனமரர்கள் போற்றத, துங்கநான்மறைகடுதித்திட வைந்து தொழில்விரிந்திடப்பொதுவதனிற், செங்கழலதிர நடஞ்செயும்பொருளைத்தினம்பணிந்திடரொழித்திடுவாம்.(௫)

[சிவகாமியம்மைதுதி.]

(வேறு.)

அருளுருவாயுயிர்கடமக்கன்னையாகி யஞ்ஞானந்தனை யக ற்றியமலமாகி,மருளிலதாய்மெய்ஞ்ஞானமாகுமுத்திவாய்த்திட வேகாத்தருளிவாஞேரேத்த,இருள்கெடவேமிளிருமிருங்கழல் களார்ப்ப விறைபுரியுந்திருநடத்தாற் களித்துவாழுந், தெருண் மருவுமறைநான்கும் பரவுந்தில்லைச் சிவகாமசுந்தரியைச் சிந் தைசெய்வாம். (௬)

[விநாயகாதுதி.]

(வேறு.)

செக்கர்போன்மௌலிமுக்கட்சிவமயினை
மிக்கபேரருள்வேலையையோரசோயபால
தக்கவன்பாக்குதவுந்தருவினை
நீக்கதைநிறைவேறயிலைநஞ்சுவாம. (௭)

[சுபபிரமணியாதுதி.]

(வேறு.)

மடிகடப்சரியகூந்தறகனிமொழிநுவர்வாய்த்தெய்வப்
பிடிதனகோட்டாலவளரிப்பெணகொடிபடருஞ்செய்ய
படிபுகழ்புயமாயகுணறிறபாயவண்கழுநீர்சீப
மடலவிழ்செழுநறாச்செவ்வேணமலரடிவணககஞ்செய்ம

[அடியாரதுதி.]

(வேறு.)

வணடுமூழாயலங்கன்மாயவன்மலர்மேல் வதிந்தநான்முகன மறையறியாத, தொண்டைவாயகெண்டை விழிக்கழைமொழியொண டிடையிடையுமையையோரிடத்திற், கொணடசோணருளைப் பொருளெனககருதிக் குலவியசாதனந்தரித்து, மனடியவடியார்யாவர்மற்றவர்தாண மனத்திலுஞ்சிரத்திலும வைபபாம. (௯)

[அவையடக்கம்.]

(வேறு.)

சகரர்தம்வலியையுந்தடந்திரைக்கடல்
அகலமும்பின்புளோரக*ழிலஞ்சிதான்

---

* இலஞ்சி - குளம்.

புகழுறவிளக்கலேபோலவிச்செயுள
தகைதருகலைஞர்நூறனைவிளக்குமால். (௧0)

[நூனுதலியபொருளும், நூற்பயனும், நூலாசிரியர்பெயரும]

(வேறு.)

இங்கவொண்கவிகைத் திகிரியநதிணிதோட்டிகழ்கடற்
ருனேமாராஜனை, அங்கண்மாநிலத்திற்றுறந்துவீடடைநதவரிய
யிககாதையைததமிழால்,இங்குமாதவத்தோரிசையுமென றிசை
ப்பவிசைத்தனன்வீடுறக்கேட்டோர, கொங்கவிழ்பொழில்சூழ்
பழமலைபுறைபங்குமாரதேவென்னுமாமுனியே. (௧௧)

[வாழ்த்து.]

(வேறு.)

சிவனதிருவுருவாமைந்துசின்மயவெழுத்தும்வாழி
நவைதருநீறும்வாழி நயனநன்மணியும்வாழி
கவின்றருங்குமாரதேவன்கழலிணையிரண்டும்வாழி
அவன்றிருவடியார்தம்மோடாருயிரனைத்தும்வாழி. (௧௨)

பாயிரம்-முற்றிறறு.

நூல்.

[நைமிசாரணிய வாசிகளாகிய சவுனகாதிரிஷிகள் மஹா
ராஜன சரித்திரஞ் சொல்லும்படிவேண்ட சூதமஹா
முனிவர் சொல்லததொடங்கல்.]

(வேறு.)

சருககினானைமிசாரணியத்திற்றங்கியமுனிவாகளகுதன, வரபபணிநதேத்திக கதைகள்பற்பலவா வகுத்துரைத்தனைமஹாராஜன், திருககதையெங்கட்குரைத்திலையதுஞ்செபபெனச சுருதியிறசொல்லுஞ், சுருககமில்காதை யிதுவெனததொகுதது தோமறககேணமினென்றுரைககும. (௧)

[இதுமுதல்-எ-பாட்டாலும் அரசன் சிறபபுக
கூறபபட்டது.]

குழைத்ததண்சினைத்தேமாவினொண்கனித்தேனகுலவிய பலவினற்பலத்தேன், தழைத்திடுகதலிப் பழமுகுததிடுதேன மூன்றிரண்டிலஞ்சியிற்றதும்பி, விழுத்தகுவயலிற பாயதரவினையுமிகுகருநாடதேசந்தான், இழைத்தநற்றவத்தாலுயிரெலாம் புரந்தவகிருந்தரசாளுமோர்குரிசில். (௨)

(வேறு.)

மஞ்சமரிஞ்சிசூழ்மாபுரத்திருந்
தெஞ்சலிலெண்டிசையிறைவர்தாடொழுத்
தஞ்சமென்றடைந்தவாதம்மைக்காத்திகல்
வஞ்சகர்க்காய்மஹாராஜமன்னனே. (௩)

(வேறு.)

கருங்குழலரசுவைகுஞ்சதமகன்றிருவின்மிக்கான்
உருவினின்மதனின்மிக்கானுலத்தினிற்பலத்ததோளான்

செருவினிலரியேறன்னான்றேனெடுஞ்சிமிறும்பாட
முருகுடைந்தொழுகுந்தாரான்மூவுலகளிக்கும்வேலான். (௪)

(வேறு.)

அரசர்வந்திடுதிறைநயளக்குமுன்றிலான்
முரசுகளனுதினமுழங்குமன்றலான்
கரைபொருதிரையெறிகடலந்தானையான்
அருவரைமார்பினன்யாளிமொய்ம்பினன். (௫)

அரசர்தம்முடியுழுதவிருந்தாளினன்
எரிதவழ்திகிரியையேந்துந்தோளினன்
மருவலர்வலியினைமாற்றும்வாளினன்
தருநிதிக்கொடையினன்றருக்குநாளினே. (௬)

(வேறு.)

கவரியோடாலவட்டங்காரிகையார்கள்வீசப
பவளவாயரம்பையன்னார்பாகடையுதவமுத்தத
தவளவாணகையார்கீதந்தனிநடஞ்செய்யநின்று
குவலயமன்னர்போற்றக்குடைகடற்றானைசூழ. (௭)

இந்திரனலயம்போலிலங்கியமண்டபத்தில்
சுந்தரமிருகராஜன்சுமந்தபூவணையின்மீது
வந்திருந்தவனிதன்னைமனுநெறிமுறையிற்காத்தே
அந்தமில்போகந்துய்த்தங்கிருந்திடுமரசர்கோமான். (௮)

[அரசன் றனக்குப் புத்திரனில்லாமையால்
வியாகுலமுறல்.]

தாம்புடைப்பிறையெயிறறுத்துத்திமீராயிரந்தோட்
பாமபினைற்பரிக்கலுற்றபாரினைப்பரிககப்பின்னா

மேம்படுபுதல்வர்நந்தம்வீறுடைவயிற்றில்லென்று
தேமபடுதெரியன்மார்பன்சிந்தையாகுலங்களூற்றான். (௯)

[இதுமுதல்-௨-பாட்டானும் தீர்த்தயாத்திரைமுதலிய
புண்ணியங்கள் செய்தமை கூறப்பட்டது.]

கங்கையேமுதலாமிக்ககடவுண்மாநதியிற்றோய்ந்தும்
பங்கயாசனனமாறிங்கட்பவளவார்சடையான்றன்னை
அங்கையாற்பூசைசெய்துமதிதிகட்களித்துந்தீயில்
பொங்குமாகுதிகளீந்தும்பூவலம்வந்துந்தேவர். (௧௦)

ஆலயஞ்சாலையக்கிராரநந்தனவனங்கள்
கோலமாரிலஞ்சிகூபங்குளம்பலசெய்துமீரொட்
டேறுமாதானத்தோடேயிரணியமுதலீரைந்து
சாலநற்றானமீந்துந்தருமமெண்ணான்குசெய்தும். (௧௧)

[இதுமுதல்-௨-பாட்டானும் புத்திரோற்பத்தியும் சாதககன்ம
முதலியன செய்தமையுங் கூறப்பட்டன.]

தவம்பலபுரிந்துவேந்தன்றனயனைப்பூத்தபின்னர்ப்
பவந்தனைத்துடைத்தேன்மேலாம்பரமநற்பதமுமுண்டென்
றுவந்துசாதககன்மத்தோடொழிவறுகருமமெல்லாம்
நவந்தரச்செய்துநாமகன்மஹாராஜனென்றே. (௧௨)

(வேறு.)

வேதநீதியிற்கூறிவியன்றர
ஓதவெண்ணெண்கலையுமுணர்த்துவித்
தேதமற்றகுரவற்கிரணியம்
போதமெனப்பொழிந்தனன்கொண்டல்போல். (௧௩)

[இரதமூர்தன் முதலியவற்றிற் பயிற்றுவித்தலும், விவாகத் தூதகுப் பிரயத்தினஞ்செய்தலுங் கூறப்பட்டன.]

கொடிநெருங்குங்கொடிஞ்சியந்தோபரி
கடமலிந்தகயமொண்சிவிகையிப்
படியிலூரப்பயிற்றுவித்தாசிலா
வடிவிலங்குமகற்குமணஞ்செய்வான். (கசு)

[அரசர்களுக்கு விவாகபத்திரமனுப்புதலும், அவர்கள் வந்துசேர்ந்தமையுங் கூறப்பட்டன.]

மடங்கலன்னபலமுள்ளமாமன்னன்
இடங்கொளெண்ணெழுதேசத்திறைவர்க்கு
முடங்கல்போக்கினன்கண்டுமுடிமன்னா
தடங்கொள்சேனைகள்சூழ்வரச்சார்ந்தனா. (கரு)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும் நகரமலங்கரிதல் கூறப்பட்டது.]

(வேறு.)

வடிகொள்வெண்சுதையாற் பித்திகைதீற்றி வானுறமணி கொடிநிரைத்துக், கடிநறுஞ்சாந்தங்குஙகுமந்தன்னுற் கமழ் தரமறுகெலாமெழுகிப், பொடிகொள்சிந்துரத்தாற் கோலமே புனைந்து பூமலர்பொரிநனிசிதறிக், கொடிகொண்மூதெயினை மேன்மாடமொண்சிகரிகோதறப்புதுக்கியேகுலவ. (கசு)

(வேறு.)

கதலியுங்கமுகுநட்டுக்காவணமலங்கரித்துப்
புதியதோரணங்கள்கட்டிப்பொற்குடஞ்செறித்துத்தீபம்
இதமுறவெங்கும்வைத்தேயிந்திரநகரம்போல
மதுமலர்த்தாமநாற்றிமாபுரியலங்கரித்தார். (கஎ)

[இதுமுதல்-௫-பாட்டானும் பெண்ணின் சிறப்பும், விவாகஞ்செய்தலுங் கூறப்பட்டன.]

(வேறு.)

வில்லிலங்குகைவேந்தர்மரபினில்
நல்லசாமுத்திரிகநூனன்கதாச்
சொல்லிலக்கணத்தோடுதுரிசிலா
முல்லைமாலைமுருகுவிரியவே. (௧௮)

(வேறு.)

மூவுலகதனிலுள்ளமுகிழ்முலைக்கருங்கட்செவ்வாய்ப
பாவையமொழிலிற்போதன்பகுத்தெடுத்துயிரோடேய
ஓவியந்தீட்டிஞனென்றுலகினிலுரைக்கச்செய்ய
பூவுறைதிருவிரும்பும்பொற்புடனவதரித்தே. (௧௯)

(வேறு.)

இலங்கியவாலொண் டளிர்குழைத்தினிய விருதனக்கோ ங்கிணையரும்பி, நலங்கிள * ராம்பல் † குமி ‡ ழிருகுவளை நண்ணு ¶ செஞ்சரோருகம்பூத்துத், துலங்கிய × புயலைச்சுமந்திருதாளா ற் றேமிலாமின்னெனநுடங்கிப், பலந்தரப்படருங்கொடியி னைவேதப் பண்பினின்மன்றல்செய்வித்தே. (௨௦)

[மஹாராஜனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்தல்]

அருந்ததிகணவன்முதன்முனிவரர்க ளருமறைககிழவாக ட ம்மால், பொருந்தியகங்கைப்பூம்புனலாட்டிப பொன்னம்ம

* ஆம்பல் - அதரத்துக்கும், † குமிழ் - நாசிக்கும, ‡ குவளை-கண்ணுக்கும், × சரோருகம் - முகத்துக்கும், ¶ புயல்- கூநதலுக்கும் உவமை.

ணிகளாற்குயின்ற, விரிந்திடுமெடங்கள் மென்றவிசேற்றிமிளிர் நவமணிமுடிகவித்துப், பருந்தடர்வேலான் பௌவமார்புவி) யைப் பரியெனத்தோன றல்பாலளித்தான். (உக)

[மஹாராஜன் மனைவியோடு வாழ்ந்திருந்தானெனச் சூதமஹாமுனிவா சொன்னதைக்கேட்டு, இருடிகள் பின்னும் வினவச் சூதமஹாமுனிவா சொல்லத தொடங்கல்.]

சோகமேயின்றியிருந்தனன்வேந்தன் ரூன்றலும்பாா பொதுநீக்கி, ஏகமாச்செங்கோ லெங்கணுஞ்செல்ல வெண டிசைவிசயமுஞ்செய்தே, மாகநாடென்னப்போகமே துயதது மடந்தையோடிருந்தனனெனரூன், வாகைவேலவன்பினென் செய்தானென்ன மறையவர்கருயர்முனிவருக்கும். (உஉ)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டாலும மஹாராஜன்முத்திக்கு ஞானமே சாதனமென றுணாதல் கூறப்பட்டது.]

மனைவியுந்தானுமோர்நினைவாகி மாறுபாடின்றியோர்கா லுந், தனையுணாயோசிதர்வேதசதாய்கடவு டங்களையனுதினமி றைஞ்சி, அனையவருணாத்த நெறிதனினடந்து மருத்தங்கண்ம னதினிற்றரித்தும, வினையமதுடனே நூனமுறையவணாவின வியுஞ்சிலபகல்போக்கி. (உ௩)

தனியிடமதனி லிருந்திருவர்களுந் தங்களிற்ருமுணர்ந் துசாவித, துனிசெய்மாமாயைப் பிறப்பதுநீங்கிச் சுகமதைய டைந்தனுதினமும், இனிமையதாகவிருக்கலாஞானத் தென் றெணி ஞானிகட்சார்ந்து, நனியவர்பாத பூசனைபுரிந்து நா டொறும்வினவினர்நன்ருய். (உ௪)

[இதுமுதல்-ரு-பாட்டானும் அந்தஞானம் சற்குரு சேவையின்றி விளங்காதெனத் துணிதல் கூறப்பட்டது.]

இருவரிலரசன் றனக்கறிவோங்க*விருவகைச்சாரவையும கற்றிக, கருவுடற்காவறனையுங்கைவிடுத்துக் கருத்தசையாதுமெயயுணாவை, மருவிடிலகப்பற்றற் றமேல் வீடுவாய்த்திடுமசறகுமெய்ஞ் ஞானக், குருவருளின்றி விளங்கிடாதெனவே கொணடனனமனததினிற்றணிவே. (உரு)

மனைதனிலாசைபொருந்தியேநின்று † மகிதனின்ஞானியாமெனவே, தனைமிகமதிப்போன்றன்னைவஞ்சொருவன றறிடுஞானமென்றிரந்து, வினவனமட்டையினைப் பருகுவோனறனை வேண்டித்தென்னம்பழந்தனையே, இனம்பணித்திரிவோன புத்திபோன்மெனவே யியம்புவர் முற்றுணர் பெரியோா. (உசா)

வேதவாகமசாத்திரபுராணங்கள் விளங்கவேகற்றுணர்நதவுறைநீ, சீதறவெவர்க்குந்தெளிவுறவோதிச செப்பியவநெறியதனிற், சாதகமிலாதகுருவினையொருவன் முனடைநதானந்தம்வினவல், ஏதமாங்கழுதை தன்னைக்குங்குமத்தினியல்புகேட்டிடுதல்போன்மென்றே. (உஎ)

[சற்குருவையடைந்து விண்ணப்பித்தல்.]

சீவர்களிடத்திலருள்சிவபத்தி திருந்தியதுறவுமெய்ஞ்ஞானம், ஆவதோர்வடிவாம்வேதமாமுனியை யமலவாரணியததிலடைந்தே, தேவர்கடேவேதுன்பமோாகாலுஞ் சென்றிடாமுததிதானெய்திச், சாவதும்பிறப்புநீங்குமோர் நெறியைச்சாற்றெனத்தாழ்ந்திடமுனிவன். (உஅ)

* சார்வு=புறப்பற்று; அதுபுவனமும் போகமுமென இருவகைப்படும். இதை-உகூ-வது பாட்டிற்காண்க. † மகி-பூமி.

[சற்குரு மாணாக்கனுக்கு உபதேசித்தல்.]

இருவகைச்சார்வாம்புறப்பற்றைநீக்கி யிச்சையின்மீட்ட தினினைவு, மொருவியேயுடற்காவலையுங்கைவிடுத்தே யுட்கர ணங்கள்வாதனையும், குருவருணெறியே யொடுக்கிடில்வீடுங் கூடுநதானுகவேபவத்தின், கருவழிநதிடுமிந் நெறியைநீ விரை விற் கைக்கொண்டுசெல்லெனவுரைத்தான். (௨௯)

[மஹாராஜன் சிலகாலத்தின்பின் தனித்திருந்து உபதேசமொழிகளைச் சிந்தித்தல்.]

* அந்நெறிகுருவாலையமுந்திரிவு மகன்றிடத்துணிவதாக கேட்டு, முன்னெறியான வரசிபற்கையினின் முயன்றனன் சிறிதுநாளொருநாட், பின்னெறியதனை நினைந்தனைவரையும் பெயாந்திடவிடைகொடுத்தரசன், மன்னெறிக்கோல மகனற ந்தப்புரத்தில் வதிந்தனனொருவனுய்த்தனித்தே. (௩௦)

[இதுமுதல்-௨-பாட்டானும் தன்னைவந்து கண்ட அரசா முதலாயினோர்க்கு இனி அரசியற்றலை வேண்டாது துறவுபூண்டு வீடடைவேனென்பது கூறப்பட்டது.]

அரசர்களமைச்சர்புரோகிதர்பெரியோ ரனைவருமவவிட த்தேகி, அரசனைநோக்கிநிதநியகரும மகன்றுவாளாவிருந்திடு தல், அரசிலக்கணமன் றெனவவாவேண்ட வவர்களைநோக்கி யேவேந்தன், அரசியற்கையினை வேண்டலனென்னை யறிய வேவேண்டினனன்றே. (௩௧)

ஆண்டதோரரசதனிலும்போகத்து மாசையற்றேனினி வேண்டேன், மாண்டதோர்வனத்தி லொருவனுய்த்தனித்தே மனத்தசைவறுத்துவீடடைவேன், பூண்டவென்மனமிங்கினித்

* இப்பாட்டு - மெல்லினவெதுகை.

திருமபாது போகத்தைப்பொருளெனவெண்ணி, வேண்டலனிங்க ளரசனுவேறே விதித்துககொளுங்களென் றுரைத்தான்.

[இதுமுதல்-௩-பாட்டானும் இராச்சியத்தை விடலாகாதென
மந்திரிமார் வற்புறுத்த மஹாராஜன் இராச்சியத்தின்
றுன்பமும் முத்தியினின்பமு முரைத்தல்
கூறப்பட்டது.]

ஆதியினினதுதாதையுநினையே யரசினினிளமையிற்சூட்டத, நிதின்றியுனது புயவலிமையினிற் செகமதைத்தாங்கினையினிமேல், நீதியினுணியமதியினுதரவினின்னைப்போ லொருவா மற்றுளரோ, ாதியற்கையதன றிவ்வுடலுடனே யிச்செல்மமன்றிமெ றுளரோ. (௩௩)

அலதுநீயேகினவனியுஞ்சாபபற றவத்திலே யலைந்திடும்பாமும், சலனமதுறுவேமித்தகையெமைநீ தவிககவிட்டேகுதல்கடனன், றிலகிடவெமகநீசருளெனவமைசச ரியமபிடவாசனுமபாாத்தே, உலகமெய்யெனவெண் ணுறு மதியுடையோாக்குரைப்பினுமுணாவுதியாதால். (௩௪)

இவ்வரசியர்கையற்பமற்றிதனு லெய்திடுந்துன்பினுக்களவின, றவ்வகையதனா யூகமின்மையினு லறிகிலிர்நீங்களின்பென்றே, எவ்வகைநினைந்தீரினியெக்காலுங்கட் கிதின்பமலதெனத்தோன்றும், ஒவ்வமற்றிதனுக கூகமேதோன்றுதுங்களுக்குலகயூகுகிக்கும. (௩௫)

[மஹாராஜன்துறவறம்பூண்டுநகரைவிட்டுப்போம்போது
நகரத்தார போய்ப்புலம்பல்.]

என்றுமற்றனேக மாவிரித்தரச னெடுத்தமைச்சர்கடமக்கியம்பி, கின்றுபின்னவரை நிலுமெனநிறுத்தி நிதிதனும்பொ

ன்மனைவிடுத்தே, சென்றுபின்னகர வீதியினடக்கத் திரண்ட னைவர்களும் பின்றொடர்ந்து, வன்றுயரடைந்து வாடியேமெ லிந்து வாரியினோசையினழுதார். (௩௪)

[இது முதல்-௨-பாட்டானும் நகரத்தாருடைய துக்கத்தைச் சாந்திபண்ணுதல் கூறப்பட்டது.]

அவரவாவினையி னவரவர்வருவா ரவரவர்வினையளவுக கே, அவரவர்போக மென்றதேயாயி னுருக்கார் துணையுசாகு வாகள், அவரவாசேகமுளபொழுதுடனே யாதரவாறெனநாடி, அவரவரடைத நெறிகன்மத்தடையு மாதரவாதரவாமோ. ()

வினையுளவளவுங் கூடியேநிற்கும் வினையகன்றிடிற்பிரி நிடுமால், வினையிலைவருமா தரவினினியற்கை மெய்யுணர வ த்தகையலவே, வினையிலையுங்களிடத்தினுனிருகக மெய்யுணர் வொன்றையேநாடி, வினையறுகானம் புகுதவேவேண்டி விரு ம்பினேனீரிறுமிங்ஙன. (௩௫)

[உறவினாகள் தமதுறவுபாராட்டி அரசனைத் தடுத்தல்.]

என்றுநல் வேந்தனேதிலாபோல வேகின னனைவருங்க ண்ணீர், நின்றெதிர்சொரிய வாய்விட்டே யலறிநின்றனாதம ாகளபின்னேகி, இன்றெமையாவர்காத்தளித்திடுவரினியை நீ யேகுதனீதி, அன்றெனவுரைத்தாரவர்களை நோக்கியரசனீது ரைத்தனனன்றே. (௩௬)

[அரசன் உறவும் பகையும் வேறுவேறெனக்கூறல்.]

(வேறு.)

உறவாகுமெனவெனைநீர் தொடர்பதியல்பன்றுகு முயிர் கட்கெல்லா, முறவாகுஞானநனிபகையாகு மஞ்ஞானமுய்த்தூ

நோக்கி, னுறவானவதையடைந்து பகையானவிதைநீங்கியொ
ருமையாக, உறவாதறனசகுத்தானேயென மற்றுறவுவிடுத்து
றைபுமென்றனர். (௪0)

[தாய்தந்தையர் அரசனைத் தடுத்தல்.]

தந்தைதாயிருவருந்தம்புதல்வனெனும் வார்த்தையினைற்
றமயின்னோக்கி, மைந்தவா வெங்களிருவரையுமெவர்காப்பது
க்கு வைததாயநீதான, சிந்தைதானுனக்கெங்கே மகனேயுனறி
ருமுகத்தைத் திருப்பிக்காட்டாய், நொந்துதான்பெற்றவயி
றெரிகின்றதெனவுரைக்க நோக்கிமன்னன (௪௧)

[அரசன் நீயிர் தாய்தந்தையரன்றெனல்.]

அறிவைநோக்கிடிலதற்குதாய் தந்தையிலேயிவ்வுடலத
னைநோக்கி, விதையுநீருபாதானகாரணமல் * இருமாயையினி
லுண்டாகும், குறியிதாவிங்காயின் மண்ணிலெலைப்பெரு தவ
நிலையங்கொள்கைநீரு, நிறையுமறிவிலரோநீர் நில்லுமெனவிரு
வரையுநீத்துப்போனான். (௪௨)

[மனைவி ஆவலுடன்வந்து தடுத்தல்.]

அரிவையர்கடமக்கிலக்கணங்கூறு நூலதனிலதனையெல்
லா, முரிமையதாவுடையவளாமினிய மனைதொடர்ந்தேகியுருகி
நின்று, பரிவினுடனடிகள்பணிந்தரற்றியே பதைபதைத்துப்
பணிகண்பாயத், தரியனுமைவிடுத்துலக மதனிலொரு கண
மேனுஞ்சாவேனென்றாள். (௪௩)

[அரசன் நாயகன் வேறெனக்கூறல்.]

நின்னுடையநாயகனைநினதுள்ளேயுறநோக்கி நிற்கமாட்
டா, துன்னுடையநாயகனென்றென்றனையே கருதிநீயுழல்வ

---

* இருமாயை=சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை.

தென்னே, மின்னனையவிடையாய்கேளனைவருக்குநாயகனோர் மேலாமீசன், அன்னவனையே தேடிப்போகின்றேனெனவரசற் கரிவைசாற்றும். (சுச)

[மனைவி பெண்களுக்குக் கணவனையின்றிக
கதியிலலையெனல்.]

ஞானமானதுபொதுவேநூலதனிற் றறவதற்கு கவில்வ தில்லா, ளானமாதினையலவோவிடுகவெனவறையும்பதியாளவு ன்னை, ஈனமாவிடுகவென வறையுமதோ துறவறமிங்கெனக் கென்சொல்லும், ஆனதாலுமையொழிந்து கதியிலையேயென வெணியானடுத்தேனென்றாள். (சரு)

[அரசன் மறுத்துக்கூறுதல்.]

ஆகமத்தின் விதிதவறாதறைதனை நீவிவேகியேயாவா யானும், தேகமுதற்பிரபஞ்சமதனினைசைவிடுத்துவனஞ் செல லாகின்றேன், நாகமுலையாயெனுனைதடுத்தலுன்றன் விரதமல நாடுதன்னிற், போருதியென்றவளை விடுத்தேதிலனைப்போல கன்றுபோகாநின்றான். (சசு)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும் மனைவி புலம்பிக்கொண்டு மாறு
லன் வீட்டிற்குப் போய்விடல்கூறப்பட்டது.]

விரிவாயஞானமதை யுணர்ந்தாலு மடந்தைபதிவிலங்கநி ற்றல், அரிதாயதகைமையினு லேங்கியே பதைபதைத் தங்க வனைநோக்கித், தரியாதுகதறியேவினைதனையே நொந்துதான் றளர்ந்துநின்று, தெரியாதுமறைந்தவிடந்தனின் மிகவுமுருகி யேதேம்பிவீழ்ந்து. (சஎ)

வேந்தனேயுனைவிடுத்து முலகமதிலிருக்கவோ விதித்தா னீசன், தீர்ந்ததோவுமக்கெனக்கும் வினைதானுமின்றளவிற்

சோகந்தநிற்கும், போந்தவுமையெக்காலங்கண்பேறு ஏனே
யெனவேபுலம்பிமாதும், சார்ந்தனள்பின நிருமபியேநகரதனி
னமாதுலன்றன்சார்புதன்னில். * (௪௮)

[இதுமுதல்-௧௪-பாட்டானும அரசன் வனத்திலே
ஞானியாய்த திரிதல் கூறபபட்டது.]

அரசனந்நகாவிடுத்துத் தேசநாடுகளுமகன் றடவ்மே
னறே, இரவுபகலகநிலையே நிலையாகவிருந்தவாக ளிடமேம்
ாந்து, பரகுருவினுபதேசத்தரியபொருள வினவியவாயகர
கேட்டுத், திரமனமாயொருவராற் சலங்காதஞானியாய்த் தி
ரிந்தி. (௪௯)

(வேறு.)

நகாதனிலெகிப்பிச்சைநண்ணியேமனைகடோறும்
அகமகிழ்ந்தங்கையேற்றேயவ்விடத்தருந்தியாங்கே
செகமுளோர்பேயென்றெண்ணிச்சிரித்திடநாணமின்றி
இகபரத்திச்சையற்றேயேகனுயுலாவலுற்றான். (௫௰)

பொருந்திவாழிடமொன்றாகிற்பொருந்திடும்பற்றென்றெண்ணி
இருந்திலனோரிடத்துமெங்கெங்குமொருவனுகித் [௫௧]
திருந்தியசமாதிவிட்டுத்திருப்பிடாதுறைக்கவுணனி
யிருந்திருந்திடங்களெங்குமேகமேநோக்கினின்றான். (௫௨)

தோன்றிடுமுலகமெங்கே தோன்றிடுமென்னநோக்கித்,
தோன்றிடுநினைவிலென்றே தோன்றியநினைவுதானும்,தோன்றி
டுமிடத்தைப்பார்த்துத் தோன்றிடுஞ்சொரூபத்தென்றே, தோ
ன்றிடும்பொருள்களெல்லாஞ்சொரூபமேயென்றுகண்டான்.()

---

* இப்பாட்டு-ஆசிடையிட்ட வெதுகை.

தோன்றிடும்பொருள்களுண்டாய்த தோன்றியேயின்பமாகித், தோன்றிடுமதனாலந்தச் சொரூபமேயென்றுகண்டு, தோன்றிடுஞ்சொரூபந்தன்னிற் றோன்றுமீதசத்தேயென்று, தோன்றிடுஞ்சொரூபந்தானாய்த் துளக்கமற்றிருந்தான்வேந்தன். ()

கடிநகர்தோறுஞ்சென்றுங்கானகந்தோறுஞ்சென்றும்
படிவலமாகவந்தும்பார்வைமாறாட்டமின்றி
மடிவிலாமனத்தனாகிமாசிலாநிலைமைபெற்று
முடியுடைவேந்தர்வேந்தன்முத்தியேவடிவமானான். (ருச)

முத்தியேவடிவமானமுடியுடைவேந்தர்வேந்தன்
எத்திசைதனக்குமராஜனெமைவிடவேறில்லென்று
சத்தியமாகவெண்ணித்தன்னிடமதனிற்றன்னைச்
சுத்திசெய்தனைத்துமாகிச்சுயஞ்சோதியாகிநின்றான். (ருரு)

தன்னையேயன்றியொன்றுந்தானுதியாவிடத்தின்
மின்னையேயொத்தவையமித்தைகற்பிதமதென்றும
பொன்னையேயன்றிவேறுபூடணமிலதுபோல
என்னையேயன்றியொன்றுமில்லெனத்தோந்தான்வேந்தன். ()

உல்கினைவேறதாகவுணர்ந்திடிற்பந்தமாகும்
உல்கினைத்தானேயாகவுணர்ந்திடின்முத்தியாகும்
இல்கிடத்தோன்றலெல்லாமென்னினைவேயென்றெண்ணி
இலகிடக்கண்டுவேறற்றிருந்தனனிளமைவேந்தன். (ருஎ)

ஏகசக்கரமதாகவிருந்தரசாள்வோன்செல்வப்
போகமுந்திரணமாமப்போதநாட்டரசியற்கை
யூகபுந்தியினாலாசானுபதேசத்தாளவந்தச்
சோகமற்றிடொடெய்தித்தொழிலெல்லாமுடித்தான்மன்னன். ()

பந்தம்வீடென்றுமில்லைபரம்பொருளொன்றேயென்றும்
தந்தஞ்சங்கற்பத்தாலேசாலமோகிப்பர்தீயோர்
அந்தமாதிகளுமில்லாவரும்பொருளுமேயென்று
சந்ததசோகங்கியந்தத்தற்பரந்தானேயானான். (௫௯)

குறைவிலாநிறைவதாகிக்குளிர்ந்திளைப்பாறிவேந்தன்
இறையளவேனுந்துன்பமின்றியேயின்பமாகி
உறைவிடமின்னதென்னவோரிடமின்றியெங்கும்
நிறைவதேயிடமாய்நின்றுனிகரின்மாராஜன்றனே. (௬0)

எங்குமாய்நிறைந்துநின்றவேகராச்சியமதாள்வோன்
தங்குதலின்றியெங்குந்தானெனக்கண்டதூயோன்
* இங்குறைந்தகன்றபாண்டத்தியல்பினெஞ்சருவம்பற்றி
அங்குருவகற்றிநின்றுனந்தியாகிவேந்தன். (௬௧)

சீவன்முத்தர்கள்பாணிற்குஞ்செப்பியமனத்சரூபம்
மேவரும்பரமமுத்திமேவிடிஞசமாகும்
தாவருநிலைமைநன்றுச்சற்குருவருளாற்பெற்றுக்
கேவலமாகிநின்றன்கேடிலாஞானவேந்தன். (௬௨)

[இதுமுதல்-௪-பாட்டானும் மந்திரி அரசனிடத்திற்போய்
அவன் றன்மையைக் காண்டல் கூறப்பட்டது.]

இத்தகைஞானம்பெற்றேயெழின்முனியாகியெங்கும்
சித்தனாய்த்திரிதறன்னைச்செப்புமுன்னமைச்சர்தம்முள்
வித்தகனொருவன்கேட்டுவினவிடவேண்டுமென்றே
கத்தனுமரசைத்தேடிக்கண்டடிபணிந்துநின்றன். (௬௩)

பூவணையாகிவானம்பொருந்துமேற்கட்டியாகித்
தீவமதாகியிடதுசெங்கதிர்வீசுங்காற்று

* இங்கு=பெருங்காயம்.

மேவுசாமரமதாகிவிடுதலைமனைவியாகிக்
கேவலமினபமாகிக்கிளாச்சியாய்கின்றனவேயதன். (கஅ)

சமுதற்சேனைசூழரச்நசிக கசனதநில
விதவலங்காரதசோமவீற்றிருநதமருமவேந்தன
உசவுகோவணனுய்மேனிபுருதஷெரியாதகிருய
முதனமுடிவிரிததுநினறவமுனிவனுயொருவனும். (கக)

கிரதமிவாதலின்றிக்கானடையாகியெங்கும்
உரியசோாமனையூண்னறியுமொருகுமுணபானுகி
அரியராசாங்ககலகாலமகறறியேதவாங்சமாகித்
திரியுமவ்வரசைநோக்கிச்செப்பினனமைசசனமேன. (கஉ)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும மநதிரி அரசனை
வினவுதல கூறபபட்டது.]

புவனியினினக்குமேலோராரசனுமில்லையிந்தத்
தவவடிவாகியெயுகுருசரிதநிடலெற்றினுகசோ
நவமதாயுடலிதோடேநணனுவதெனையீதன்றி
இவணெனக்கருளவேணடுமெனக்கறிவோங்குமாறே. (கஎ)

பதத்தினைவேண்டின்முனனம்பற்றிநின்றில்லறததைப
பதப்படநிறுத்தியேகலபணபதாமேலாமுத்திய
பதத்தைதவேணடிடிலோஞானபபார்வையிற்கூடுநீயெப
பதத்தினைவேண்டியிநதபபரதேசியானதெனமுன். (கஅ)

[இதுமுதல்-சக-பாட்டானும் அரசன் மந்திரிசகு
விடுத்த விடை கூறப்பட்டது.]

அமைவுடையமைச்சின் மிககோயடைவுடன்வினவிக்கேட்டா
இமையளவேனுஞ்சித்தமிதுவதுவெனவோடாது [ய

சமைவுடன்கேணீசொன்னசங்கைக்குத்தரங்கணன்றாய்
நமைவிடவேறோர்வேந்துநாட்டிலையென்பதொகரும். (௬௯)

பதமதைவேணடினில்லைப்பதப்படநிறுத்தியேகல்
இதமென்றலொக்குமுத்தியெய்துதன்ஞானப்பார்வை
விதமதிற்றோன்றுமென்றாய்விருப்பமாய்கருமெம்பபாரத
நிதமதாயழுந்துவோருகமெங்கணப யாரவைதோன்றும். (௭0)

மணமிருபொருளைப்பறறமாட்டாதட்டாவதான
இணமவைபுறநோக்கானவேதிஞற்கூடும்வீடு
கணவுணனுக்காகுமில்லங்கருதியபுறநோக்காகும்
நுணகவிவ்வுகநதோனறவறைநுவநாமேகேளாய். (௭௧)

(வேறு)

ரெனறிசைநடப்போர்கஙகைசெனறமேவ்ந்திடுவரோராான
ஆனறியுமயனிவாழ்கைக்கமைச்சர்களுடனேகாந்தம்
ஒனறியேயூகஞ்செய்வோருலகவேந்தாயினோகள
னறிசைநோககாயில்லினிர்பவர்முத்திசேரார. (௭௨)

பாசாதாஙபலையதாகப்பார்வைபெற்றிடிற்பாசத்தில்
பாசகானவைத்துப்பின்னுமபற்றவுங்கூடுமோதான்
பாசநதானபசையதென்றேபகருநூன்மட்டேகற்றோர
பாசநதானவிடவுமாட்டார்பரமெலாமெனவாய்ப்போக்கும. (

அாசமாதியுமிலாவிடைந்தூடர்பிறப்பறுக்கச
சுநதரஞானம்போதுந்துறவறமேதுக்கென்றே
மந்ததிகாரியோராைமதித்துநூலுரைக்குஞ்செய்தி
அநதமதானபேருககர்தகைவிளம்பாதென்றும். (௭௪)

(வேறு.)

தோன்றுகின்றபொருளியல்புந் தோற்றுவிக்கும்பொரு
ளியல்பும், தோன்றவுணக்கியாமுறைகககச் சோகமறவேகேட்டி

டுவாய், தோன்றுபொருள்களநித்தமுமாய்த் தூய்மையின்றித துக்கமுமாய்த், தோன்றுந்தோற்றுவிக்கும்பொருள் சுகமாய்ச் சுத்தநித்தமுமாம். (எரு)

(வேறு.)

பாலஞனபருவம்போம்பன்னுகுமாரப்பருவம்போம்
கோலமானதருணம்போங்கோலையூன்றிகுனிந்தெழுந்து
காலனமாய்ககவளைவாகளுங்கல்லென்றழுதுபோமாற்றி
ஏல்ப்பிணமென்றொருபெயரிட்டிடுகொட்டிடுதலொருதலையே.()

கருவினின்றுமழிந்துபோங்கண்டகுழந்தையினுங்குமரப்
பருவந்தனிறுமபோந்தருணப்பருவந்தனிலுமழிந்துபோம்
உருவநடுங்குமூப்பதினுமொடுஙகுமெந்தக்காலையினும்
ஒருவியழிதலியல்பாகுமுலகத்துடலின்வாழ்க்கையுமே. (எ௬)

பஞ்சபூதமழிந்துபோம்பானுத்திங்களுடுக்கள்போம்
வஞ்சவசுரமடிந்திடுவாமாகாபதம்போம்வல்லரக்கா
துஞ்சுவார்கள் * போகிபதந்துஞ்சும்பிரமன்பதந்தானும
துஞ்சுந்திருமால்பதந்துஞசுநதுஞ்சாதொன்றேபரமபதம். ()

தோலிரத்தமெலும்பிறைச்சிசுக்லமேதைமசசையொன்றாய்த்
தூலிகரித்தவுடம்பாகுந்தொட்டவெவையுந்தன்வடிவாயக
கோலியடக்கிக்கொளுமிதனைக்கூறுகூறுநோக்காது
போலியுணாவோர்மகிழ்வெய்தும்புனிதமென்றும்பரமபதம். ()

அரங்கையதனையொழுங்காக வறையக்கேணீ யவனியெல்லாம், பரநதசிருட்டிதிதியொடுக்கம் பண்பாய்நிகழுஞ்சிருட்டிதனில், பொருநதுபெரியதன்பைநது போய்மாணடிறிலதெண்மடங்கே, இருந்ததிதியுமிரண்டாகு மிளமையென்று மூட்பென்றும். (அ0)

* போகி=தேவேந்திரன்.

விருத்தபருவ மிகத்துன்பம் விளங்குமிளமை யிரண்டவையின், வருத்துபிணியின்மிகத்துன்பம் வளைமையிளமைமூன்றுகும், கருத்ததறியாக்குழந்தையென்றுங் குமாரமென்றுங் காளையென்றும், அருததமறியாததிற்றுன்ப மடையும்பாலப் பருவத்தில். (௮௧)

தந்தைதாயராசிரியர்தாங்கண்முனிதறனககருக்ச்
சிந்தைகலஙகுங்கவுமாரஞ்சிறந்தகாளைப்பருவத்தின்
முநதுபசிநோய்காமநோய்முடுகிததணிககபொருட்டே
இந்தப்புவனத்திரவுபகலிடையறுதசொழிற்றுனபம். (௮௨)

பொருளுண்டாகிற்காப்பதனுற்பொருந்தும்துன்பமரசாளின
ஒருதம்பிந்தகவரசராலுதவுந்துன்பமொருகுடைக்கீழ்
இருபஞேம்மையமரணநேருமெனனும்பயததானும்
வருவதெனோயோமறுமையினிலெனறும்வாடிததுன்பறுமே. ()

மாகர்க்கசுரர்பகையுளதுமகிழ்ச்சிவாட்டமிகவுமுள
தாகத்தகலாநோயுமுளதனங்களுளதுநசையுளது
போகததழுந்த லமிகவுளதுபொன்றலுளதுகற்பத்தே
சோகத்திறங்களிவையுடையதுறக்கத்தெனனேசுகமுளதே. ()

தேவர்மனிதர்துன்பத்தின்றிறங்களிவ்வாறுகியிடில்
ஆவகீழா*மிருகமுதலசரமீறுமைவகையில்
ஓவலில்லாத்துன்புக்கோருவமையில்லைநிரயத்தில்
நோவதுன்பஞ்சொல்வதெனேநோயேபவத்திற்சுகம்வீடே. ()

(வேறு.)

இந்தவிழிவையுடையவிந்தமாயையசத்தே
அந்தவுயர்வையுடையவந்தப்பிரமஞ்சத்தே

---

* விலங்கு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் ஆக-ரு.

சந்தமனைத்திற்சேர்ந்தோர்தள்ளியெஃதைநிற்பா
ரந்தன்மனதினன்றாயூகித்தமைச்சபாராய். (௩௬)

பொய்யென்றிதனையறிந்தோர்பொருந்திநிற்பதுளதோ
மெய்யென்றதனையறிந்தோர்மேவாதிருப்பதுளதோ
வையமுளதோவிதனிலமைச்சபாராய்நன்றாய்
உய்யவறிவிலாதோருழல்வாநீக்கமாட்டார். (௩௭)

பொய்யைமெய்யென்றறிந்தபோதமின்மையாலே
மெய்யைப்பொய்யென்றெண்ணிமெலிந்தேயுழல்வருலகா
பொய்யைப்பொய்யென்றறிந்துபோதகுருவினருளின்
மெய்யைமெய்யென்றறிந்தமெலிவுதீரவருயர்ந்தோர். (௩௮)

துன்பந்தோன்றிலெவருந்துறந்தேகராய்த்தனித்தே
யின்பந்தேடலியற்கையின்பமென்றேதோன்றில்
துன்பதாகநீங்காரவர்கட்கெங்கன்கூடுமே
இன்பரமஞானநாட்டமமைச்சசொல்லாய். (௩௯)

இழிவையுணர்ந்தாலுயர்வையெவருந்தேடிநேசகும்
இழிவையுணராருயர்வையெயதநோக்காரென்றும
இழிவையிழிவென்றுணரவெந்தக்காலமவாய்க்கும
இழிவையுடையோராக்கமைச்சவிதனையூகித்துணராய். (௪௦)

வேதவாதிகளைப்போற்பிரபஞ்சம்வேறெனவே
ாதகன்றதலவேயெமையன்றியதில்லென்றே
போதவிழியிற்றுறந்தபுனிதத்துறவேகண்டாய்
சந்தமதிபோற்குளிர்ந்துசெவ்வனவெப்பந்தீரும். (௪௧)

இருந்தவிடத்திலிருந்தேயெய்தலாமென்றுரைக்கில்
திருந்துநிமலமனத்தோர்தீரரெனினுமொழிந்தே

பொருந்தியேகாந்தத்திற்போதமடக்கவேண்டும்
வருந்துமனத்தோர்க்கென்னைவாய்க்குமமைச்சசொல்லாய். ()
முனமேயனைத்துமுடித்துமுழுதுமுணர்ந்தோரில்லின்
இனமேசெனறுநின்றுமேகநீங்காரென்னில்
தினமேயகமாய்நிற்போர்செகத்தினியலைபயுணரார்
சனமாம்யாழ்ப்பாணத்தின்கப்பலோட்டம்போல. (௧௩)
ஒருத்தரேருருளனையொருவேந்தாக்கின்முன்னம்
இருக்குமிடத்தைநீக்கியேகராசதானி
இருக்குமனறிமுனகணிருக்குமோதான்சொல்லாய
* திருக்குஞானமுடையோர்செகத்தைமெய்யென்றுழலார். ()

(வேறு.)

மனையினின்றுலும்பொருளுயிர்கச சார்வின்வருத்தனங்கெ
டுதலின்மகிழ்ச்சி, இனிமையில்வாட்டம விடையவின்பத்னி
லேபடுமனையாயினுமாலைச, பினையதிற்றமதுபிரவிர்தகிர்தாலும்
பேசமிந்நாணருமில்லெனினும், சனைபுணர்வசர்ந்சு சாதகரு
க்குபுகாற்றளவி † யினனிறறலேதகுதி. (௧௫)

சீதுறமனையினபினையிகழ்ந்தந்தச் செய்பொருளின்பமே
வண்டிச், சாதகமதனிற்றொடங்கு கால்விடயந்தடையதாஞ்
சாதகியமான, போதினிலவையுந்தோன்றிடாதந்தப் பொருவி
லானந்தமேலிடமெ, ஆதலிற்றுறவின் ஞானமஞ்ஞானமாமு
மென்றறைகுவர்பெரியோர். (௧௬)

இல்லறமதனிலுறைநதுளோரிடத்தி விருப்பினுஞானந
ஞ்சிரும்பிற், புல்லியமாரத்தினமெனவிளங்கும் போககியில்ல
லைத்துறவென்னும், நல்லறமடைந்தோரிடத்துறைஞானநற
றங்கமிசையிரத்தினம்போல், எல்லையிலொளியாய் விளங்கிடு
மாயி னில்சிறப்பன்றுஞானிகட்கே (௧௭)

* திருக்கு=அறிவு. † இல்=மனை.

முனமனைவர்களுமுறைவதுமில்ல முத்தியையுணர்ந்தறி
ஞர்களும், பினமதினின்றபடியிஞற்சங்கைபேசுவர் துறவுடை
யோரை, இனமதைவிடுத்து மில்லறமதுவே தலையெனவியம்பு
வதுண்டோ, மனமதினிதனையூகிநீயமைச்ச மகிமையன்றில்ல
ஞானிகட்கே. (கூஅ)

ஆடியசகலமடங்கு கேவலமுமகறறியே யொளிப்படை
கொண்டு, மூடியவிருளைமுழுதையும்வீசி முடிவில்வீடதனை
யேயுணர்ந்தோர், நீடியஞாலமிசையினிற்பால னிசமருளுடை
யன்பேய்பிடித்தோன், கூடியகுணத்திஞரிற்போய்க்குடியின்
கூலியாளினி னியல்படைவார். (கூகூ)

வினைகளோரிரண்டுஞ்சமமதாய்ஞான மேலிடுகாலையினி
ந்த, மனையின்பங்கான்றசோற்றிற்கண்டுவாந்து மாற்றியேகை
விடவருமேல், தனையுளபடியேயநுபவமதனிற் ருனுணர்ந்தா
னந்தமடைந்தோர், பினையுமவ்விடயம்பூண்பாகவெனவே பே
சுதல்வழங்குமோசொல்லாய். (க00)

விடயவின்பதனி * னசையுளோர்தமக்கும் விரிவதாம்பேரி
ன்பசுவையின், அடைவினைச்செவியிற் கேட்டவக்கணமே
யவற்றினையகற்றிடவருமேல், இடைமுதலீறின்ஞானவானந்த
மெய்திஞேர்களும்பினுமிந்தக், கடைமனைவாழ்வை நினைவர்க
ளென்றுற் கண்டனர்நகையரோசொல்லாய். (க0க)

பற்றிலையாயினவையினிலிருப்பேன் பழையவூழ்வினையெ
னிலாசை, சற்றெனுமுதிப்பித்தல்லவோவூட்டுஞ் சகவின்பிலி
றையெனுமிச்சை, முற்றுணர்ஞானத்தோர்கள் பூண்பர்களோ
முடிவிலானந்தமேபருகி, நிற்றலேமீட்டும் விழிப்பினுங்கான
னீரிற்கண் † டுண்முகமடைவார். (க0உ)

* நசை=ஆசை. † உண்முகம்=அந்தர்முகம்.

பவமதையினிமை யெனவெணிவிடயம் பற்றிநின்றுழன்றவர்தாமே, பவமதையினிமையலவெணிவிடயம் பற்றறுத்தருட்குருவடைந்து, பவமதையறுக்குநெறியுணர்ந்தருளிற் பரவின்பமடைந்தவர்தாமும், பவமதையினிமை யெனவெணினலவோ பற்றுவர்விடயவின்புரையாய். (௧0௩)

கொடிமுதல்வாடும்வேர்முழுதினையுஞ் சோதறக்களைந்திடற்களைந்தும, படிமிசைகொடிபூகாய்பழமோங்கல் பகரதிசயமஃதினைப்போல், அடிநடுவீறில்பிரமநதானாகி யகப்பற்றையறுத்தவரிடத்தும், மடிவுறுமனையில்விரும்பியேநெஞ்சம் வருந்தனமாதலென்றறைவார். (௧0௪)

ஆணவமதனைத்தோய்ந்துடலினை நானுமெனத்தினவெவ்வவையைப், பேணலைச்சுகமென்றுண் மகிழ்ந்திடுவோன பேரின்பத்தாசையதாகிப், பூணவஞ்ஞானமிலையதின்ஞானம்பொருந்தியசொரூபந்தானாகி, எணவானந்தத்தழுந்து வோன்விடயமெய்திடினஞானம்மயிலையால். (௧0௫)

(வேறு.)

கனவதனிலுணர்விலதாகானுந் தனுவாதிகளைக்கருதியேநின், றுனுமவரினிதுகனவென்றுணர்ந்தவர்கணசையிலதிலுலகுதன்னில, தனதுசயவுருவதனை யநுபவத்திற்றுணர்ந்திச்சகமதெல்லாம், மனமதனிற்சாலமெனவுணர்ந்தவ ரிவ்வுலகின்பின்மையனீங்கும. (௧0௬)

கதிரவன்முன்னிருளிருக்கு நயனமுடையொருவன்குழிக்கண்ணோவீழும், அநிகவலிச்சூரனமர்க்களத்து வெருவுவன்கிருதநறையக்காரம், இசமுளபாயசமுந்நிரம் பருந்தினன் கூழ்தனிற்செய்வ னிச்சையென்றால், விதமிவை நான்கினுக்குங்குறையதின்ஞானிக்கிழுக்காகும் விடயஞ்சென்றால். (௧0௭)

இங்குறைந்தபாண்டமதின்வாசனையில் வாதனைகளிருக்குமென்றல், துங்கவறிவுடையோர்கட் கின்றியமையாததொ

ழிமெருடங்கிநிற்றல், அங்கியைத்தம்பனம்வல்லார்க்கனல் சுடா தநின்வினைகளடுக்காதென்றல், தங்கும்வினைக்கேதுவாம்விட யமதில்விருப்பாநிசாராதென்றல். (௧0அ)

உணர்வுடையஞானியெவை புரிடிநிடினுமிழிவிலிழிவுறா த்ததாகின, இணையிலிருதியனெனபர் யூகமிலவதனுணமற்றெ வைகளசெய்தும, அணைவநிருழ்வெனுமவனே தீயன்மிகஞா னமதற்காகுநதாழ்வோ, நணுகினனரேஞானமொருவனே ஞா னியெனப்பெயருநணணிநிறறல். (௧0௯)

* கருவயிற்றையுடையதுவுங் கனவயிற்றையுடையதுவா கருதிபபெணணின, உருவதனைககுறிப்பநிரைக கிடிற்றோன றுமுளபடியேயுலகுதனனில, குருவையடைந்தவனருளிற்செ ருபதனையநுபவமாக்குறிததுளோரும, இருவையதநிடமபமா யத்தமைஞானியெனப்போருமேநிறறோன்றும. (௧௧0)

அருச்சுனற்குமிராமருக்குமநிகாரமவை பார்தவேதயறை ச † நூலின், கருததநியாயஞானமொனறே பிரமாணநுசரிதை யதுகணக்கனருகும், விருத்தமறிவாசாரமுடையோனே ஞா னியில்லோன்விருத்தனுகும், திருத்தமுடனமைச்சவிது தூண் வென்றேயுட்கொள்வாயநீரனுகி. (௧௧௧)

[பின்னா அரசன் சமாநியிலிருகக மந்திரிகண்டநிசயித்தல்.]

(வேறு.)

என்றங்கனேகமாய்விரித்தேயிராசயோகியுறைசெய்து
நின்றுவாக்குத்தனையடக்கிநிமிடததகற்றிமனத்தினையும் [௧
ஒன்றுமில்லாவெறும்பாழாயொனருஞசமாதிதனையடைந்தா
னறங்கமைச்சனிதுகணடிந்நேர்மைபுநிதென்றநிசயித்தனே.

[மநதிரிசென்று நகரத்தாருக்கு அரசன்றன்மை கூறல்.]

இந்தவுணர்வுநமக்கின்னமெய்தவில்லைநாமிங்கே
எந்தவுணர்வுகொடுநிற்பேமென்னவமைச்சன்யூகித்து

---

* இப்பாட்டு-எடுத்துக்காட்டுவமையணி. † நூல்-அருச்சு னற்கு-பகவற்கீதை, இராமருக்கு-ஞானவாசிட்டம்.

..ந்தவழியேதான்றிரும்பிவளப்பமுடையமாபுரிக்கே [ம.
பந்தமுடையோருடனிருந்துபகாந்தானரசனியற்கையெலலா

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும், கேட்டோர்கள் அரசனைக்
கண்டவிடத்து அவனை பேசாதிருத்தலின் அவர்கள்
தம்மிடத்திற்குத் திரும்பிவிட்ட பின் அரசனை
விம்தகமுகந்தியடைதல் கூறப்பட்டது.]

கேட்டபேர்கண்மிகவியந்துகிட்டாசென்றமிம்முனிபோல
மீசட்டமுடனேயவரைாகடேடிவந்துபணிந்திடவும
வாட்டமுடனேதாய்தந்தைமனையாளபந்தநிலவீழ்ந்திடவும
ஙாட்டமாறுபாடின்றிநகைசெயதிருந்தானறறவனே (கசச)

வந்தபோகருடன்வார்த்தையலராதிருப்பதவைறிந்து [ப்ச
பந்தமுடையநமக்கெனனை பார்ந்தார்றென்றமெனத்திரும
சந்தமிடத்திற்செனறாகடவனுஞ்சிறிதுநாட்கழித்துத
தொந்தமொனறுமில்லாதசுயமாமுத்திதானுற்றனன். (கசரு)

(வேறு.)

[நூற் ப ய ன்.]

ஆந்தமாராஜன்சென்றவிதிகொசந்தன்னைப்பாடபோா
சிந்தனையொனறுமின்றிதீரவேதுறவராகி
அந்தமுமாதியில்லாவமலமேவடிவமாவா
ரந்தமையருளினண்டவெழிற்குருபரையேவாழி. (கசசா)

(வேறு.)

அரியதுதுறவறமல்லதில்லையான்
மருவியதுறவறமொருவிமன்னனாய்
உருகெழுமுடிகவித்துலகமாள்வது
பெருவிலைமணியினைப்*பிண்டிக்கீதலே. (கசஎ)

பாயிரம் உட்படத் திருவிருத்தம்-கஉகூ.

மஹாராஜாதுறவு-முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

* பிண்டி=பிண்ணாக்கு.

௨

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது

சுத்தசாதகம்.

பாயிரம்.

[ஆழத்துப்பிள்ளையார் துதி]

ஆதானமாயையோரைத்துதிக்கையாலெடுத்துமேலாம்
ஆதாரமானவந்தவருளினிலிருக்கவைக்கும்
தாதாவாய்விருத்தவெற்பிற்றங்கியேபிரகாசிக்கும்
பாதாளத்தானைபாதம்பணிந்துபோற்றிடுதல்செய்வாம்.()

[விருத்தாசலேஸ்வரர் துதி.]

(வேறு.)

அருமறையுச்சிதனில்விளங்குவதா யனாதியாயமலன்மறற யலை, இருவாகருநிகழ்ச்சியாயந்தவிறைவற்கிதயமாயிலிங்கரூப மதாய், ஒருகிரிவடிவாய்க்கொடுமுடியனந்த முடையதாயுலகெ ங்குநிறைவாய்த், திருமுதுகிரியென்றொருபெயர்படைத்த தே வைநாடொறுமிறைஞ்சிடுவோம். (௨)

[பெரியநாயகியார் துதி.]

மரகதவடிவுமதித்திருமுகமு மலர்க்குழலுங்குறுநகையும், கரகமலமுங்கூர்விழியுஞ்செவ்வாயுங் கச்சணிதனமுநூலிடை யும், அரகரவென்போர்க்களித்திடும்பதத்தோ டஞ்சலென்றெ

ன்னெதிர்தோன்றி, உரகதியளித்தபெரியநாயகியை யுளத்தினி லிருத்திவாழ்த்திடுவோம். (௩)

பங்கயன்றிருமாற்கரியதோர்பரமன் பங்கியேபெரியநாயகியே, சங்கைகளிலதாய்த்தடைகண்மற்றிலதாய்த்தத்துவமசிக் கருத்தமதை, அங்கையினெல்லியெனவிளக்குவதாயவலையே யுணக்கிதயமதாம், துங்கநன்னெறியொன்றளதினுயவிளக்கித் தொண்டனேன்வாக்கினுமுறைப்பாய். (௪)

நூல்வரலாறு.

உலகிலெச்சமயங்களுமுறைக்கிடுதற் பொருவிரோதங்களு மின்றி, இலகுமச்சமயங்களுக்குமேலாகியிலங்கிடு முப்பட்டநெறியை, அலகிலெம்மண்ணலருளியவகையுன்னகத்திலும் விளக்கி வாகநினிலும், குலவிடவுரைப்பேமென்றனள்விருத்தக்குன்றில் வாழ்பெரியநாயகியே. (௫)

பெரியநாயகிதன்கருணையாலிங்குப் பிராரத்தமும்மொழிந்தோர்க்குத், திரிவதாமாயாவடிவதகைந்து திருவருளேவடிவாக, வரியவாஞ்சாமத்தசியுரைப்படியேயமைத்திடுந்தச்சுத்தசாதகமதைத், தெரிவிலாவெளியேன்வாக்கினினின்று திருவுளம் பற்றியதிதுவே. (௬)

பாயிரம்-முற்றிற்று.

நூல்.

சனதுமையுங்கிரியையதென் றுமியற்றிடுமுபாசனையென் றும், பாசமதகன்றசுத்தமதெனறுபகாந்திடுமூனறாண்டம சாம், நேசநற்கிரியைசைவவைதீகநிகழ்ந்திடுமுபாசனைசுத்த ம், ஆதிசிவாத்துவிசமிவைமூன்றுமடங்கிடுந்தத்துவமசியே ( )

கிரியையினெறியையிலங்கிட வியப்புடங்கிளர்தந்திரமுமெ ழுநானகும், அரியநல்லுபாசனைநெறியதனையறைந்திடு மன்ற பொருநான்கும், உரியவச்சுத்தநெறிதனையுரைக்கு முபநிடச சுருதியெண்ணான்கும், கிரியைதொம்பதந்தற்பதமுபாசனையக் கொடில்சுத்தமசிபதமே. (௨)

இருக்குமுன்னான்கின்முடிவிலெண்ணான்காயிலகிடுமுபநி டமவையே,வருககமுமிரண்டாம்பூருவமெனறுபவையாகிடுமுத தரமென்றும், சுருககமதின்றியத்தியான்மீகஞ் சொற்றிடுபூ ருவபாகம், திருக்குமளினறியங்கலிங்கயிக்கஞ்செப்பிடுமுத்தர பாகம். (௩)

முத்தியாமிடத்துமுட்முதலென்றே மொழியுமாகமமுமங கொன்றும், அத்தியான்மீகமறையுபநிடமுமவனியில்வழக்கமே யன்றிப், பத்தியாலடையுமங்கலிங்கயிக்கம் பகர்ந்திடுமுபநிட மொன்றும், அத்திறவிவையிலடக்கமதெனபாதைவிளக்கிடுந தொந்தத்தசியே. (௪)

சைவநன்னெறியுந் தந்திரமவையுந் தற்பரன்முகத்தினி ன்றுதிக்கும், தூய்யவைதீகமுட்மறையவையுஞ் சுவாசமற்றத னினின்றுதிக்கும், உய்புமச்சிவாத்துவிதநெறியதுவுமுபநிட மும்முளத்துதிக்கும், ஐயமுந்திரிவுமறவிவைக்கருத்தமறைந் திடுந்தத்துவமசியே. (௫)

ஆகமமிருபத்தெட்டினின்முடிவா மாகமமவாதுளமதனி
ல், ஏகமெனறியம்புமறையனுசரித்தே யியம்பிநொன்மறைய
வையில், பாகமதுறுஞ்சாமதநின முன்னெறியும் பசாசிவாத்து
விதவ நெறியும், யூகமநிலங்கவியம்பிமெதனுலுண்மைசாமதநி
னின்முடிவே. (௬)

பந்தமதகன்றுசுத்தமாயிருத்தல் பரமமாமுகதியதென்று
ம, அந்தநல்லதிட்டானமமதுதானீ யாகுதனமுகதியதென்
றும், நந்தலில்சிவத்துககங்கமாயிருத்த னனகுறமுசநியதென்
றும், தந்திரமறையுபநிடதமிம்மூன்றுஞ் சார்ஙநதாற்பரிய
கேட்பாய். (௭)

பந்தமதுறுமான்மாவையேநோக்கிப் பந்தநீங்குதன்முத்
தியென்றும், அந்தநற்சுத்தானமாவையேநோக்கி யவ்வதிட்
டானநீயென்றும், நந்தலில்பரமானவனையேநோககி நற்சிவத்
தங்கநீயென்றும், தந்திரமாதிமூன்றுகாண்டமதுஞ் சாற்றிடு
மிவைதொந்தத்தசியே. (௮)

முன்பதசிருட்டிப்பதிபசுபாச மூன்றையுமறைநியாய்நிறு
வும், பின்பதசிருட்டிச்சகமித்தையந்தப் பிரமமேயுளதெனநி
றுவும், சின்பதமானவசிபதசிருட்டிச் சிவசத்திலீலையாய்நிறு
வும், மன்பதமூன்றும்பின்னையபின்னையு மாசறுசிவமுமென்று
ணாவாய். (௯)

முன்பதமானதொம்பதப்பசுவே மூடிருணீங்கிச்சுத்தம
தாய்ப், பின்பதமானதற்பதவருளிற் பிறங்குந்தாதான்மியம
டைந்தே, சின்பதமானவசிபதசிவத்தைச் சேர்ந்ததற்கங்கமாய்
நின்றால், மன்பரமுத்திமுடிந்ததுவாகு மற்றவைதனினிற்கிற்
குறையே. (௧௦)

கங்கையுமிடைச்சேரியுமொன்றாக்கொன்று கைவிட்டது
துவிட்டதொகுதம், இங்ஙனங்குந்தமுமமொருவனுமற் றிடை
விடாததுவிடாதொகுதும், எங்ஙனமவனுமிவனுமற்றிடைவிட்
டிடைவிடாதிருத்தலுங்கூடியே, தூங்கவஞ்சிக்குப்போர்திமரு
தங் சோணறிடாமறைநெறியோர்கண்டே. (௧௧)

சிவனபரபாதிபிசன நபாதி நீரங்குசிததிரண்டநமொன்
றே, அவைவிட்டுவிடாதலக்கணையென் றறைந்திடினுபாதி
போபிரண்டும், மெவலீங்கலவிட்டலக்கணையாம விளங்குரு
சிச்சிரண்டாமொன்றே, அவதுவிடாதலக்கணையாகு மவைக்
நயலிலக்கணையினரும். (௧௨)

விட்டலக்கணையும்விடாதலக்கணையும் விட்டுவிடாதலக்
கணையும், திட்டமதுறவேசேர்ந்திடிற்பந்தங் தீராதிடலவிட்ட
லக்கணையாய், இட்டநல்லதிட்டானமமதுதானு யிருத்தலே
விடாதலக்கணையாம், மெட்டறுசிவத்துக்கங்கமாயிருத்தல வி
ட்டுவிடாதலக்கணையே. (௧௩)

தத்துவமசியென்றுரைக்குமுப்பதத்திற் றருவன்னநான்
மசாடவையும், ஒத்துறுதொந்தற்பதமதை தன்னி லொன்றெ
ன்றுமசியினிலிரண்டாம், தொத்துதலகன்றுசுத்தமாயிருத்த
லெல்லதிட்டானந்தானுதல், ஒத்துறுமவையிலொன்றென
றேயசியிலோரிரண்டங்கமுஞ்சிவமே. (௧௪)

சுத்தமாய்நின்றவிச்சை சுத்தியதாந்தொல்லதிட்டான
மாய்நின்றல், சித்தமாஞானஞ்சுத்தியதாகுஞ் சிவத்தினுக்கங்க
மாய்நின்றல், மத்தமாங்கிரியைசுத்தியதாகும் வகுத்தவிம்மூன்
றமற்றெழுங்கில், சித்தமாய்ச்சுத்தியிலாயிடின்மீட்டுங் தேக
மொன்றெடுக்குமென்றுணர்வாய். (௧௫)

தொம்பதம்விளங்கின்மேல்வினைமறைத்த தொல்லிருளா ணன்றுபோயொளிக்கும், தம்பதமானதற்பதமவிளங்கிற்* சஞ்சிதமாயைபோயொளிக்கும், அம்பதமானவசிபதம்விளங்கி லரும்பிராரத்தமபோயொளிக்கும், செம்பரவருளேவடிவதாயானமாச் சிவத்தினுக்கங்கமாய்நிகழும். (௧௬)

அடுத்தமற்றிரண்டுசெனனத்தில்வீட்டை யடைந்திடுந் தொம்பதநெறியோர், அடுத்தமற்றொருசெனனத்தில்வீட்டை யடைந்திடுந்தற்பதநெறியோர், அடுத்தவிச்சனனந்தனிலடைந்திடும்வீ டசிபதநெறியுளோரிவரும, அடுத்தவிவ்வுடலே டடைந்திடாவிடின்மே லாக்கையொன்றெடுக்குமென்றுணர்வாய். (௧௭)

ஒடுங்கிடுங்காலந்தோன்றினவடைவி னொடுங்கிடுமென்றுரைப்பதனால், ஒடுங்கிடுங்கால¶ சத்தியவாதிக கொடுங்குமிவ்வுடறன்மாத்திரையின், ஒடுங்கிடுங்கால† மசத்தியவாதிக் கொடுங்குமிவ்வுடலசத்தியமாய், ஒடுங்கிடுங்காலமுடலிங்கேவீழ்ந்தா லொடுங்கினதில்லையென்றுணர்வாய். (௧௮)

மேலொருவடிவையெடுத்ததேயாகின் மேவுமிவ்வுடலிங்கேவீழும், மேலொருவடிவையெடுத்ததின்றாகின் மேவுமிவ்வுடலிங்கேவீழா, மேலொருசிவத்தைச்சீவன்சென்றடையு மேவுமிவ்வுடலிங்குத்தானே, மேலொருசிவத்தின்வடிவதாமருளாய் வெளியதாயுலகுகண்டிடவே. (௧௯)

சூக்குமமதனினின்றுமுன்வினையிற் றூலதேகமுமுளதாகும், சூக்குமந்தனதுகாரணமடையிற் றூலமுஞ்சூக்குமத்தடையும், சூக்குமந்தனதுகாரணமடையத் தூலமிங்ககன்றதேயென்றால், சூக்குமந்தனதுகாரணம்விடுத்துத் தூலமொன்றெடுத்ததென்றுணர்வாய். (௨௦)

---

* சஞ்சி=பை. ¶ சத்தியவாதி எ-து பேதவாதியை.

† அசத்தியவாதி எ-து அபேதவாதியை.

தூலவிவ்வுடலைவிடுத்தநில்லாது சூக்குமஞ்சூக்குமம்விடுத்துத், தூலமில்லாதிதிரண்டையும்விடுத்துத் தொல்லுயிரிலாவுயிர்விடுத்துத், தூலசூக்குமங்கணின்றிடாதுயிருஞ் சூக்குமமுமுடிவடைந்தால, தூலமுமுடிவையடைந்திடாதிதை தநோல் லுலகினில்விழுந்திடுமோ. (உக)

வினையினிலெடுத்தவிவ்வுடன்மேலும் வினையுளதெனின் விங்கேயகலும், வினையிலதெனிலிங்கிவ்வுடலுனே வினையறுமோமயமாகி, வினையுளவுடல்போற்றோற்றன்மாத்திரமாய் விளங்கியேவெந்துறுபுரிபோல், வினையிலாப்பரமமுத்தியில்வெளியாய் விமலநல்லருளதாய்விடுமே. (உஉ)

சீவசிற்றறிவுமிம்முததவறிவாய்த் திகழ்ந்திடினுடன்மருள்வடிவும், தாவருமோங்காரவ்வடிவாதந தககசிவன்முத்தவறிவும், மேவரும்பரமுததவ்வறிவாகில் விளங்குமோங்காரவவ்வடிவும், ஓவலிலந்தவருள்வடிவாகு மொழுங்கிதேயென்றுணர்ந்திடுவாய். (உ௩)

பிருரத்தமுடன்பாடென்றெந்தநெறியும் பேசிடுமிந்நெறியதற்குப், பிருரத்தமுடையோரருகரோயன்றும் பிராரத்தம் புசித்திடுவோர்கட், கருதிந்தமாயாதனுகரணங்க ளதனிறைற்சிவத்துவமதனை, உருதுமற்றவரைச்சீவன்முத்தர்களென் றுரைத்திடப்படுவதெப்படியோ. (உச)

அன்னைதன்முலைப்பாலருந்திடும்பருவ மகன்றப்பாற்பருவம்வந்ததற்பின், அன்னைதன்முலைப்பாலருந்தவேண்டிடினுமம்முலைவற்றியேயிடும்போல், பின்னையின்போகம்புசித்திடும் பருவம் பெயர்ந்தப்பாற்பருவம்வந்ததற்பின், பின்னையின்போகம்புசிக்கவேண்டிடினும் பிராரத்தநீங்கியேயிடுமால். (உரு)

இந்தநல்லொழுங்கின்முன்னிருபதமு மெய்தியிவ்வசிப தத்தடைந்தால், பந்தமில்சிவத்தைவடிவொடுமெடையும் பகுத் தவையொன்றிலொன்றுறுதுங்கிச், சந்ததந்தருக்கியசிபதத் தருத்தந் தனைத்தத்தம்பதத்தினிலொடுக்கும், அந்தகர்தமக்கு மற்றொருக்காலு மசிபதமுத்தியேகிடையார். (உ௬)

முத்தியிற்சிவமுமுயிரிரண்டாகின முத்திசாயுச்சியமின் றாம், முத்தியிற்சிவமுமுயிருமொன்றாகின் முத்தியேபெற்றவ னின்றாம், முத்தியிற்சிவத்துக்குயிரங்கமாகின் மொழியுமற்ற வையுண்டாமதனுன், முத்தியிற்சிவமுமுயிருஞ்சையோகமொ ழிபுந்தர்தான்மியங்குறையே. (உ௭)

சச்சிதானந்தத்தற்பரசிவமே தனதுதன்னிலையிலேநிற்க, அச்சிதானந்தலீலையினலே யனேகமாய்ச்சராசரமாகிச், சச்சி தானந்தமேயுடல்பொறிக டுகரணங்களாய்க்கொண்டே,அச் சிதானந்தலீலையினடித்து மடைந்திடும்பண்டையப்படியே. ()

ஏகமாபசையாத்தற்பரலிங்கமி லீலையிற்சரமனேகமதா ய், மோகமாமிருளாயவ்விருளதனின் மூடமாய்ச்சிறிதுநாளிரு ந்துஞ், சோகமாமிந்தமருளதாயதனிற் றுவக்குண்டுசிறிதுநா ணடித்தும், பாகமாமோவாயதிற்சின்ஞணடித்தும் பண்டு போனின்றிடுமென்றே. (உ௯)

சலமதுதானேதிரண்டுப்பதாய்ச் சலம்வந்துட்புகவந்தச் சலமாய், நிலமதின்விளங்குமஃதினைப்போல நிமலமாமருவரு டானே,குலவுலீலையினற்றிரண்டுருவாகிக் கூறின்றிக்கூறதாய் நடித்தும், இலகன்மாத்திரமாய்நடித்துமுன்போலு மிருந்திடு ம்பண்டையப்படியே. (௩0)

சரமந்தவிருளிலிருந்திடுங்காலைத் தனுமுதனன்குமவ்விருளாம், சரமந்தமருளினடித்திடுங்காலைத் தனுமுதனன்குமம்மருளாம், சரமந்தவோவினடித்திடுங்காலைத் தனுமுதனனகுமவ்வோவாம், சரமந்தவருளினின்றிடுங்காலைத் தனுமுதனன்குமவ்வருளாம். (௲௧)

இருள்வடிவதுவுமருள்வடிவதனி லெய்தியேமறைந்திடுமிந்த, மருள்வடிவதுவுமோவடிவதனின் மறைந்திடுமோவடிவதுவும், அருள்வடிவதனின்மறைந்திடுமந்த வருள்வடிவதுவுமசிவத்தில், தெருள்வடிவானசத்தியாய்முன்போற் றிகழுமென்றசியுரைத்திடுமே. (௲௨)

அருளுறுவடிவேமுன்னியல்பான்மா வாணவவிருளுறுமன்றே, இருளுறுசுழுத்திவிழுங்கிடுமதனுக கிந்தமாயையின் சிருட்டியதாம், மருளுறுகனவுவிழுங்கிடுமதற்கு வந்ததுபிரணவசிருட்டி, தெருளுறுமந்தப்பிரணவம்விழுங்கத் திகழுமவ்வருட்சிருட்டியதே. (௲௩)

மருள்வடிவதனினீங்குதலின்றி மற்றுமொன்றறிவிலாக் குழந்தை, வெருவருங்குமாரந்தருணமூப்பென்றே விளங்குதல்போலவான்மாவும், அருள்வடிவதனினீங்குதலின்றி யாணவமாயையோவருளாய்ப், பருவமற்றவையிலந்தந்தவடிவாய்ப் பண்டுபோன்முடிவினின்றிடுமே. (௲௪)

இருளினிற்பகுப்பின்றியசடமயமா மிம்மருளுதயமதாகின்,உருவதாம்பஞ்சபூதமேமயமா மோவொளியுதயமதாகின், உருவருபஞ்சாக்கரமதேமயமா மோங்கருளுதயமதாகின், அருவதாமபஞ்சசத்தியேமயமா மாருயிர்வடிவமென்றுணாவா.(௲௫)

வடிவதவ்விருளதாய்நிறகுங்காலே மன்னுயிாபசுவதாய் நிற்கும், வடிவதிம்மாயையாய்நிர்குங்காலே மன்னுயிர்சிவனுய நிற்கும், வடிவதவ்வோவதாய்நிற்குங்காலே மன்னுயிர்சிவன்முத்தனுமாம், வடிவ்வதவ்வருளதாய்நிர்குங்காலே மன்னுயிர்பரம முத்தனுமாம். (௩௬)

இருளுறுபசுவதாய்நிற்குங்காலே யிருளதுவாகியேநிகழும், மருளுறுசிவனுய்நிர்குங்காலே மருளது வாகியேநிகழும், தெருளுறுமோவின்முத்தனுங்காலை தெருளபிரணவமதாய்நிகழும், அருளுறுபரமமுத்தனுங்காலே யருளதாய்நிகழுமவ்வருளே. ()

இருளதுவாகிநிகழ்ந்திடுங்காலே யிரும்பதியாகியேநிகழும், மருளதுவாகிநிகழ்ந்திடுங்காலே மகபரமாகியேநிகழும், தெருள் பிரணவமாய்நிகழ்ந்திடுங்காலேச் சிவலிங்கமாகியேநிகழும்,அருளதுவாகிநிகழ்ந்திடுங்காலே யச்சிவமாகுமச்சிவமே. (௩௮)

அரியவவ்வருளேமூன்றியல்பதுவு மைந்துநற்குறியுமாய் நிகழும, இரியுதலில்லாச்சத்தையாய்ச்சிதகா யின்பமாய்நிற்குதலியல்பாம், கிரியையுஞானமும்மிச்சையதுவுங் கிளர்திரோதையும்பரையதுவும், உரியதுகுறியாம்விரியிலையைந்தா யொடுங்கிடிலொன்றதாய்நிற்கும். (௩௯)

பிரணவமதுவுமூன்றியல்பதுவும் பிறங்குமைங்குறியுமாய் நிகழும், திரமுறவவ்வுமுவ்வுமவ்வதுமாய்த் திருந்தவேநிற்குதலியல்பாம், உரமுறுநவ்வுமவ்வுமசிய்யு மோங்கியவவ்வும் யவ்வதுவும், விரவுறுகுறியாம்விரியிலையைந்தாய் மேவிடிலொன்றதாய்நிற்கும். (௪0)

மருளுறுமாயையதுவுமூன்றியல்பும் வகுக்குமைஙகுறியுமாய்நிகழும், உருவுறுதமசுரசசுசத்துவமா யொன்றியேநிற்

ருதலியல்பாம், பிருதிவியுஞ்சலமுமனலதுவும் பெருகியவாயு வும்வானும், வருகுறியாகும்விரியிலையைந்தாய் வந்தொடுங்கிடி லொன்ருய்நிற்கும். (சக)

ஐந்துநற்குறியுமூன்றியல்பதுவு மாகியவருளதேயருவாம், ஐந்துநற்குறியுமூன்றியல்பதுவு மாகியவோவருவுருவாம், ஐந்துநற்குறியுமூன்றியல்பதுவு மாகியமாயையேயுருவாம், ஐந்துநற்குறியுமூன்றியல்பதுவு மாகியவினையிலு ணுளவாம். (சஉ)

உருவமாமுணவேயெதிரதாமுபய முளத்தினிலுருசிமாத்திரமாம், அருவமாமுணவேதிருத்திமாத்திரமா யறிவினில்விளங்கிடுமெந்த, உருவமாமுணவேசிவருக்குரித்தா முபயமிம்முத்தருக்குரித்தாம், அருவமாமுணவேயம்முத்தருக்குரித்தாமென வறைந்திடுமெசியே. (சங)

உருவமாமுணவாலுருவமாமுபய வுணவினுலுபயமேமய மாம், அருவமாமுணவாலருவமேமயமா மச்சிவாங்கிசன்வடிவதுவே, உருவமாமுணவாற்சீவனுமுபய வுணவினுற்சீவன்முத்தனுமாம், அருவமாமுணவாற்பரமமுத்தனுமா மச்சிவாங்கிசனுயிரதுவே. (சச)

அன்னியதசையையருந்துதன்மனிதர்க் கடாதுமற்றதையருந்திடுவோர், அன்னியமிருகாதிகளெனவறையலாகு மற்றநிற்சிவாங்கிசரும், அன்னியமாயாவுணவருந்திடுத லடாதுமற்றதையருந்திடுவோர், அன்னியமாயாசகிதசீவர்களென றறைநதிடலாகுமென்றுணர்வாய். (சரு)

அசுத்தவிவ்வுணவேபுசித்திடுமளவு மசுத்தவாதனையது நீங்கி, அசுத்தவத்தையினைவிழுங்கிடுஞ்சுத்த வவத்தைவந்தடைதலேயிலையாம், அசுத்தவிவ்வுணவைச்சுத்தமதாக வகத்

தினிற்பாவனைசெய்தால், அசுத்தவிந்நினைவைநீங்கியந்நினைவை யகத்தினிற்பொருந்தியேநிற்கும். (சசு)

திரிவிதகுணத்திற்றமதமோகந் திகழுமிராசதமிராகம், உரியசத்துவமேஞானமதாகு மூலகிலிம்முக்குணவுணவே,விரியுமற்றவையிலெவைபுசித்தநுவோவிளங்கிடுமக்குணமல்லால், அரியசுத்தவத்தையடைவதேயிலை யவ்வவத்தைவந்துறும்வகைகேட்பாய். (சஎ)

அன்னைதன்வயிற்றிற்புசித்தவக்குணமா யாக்கையும்பொறியுமம்மனமும், மன்னியும்பினுமப்புசிப்புமேன்மிகவும் வாஞ்சையுற்றருந்தியேயுழலும், உன்னலுமபொறியுமுடலுமிம்மூன்று மொத்திடுமெனத்தெளிந்துணர்ந்து, தன்னதுள்ளவையிலுருசிதிருத்தி தனில்வயிராகமேயாகும். (சஅ)

உலகினில்விடயவிச்சையையுடையோ னுணவதற்கேற்கவேகூட்டி, இலகிடப்புசித்தான்முயற்சிமேன்மேலு மேறியேவளர்ந்திடுமெதுபோல், குலவிடும்வீட்டிவிச்சையேயுடையோன் கொண்டதற்கேற்கவேயுணவை, இலகிடப்புசித்தான்முயற்சிமேனமேலு மேறியேவளர்ந்திடுமென்றே. (சகூ)

தமகுணப்புசிப்பேமயக்கத்தையளிக்குந் தருமிராசதகுணப்புசிப்பே, மமதையையளிக்குஞ்சத்துவப்புசிப்பே மயககமுமமதையுமகற்றி, அமலநல்லுணர்வேயளித்திடுமதனு லவையிரண்டினுநசையகற்றி,நிமலசத்துவமே*வருத்தனையாக நின்றுசத்துவப்புசிப்பருந்தும். (ருo)

அடிசின்முன்னுரைக்குமறுசுவையவையை யருந்திடுகாலையினேக்கிக், கடினமுமுறைப்புமிராசதமவையிற் கழிந்திடுப்புராதனமூசன், மடிவுறுதமசென்றிருமையுமகற்றி மாலைகா

---

* வருத்தனை எ-து பெருகுதல்.

லைப்பொழுதகற்றிக், கடினவுச்சியிற்சத்துவகுணப்புசிப்பேனைக்கொண்டுதினமருந்திடுமோல். (௫௧)

இடம்பொருளேவன்மூன்றையுமுடையோர்க் கித்தகையுணவுறுமந்த, இடம்பொருளேவன்மூன்றையுமகன்றோர்க்கித்தகையுணவுறாததனால், திடம்பெறவூரினுச்சியிலேகித் திருவருள்புசிப்பித்ததென்றே, விடம்பெறினுங்கைப்பெற்றதையருந்தில் விமலமாய்நின்றிடுஞ்சித்தம். (௫உ)

தந்திரகிரியைநெறிதனிலீசன் றந்திடப்புசிக்கும்பின்மறைசொல், அந்தநல்லுபாசனநெறியதனி லனைத்துநாமெனக்கண்டுபுசிக்கும், இந்தவவ்வுணவின்மாறுபாடின்றி யிருமையுமுடிந்ததேயாகின், தொந்தமில்சிவமேசடுமுகமாகித் தொக்கிருந்தருந்தணமேனிவனவாம். (௫௩)

இருவகைநெறியும்வரவுபோக்குடைத்தா யியங்கிடுமிதுவன்றிமாயை, ஒருமுதலென்றுமித்தையதென்று முறைத்திடுநிட்டையும்விகற்ப, நிருவிகற்பமுமாய்நிகழ்ந்திடுஞ்சகச நிட்டையெக்காலபுமின்றென், ஹொருவிமற்றவையைச்சகசநிட்டையனை யுலகெங்குந்தேடியேயிடுமோல். (௫௪)

முன்புறுநிட்டைசவிகற்பமாகி முத்தியின்மூன்றுநின்றிலகும், பின்புறுநிட்டைநிருவிகற்பமதாய்ப் பிரமமற்றென்றுநின்றிலகும், வன்புறநிட்டையிருமையுமுறினும் வரவுபோக்குடையதாய்நிகழும், இன்புறிநிட்டைசகசமதாகி யிலங்கிநின்றிடுநின்றபடியே. (௫௫)

சவிகற்பநிருவிகற்பநிட்டையதுஞ் சத்துவகுணத்தில்வந்ததுவாம், இவிகற்பநீங்கிவருடமாயிரமங் கிருந்திடினும்பினுமவிழிக்கும், செவிதனிலடையுஞ்சகசநிட்டையதே திருவருட

ன்னில்வந்ததுவாம், தவிருதல்கூடலின்றியேயங்குத் தங்கிநின் றிடுநின் றபடியே. (ருசு)

சகசநன்னிட்டை யியல்புதம்முயற்சி சற்றொன்றுமின்றி யேயருளால், சகமதும்போகமதுவுந்தம்முடலுந் தருகரணமு மவையெவையாய், அகமதிலுதித்ததநுமறையாம லகன்றதுபி ன்னுதியாமல், அகமுனைகாயவருத்தமேயின்றி யமர்ந்துநின்றிடு நின்றபடியே. (ருஎ)

அருளணடமாகிலுயிர்பிண்டமாகு மண்டமுந்தோற்றன் மாத்திரமாய், அருள்நின்றதாகிற்பிண்டமுமதுபோ லாகியே நின்றிடுமண்டம், அருள்வடிவாகிற்பிணடமுமுயிரா யருளிற் றொதான்மியமடையும், அருளந்தச்சிவத்துக்கங்கமதாகி யமர்ந்து நின்றிடுநின்றபடியே. (ருஅ)

இருளினிலிருந்தும்பருவம்வந்ததற்பி னியற்றிடுமுயற்சி யொன்றின்றி, மருளினிலடைந்துமருள்வடிவாகி வயங்கிடுஞ் சகசமேபோல, மருளினிலிருந்தம்பருவம்வந்ததற்பின் வருந் திடுமுயற்சியொன்றின்றி, அருளினிலடைந்திங்கருள்வடிவாகி யமர்ந்துநின்றிடுநின்றபடியே. (ருகூ)

மருள்வடிவதற்குமஃதைநானென்றே மன்னுஞ்சீவனுக் குமாதரவாய, மருள்வடிவமுதம்புசித்திடுமதுவேவயங்கிடுமற்ற தையொருவி, அருளவடிவமுதமூறிடவருந்தி யஃதுமிச்சீவனு ங்கனைந்தே, அருள்வடிவதுவுஞ்சிவாங்கிசனும்மா யமர்ந்து நின்றிடுநின்றபடியே. (சூ0)

சாக்கிரமதனினிற்குந்தத்துவத்திற் சாற்றுங்கேவலத்தி னிற்சிறிது, நீக்கிமற்றசற்குரிற்குந்தத்துவத்தை நிறுத்துதல் போலநின்மலமாம், சாக்கிரமதனினீக்குதலின்றித் தத்துவம

னைத்துஞ்சுத்தத்தில், ஆக்கியேநிறுத்துந்திருவருளதனு லடை ந்துநின்றிடுநின் றபடியே. (சுக)

மருள்வடிவாகியிருந்திடுமிடமு மருளதாய்ப்புசிப்பதும ருளாய், அருளிதின்மறைந்துநிற்குமென்பதுவு மன்றியேநின் றமுன்போல, அருள்வடிவாகியிருந்திடுமிடமு மருளதாய்ப்புசி ப்பதுமருளாய், மருளிதின்மறைந்துநிற்குமென்பதுவு மாற்றி நின்றிடுநின் றபடியே. (சுஉ)

சகசநிட்டையதுலபித்திடுங்காலை தம்முயற்சியதொன்று மின்றிச், சகசமதாகித்தன்னுளமதனிற் றுனின்றிங்கிடைவி டாதூறும், சுகவருளமுதமதனையேயருந்தித் தொல்வடிவது மெள்ளக்கரைந்து, சுகவருள்வடிவாய்ச்சுட்டொமருளாய்த் தோன்றிநின்றிடுநின் றபடியே. (சுங)

அருளொளியிச்சையதுதனிலுதிக்கி லசைவறநின்றிடுஞ் சித்தம், அருளொளிஞானமதுதனிலுதிக்கி லகிலமவ்வருளதா ய்த்தோன்றும், அருளொளிகிரியையதுதனிலுதிக்கி லகத்தி னின்றருளமுதூறும், அருளொளியமுதமருந்தியவ்வடிவா யம ர்ந்துநினறிடுநின் றபடியே. (சுச)

இருளுறுமவத்தையடைந்தெங்குமிருளா யிருந்துபின்வி ழித்திடல்போலும், அருளுறுமவத்தையடைந்தெங்குமருளா யமர்ந்துபின்விழித்திடுமென்னில், இருளுறுமவத்தைதமசினு லடைந்தே யிராசதத்தாற்பினும்விழிக்கும், அருளுறுமவத்தை சத்துவத்தடைந்தே யந்தராசதத்திற்பின்விழிக்கும். (சுரு)

மாயையிலடைந்தபின்பிருளவத்தை வந்தடையாதுபின் படைதன், மாயையின்றமசாலாதலாற்போக்கும் வரவுமாய் நிகழ்ந்திடுமதன்மேல், ஆயவவ்வருளையடைந்தபின்மாயை ய

ளடைவதேயிலே பிறவமடைந்தால், ஆயவவ்வருளை யடைந்தபின்க பினரு மடைந்தநிருமாயைசதுரவத்தால். (சுசு)

இருளினிலடைந்துதானுமவ்விருளா யிருந்தங்குநின்றதா பிடினும், அருளினிலடைந்துதானுமவ்வருளா யமர்ந்தங்கு நின்றதாயிடினும், மருளினிலடைந்தவடிவமில்லாது வடிவதிய கிருத்தலேதென்னில், இருளருளவதைதனிற்குணபோத மிலங்கியங்கிருத்தலினனறே. (சுஎ)

சத்துவகுணமேவருத்தனை யாகித் தங்கியேயுளத்தினுண் ன்றால், ஒத்துறுநிட்டைகூடிடுமிலதே லொருவியிச்சகலகேவலதனைத், தொத்துறுமன்றிக்குணமுமாயையினிற் றோன்றின தாதலாலிந்த, ஒத்துறுநிட்டையுண்மையேயன்று முபாசகநிட்டையென்றுணர்வாய். (சுஅ)

ஆதலிற்சகலகேவலசுத்தமடைந்திடலிங்குமாயையதாம், வாதனையொழிந்துங்குணமிருத்தலினிவ் வடிவகன்றிடிற்பினுஞ்சுத்த, சாதமுற்றிடுதலன்றியேவீட்டைத் தானடைந்திடுதலேயின்றும், ஏதமிலருளினுண்மைநிட்டையினை யெய்தினோர் சீவன்முத்தர்களே. (சுகூ)

சீவனிம்மாயைதனின்முத்தனருளிற் சீவன்முத்தன்னடுவோவின், மேவலிற்சீவன்றனக்கந்தவருளுமெய்ம் முத்தன்றனக்குமாயையுமில், சீவன்முத்தனுக்கேரியின்கணாமீதிற் றிகழ்ந்திடுவோனைப்போற்றோன்றும், ஆவதுநாகங்கண்களிதுதிக்கை யறிதல்போற்காகங்கண்மணிபோல். (எ0)

அந்தரவடிவசீவன்முத்தர்களிவ் வடிவிலைப்புசித்ததேயின்றும், இந்தவிவ்வுலகிலிதுபுசித்திடுகென் றிந்நெறியோர்கணின்றிறைஞ்சித், தந்திடிலுணவுமளவின்றிப்புசிக்குஞ் சமித்ததுமல

மதுமாகா, மந்திரமதனைவடிவதாக்கொண்ட மகிமையிலென் றுணர்ந்திடுவாய். (எக)

எங்கெங்குநோக்கின்மருண்மயமாகி யிருந்திடும்பந்தமாந் திசையில், தங்குந்தன்வடிவமருண்மயமாகித் தயங்கியேநின்ற துகுறிபோல், எங்கெங்குநோக்கிலருண்மயமாகி யிருந்திடுமுத் தியாந்திசையில், தங்குந்தன்வடிவமருண்மயமாகித் தயங்கியே நிற்குமதறியே. (எஉ)

அருள்வடிவதுவேபார்வையிற்றெரிக்கி லகப்படாதென்று நின்றிலகும, மருள்வடிவதுவேபார்வையிற்றெரிக்கில் வந்தகப் பட்டுநின்றிலகும், அருண்மருணடுவாமோவடிவதுவே யகப்ப டும்பார்வையொன்றுக்கே, மருள்வடிவுலகுமோவடிவோர்க்கு வாய்த்திடும்பார்வையொன்றுக்கே. (எங)

பழுதையிற்கிளிஞ்சில்கட்டையினின்றும் பாம்பும்வெள ளியுங்கள்வனும்போல், எழுதரு†மாரோபிதமதிட்டானமிலங் கிடிலிலாததுபோலும், முழுதுணர்சிவம்வந்துதித்தவிச்சிவன் முத்தருக்குலகமின்றுதித்தல், ‡ கழுதிரதம்போற்காட்சிமாத்தி ரமாய்க் கவும்விவகாரமேயின்றாம். (எச)

கனவதுபோல்விவகாரமுண்டென்னிற் கனவதுநீங்கியே விழித்தால், கனவிதென்றுணருமாங்கவர்தமக்கக் கனவுவந்து தவுதலுண்டோ, கனவுமுன்கண்டநினைவுமாத்திரமாய்க் காணு றுமகத்ததுபோலக், கனவிந்தவுலகுஞ்சீவன்முத்தருக்குக் கா ணன்மாத்திரமதாய்நிகழும். (எரு)

சொற்பனமதனிற்கனவிதென்றிடுமோர் சொற்பனசாக் கிரநடுவே, நிற்பனபோலுமருண்மருணடுவே நின்றிடும்பிரண வவடிவம், சிற்பரசீவன்முத்தனவ்வடிவாய்ச் செகமிதுஞ்சிவம

---

† ஆரோபிதம்=ஒன்றின்செய்கையைமற்றொன்றிலறிதல். (உ-ம்)—கிளிஞ்சில்வெள்ளி. ‡ கழுதிரதம் எ-து கானற்சலம்.

துந்தோன்ற, நிற்பனதனக்குநிழலின்றிநிழற்போனிலத்தடியின்றியேநிகழும். (எசு)

வெந்துறுபடமும்வறுத்திடும்வித்தும் விளங்கிடுங்கானலிற்சலமும, இந்திரதனுவுங்கனவிருந்தகன்ற விடமதுமிங்குமுன்னிருந்த, முந்தூறுகடமுங்கடமதையெடுத்து முடிந்தபின்றிகிரியிரசுற்றும், கந்துறுநகருப்போன்முத்தர்வடிவுங் காட்சிமாத்திரமதாய்நிகழும. (எஎ)

மண்ணினின்றடுக்கச்சலத்தினினைக்க வருங்கனலிற்சுடவரியால், நண்ணிநின்றசைக்கவெளியிடம்விடவே நணுகிடாதென்றுநின்றிலகும், புண்ணியசிவன்முத்தர்தம்வடிவம் பொற்புறவ்வடிவுகண்டளவே, விண்ணின்மண்ணினிற்பாதலதனினுள்ளோா வியப்பொடுமெழுந்திறைஞ்சிடுவார். (எஅ)

மூன்றுநற்சுடரினினையொப்பவராய் மூன்றுகாலமுமுணர்ந்தவராய, மூன்றுலகத்துமுவமையில்லவராய் மூன்றுலகும்மறிந்தவராய், மூன்றுநற்காண்டமுந்தெரிந்தவராய்மூனறுசிறபதமுமுற்றவராய், .மூன்றுமுன்மலமுமொருங்கறுப்பவராய் மூன்றுதாபமுமகன்றவராய், (எகூ)

அகவிருண்மாயைகருமமிம்மூன்று மகற்றியேசுத்தங்கமாக்கித, சுகன்றுதடுதெலலைகயதாமப்பாற் றன்னுயிராகியேநிகழும், சுகசிவவுதயமாக்குதறீயாஞ் சொற்றிடுதீக்கையினருத்தம், ஜெகமிதிலவையிற்பாவனைகடந்து செய்தங்குநிறுத்தவல்லவராய். (அ0)

பிரணவவமுதேபுசித்தனுதினமும் பிரணவமயமதேயாகி, மரணமதுறுமிடமனிதரைப்போல வடிவமாத்திரமதேதோன்றிப், புரணநல்லொளிக்குமாயைக்குநடுவே புகுந்திருந்திலங்கு

நற்குருவைச், சரணைவடைந்திங்கவனருளாலே தரிக்கப் பெற்றங்கத்திலிங்கம். (அக)

தேகமும்பொறியுங்கரணமுமுயிருந் திரிவுறுமாயையின் மயத்தை, ஏகநினறகற்றித்தீக்கையிலாசா னிவைக்கதிட்டா னமந்திரமே, ஆகநின்றமைத்தவகைகுருவருளா லறிந்ததிற்பா வனைதிடமாய், ஊகமதுடனேமுன்னிவையகற்றி யுளத்தினிற் சககமேபிறந்து. (அஉ)

இக்குலந்தனக்கிச்சமயமதென்றுங கியம்புதலிலையதனு லே, இக்குலந்தனைவிட்டெச்சமயத்து மெய்துதனியாயமதா கும், இக்குவலயத்திலெச்சமயத்து மிலங்கிடுஞானமுணடத னால், இக்குவலயத்திலெச்சமயதது மியற்கையைவிட்டிட லாகா. (அங)

அன்னியசத்தங்கவருதலகற்றி யன்னியரசனையுமகற்றி, அன்னியருபநோக்குதலகற்றி யன்னியபரிசமுமகற்றி, அன் னியசத்தங்கேட்குதலகற்றி யன்னியநினைவதுமகற்றி, அன் னியருடனேயிணங்குதலகற்றி யன்னியருறைவிடமகற்றி. ()

அன்னியர்கையில்வாங்குதலகற்றி யன்னியர்க்கீகுதலக ற்றி, அன்னியகடவுள்வணங்குதலகற்றி யன்னியகிரியையும கற்றி, அனனியநூலையோதுதலகற்றி யன்னியகேள்வியுமகற் றி, அன்னியபாகமருந்துதலகற்றி யன்னியவகையறத்துடங்கி.

சமயநற்கிரியையனைத்தையும்விடினுந் தனக்கந்தப்பிர ணவமுதம், அமையநின்றூறியதனையேயருந்தி யவ்வடிவா யிடுமெளவும், சமயிகள்பாகமதனையேகொண்டு தற்பரநிவேத்தி யம்புரியும், அமைதியைவிட்டான்மேற்கொளாதெனப தறிந் தனைநியமமாய்க்கொள்ளும். (அசு)

புரிசடையோனுக்கர்ப்பித்துக்கொளினும் பொருந்தியபொ-
ருளாக்கவேண்டுமே, திரிவின்றியொன்றாயப்பாவித்துக்கொளி
னுஞ் செல்லல்போலொழுங்கச்சேவேண்டுமே, அரியநலமந்
தரவேண்டிடிறபொருளு மறமதாயீட்டவேண்டிடும்போல,
உரியசற்சமயத்தொழுங்கினிற்புசித்தா லுளத்தமுககின்றிபே
ரின்பம். (௮எ)

ஞானசங்கமத்துக்கின்னெறியசனி னவிற்றிடுஞ்சாதிபேத
சமயத், தீனமிலாசாரமுமவிசாரித்த லியற்கையேயன்றெவ
ரோவும, ஊனமிலங்கநற்கனிலிங்கமொன்றே யுளபிரமாணமாய
கொண்டாங், கானந்த *பயிக்கமவாமனைதோறு மங்கையேற்ற
ருந்திடலாமால். (௮௮)

சடுசதலமதினுமிலிங்கமேயாகித் தானெனல்விடுத்தருந்
தியபின், கொடுத்தவையுறுஙுங்கொடுத்திடுபொருளுங் கொள்
ளுவோனுறுவுமான்றாக, அடுத்தவிம்மாயாவடிவதைநோக்கி
யகற்றியவ்வோமயமாக, விடுத்தனுதினமும்புசித்திடிலனந்த
ம ¶விமல §வோமயமதாய்விடுமே. (௮௯)

இன்னதன்மையவாஞ்சுத்தபாவனையி லிரும்பிராரத்தம்
போயொளித்துத், தன்னதுணின்றிங்கிடைவிடாதூறுந் தக்க
தோரபிரணவவமுதம், அன்னதையருந்திமுன்வடிவதுவு மன்
னமோமயமாகி, இந்நிலமதனிற் ‡றோற்றமாத்திரமாயிரு
குதல்சிவன்முத்தியதே. (௯௰)

அறிவிலாக்குழந்தைப்பருவத்தின்மூலப்பா லருந்திடுங்கு
மாரங்காளையினில், அறிவிலாக்குழந்தையருந்துதல்கண்டு மற்
றனைசசகசமாயிலதின், அறிவிலாச்சிவத்துவப்பருவத்தி னருந்

---

* பயிக்கம் எ-து பிச்சை. ¶ விமலம் எ-து மலநீக்கம்.

§ ஓம்=பிரணவம். ‡ தோற்றமாத்திரம் எ-து சட்சு நீ
ங்கலாக மற்றைய ஸ்பரிசம்முதலிய நான்கு இந்திரியங்களால்
அனுபவிக்கப்படராம்.

திடுமாயையினுணவை, அறிவிலாச்சிவரருந்தூதல்கண்டு மதினா
சைசகசமாயின்முரம். (கூக)

அனமதூம்பாலுஞ்சருக்கரைகண்டு மங்கனிவகைகளுந்
தேனும், இனமவையொன்றாய்க்கூட்டியருசியி னிதயநினறி
டைவிடாதூறும், கனபிரணவவமுதசலைதயேடருந்திக் களிப
பவர்மீட்டுமிச்சகத்தின், பினமுறுவிடயவினைபையெணணிடு
மோ பிராரத்தமும்மிலையவர்க்கே. (கூ௨)

உபயநல்லமுதேபுசித்தனுதினமு முபயமேவடிவதுவாகி,
அபயமென்றுரைக்குமுயிர்களுக்கிரங்கி யஞ்சலென்றவர்களை
நோக்கி, உபயவங்நெறியின்பயனைமுன்னுணர்த்தி யுபநிடச்சு
ருதிநின்றுரைக்கும், அபயமற்றென்றுமிலாதவிந்நெறியே ய
னுக்கிரகம்புரிந்திடுமால். (கூ௩)

இந்நிலைசின்னூட்சிவர்கணிமித்த மிருந்தனுக்கிரகமேபுரி
ந்தும், தந்நிலையதனினின்றருளமுதந் தான்புசித்தருண்மயமா
கி, அந்நிலைபரமமுத்தியிற்சிவத்துக் கங்கமாய்நிகழுமுன்போ
லென், றிந்நிலைசாமத்தசிபதமுரைக்கு மிதுசிவாத்துவிதமென்
றுணர்வாய். (கூ௪)

என்றெனையாண்டவிருத்தவம்பிகையே யிதயத்தும்வின
க்கிவாக்குள்ளும், நின்றுரைத்திந்தநெறிசொலுமருத்த நினக்
கும்வாய்த்திடுமென்றுவாழ்த்திச், சென்றெனதுடலுங்கரண
முஞ்செகமுஞ் சேர்ந்திடும்போகமுந்தாறுய், நின்றனள்கண்
டேனிதற்குக்கைம்மாறென் னிருமலைவாழிநீடூழி. (கூ௫)

சுத்தசாதகம்-முற்றிற்று.

ஆக பாயிரம் உட்பட - ௧0௧.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூன்றுவது

விஞ்ஞானசாரம்.

காப்பு.

பாயிரம்.

விநாயகர் - துதி.

அஞ்சுகரமுடைக் - குஞ்சரந்தனைத்
தஞ்சமென்றுநில் - கொஞ்சமொனறுமில்.

(வேறு.)

[பெரியநாயகியார்-துதி.]

அமலபஞ்சகிருத்தியஙகணடத்து மதற்காதாரமாகினனை, விமலருளத்தகலானையெனையொாபொருளாயாணட விஞ்சையானை, நிமலமுதுகிரியிலமர்பெரியநாயகியையொரு நிமலைதனனை, முமலவிருட்கிரவியையென்கண்மணியைப் பணிநதிடுவோமனறுபோதும். (க)

(வேறு.)

இதுவுமது.

ஊனுயுழல்வேன்றனையாண்ட வுமையேபரையேயயிர்க்குயிரோ, தானுய்நிகழுஞ்சுயவொளியே தாயேவிருத்தவம்பிகையே, ஞானனந்தரசம்விளக்கும் ஞானசாரமெனக்கருளி, நானுய்நீயேயென்னுடைய நாவினின்றுமுரைசெய்வாய. (உ)

அருளுமுமையினடிபணிந்தே யஞ்ஞானத்தின்றிமிரகன்று, மருளுமயமுமில்லாத மாவீட்டின்பாசம்விளங்கச், சுருதிநெறியிற்பிசகாது சொல்லார்த்தங்கடமையமைத்திவ், வொருவிஞ்ஞானசாரமதை யுரைத்தேன்பரையினருளாலே. (௩)

பாயிரம்-முற்றும்.

நூல்.

முன்னாட்புரிந்ததவப்பயனான் முதல்வனொருவனுளனெ ன்றே, அன்னான்பணியேமுத்திபத மடையககூட்டுமெனவெ ண்ணிப், பின்னாசான்முன்னுருமூனறும் பேணியொழுகுநற சாதனங்கள், மன்னானகிலையுமுடையோனே வருந்தவிநூற குரியவனாம். (௧)

சத்யாசத்யவத்துவினைத் தகவேபிரித்துத்தானறிதல்,பிர தையானபோகத்தின் விராகம்பெறுதல்சமையாதிக், சொசசா னவைகளோராறுங் கொள்கைதனிலேபெற்றிடுதல், அத்யான மீகமுத்திதனி லபேட்சையாதலிவைநான்காம (௨)

சித்தம்பிரகாசத்தையுறிற் சேருநான்குசாதனமும், சத்தி நிபாதந்தான்பிறக்கிற் சாருமொளிசித்தந்தனிலே, ஒத்துவினை கடன்றுபடி னுண்டாஞ்சத்திநிபாதமதும், பத்திபுரியின்மூவடி விற் பண்டார்வினைகள்சமமாகும். (௩)

விடயமதின்மோகியைப்போல விமலந்தானேமூவுருவா ய், அடையுமெனவேகண்டவுட னடிகளபரவியன்பாகத், தடை களிலதுகாயமனந் தனமீந்திடிற்சார்ந்திடுகன்மம், உடையுமல துமற்றொன்று லுடையாதிதுவேயொழுங்காமால். (௪)

தந்தைதனதுசுதர்கையின்முன் றந்தபொருளைத்தானே பின், சிந்தைமகிழ்ச்சியுடனிரக்குஞ் செய்திபோலமூவடிவாய், வந்துசிவமேயிரபபாக வாங்குந்தனதுமாயையினை, இந்தவகை யையுணர்ந்தீயி னிரியும்வினைகளென் றறிவாய். (௫)

மூன்றுவடிவாய்மும்மலத்தை மூன்றுபங்காய்த்தான்கொ ண்டு, மூன்றுங்கெடுத்துநமதுடைய மூன்றுபொருளும்பங்காக்

கி, மூன்றுவடிவுங்கைக்கொளவே மூன்றுமுதலுமானசத்தே, மூன்றுவடிவாமெனப்பொருள்கண் மூன்றுமீந்தேபணிபுரிக.()

இந்தத்திறனிற்பணிவிடைக ளியற்றிவினைகள்சமமாகில், அந்தத்தடங்களொத்துநிற்கு மந்தத்தராசினுவேபோல், புந்திக்கிலேசமேயின்றிப் போதஞ்செவிதாம்வினைகள்கெடும், சந்திப்பதுவாமபபொழுதே சத்திநிபாதந்தான்பிறத்தல். (எ)

சத்திநிபாதந்தான்பிறந்து சாற்றுமர்தக்கரணங்கள், சுத்தியதாகினவ்விடத்திற் ருென்றுநான்குசாதனமும், எத்திற்ருனும்வேமெருனரு லெய்தாதெய்திற்ருயினும்பின், குத்திரமாகிபபோமெனவே கொள்ளார்மேலோரீதன்றி. (அ)

சத்யாசத்யவத்துவினைத் தகவேபிறித்துத்தானறியில், கொத்தாய்மற்றைமும்மூன்றுங் கூடவுடன்வந்தவனையுறும், அத்தாலதுநீயென்றுரைக்கு மமலவாக்கியப்படியே, ஒத்தாற்பிரமந்தானுயே யுணருங்குருவினருளாலே. (கூ)

இந்தநான்குசாதனமு மில்லாதவர்கட்கொருக்காலும், அந்தஞானம்வெளியாகா தங்கிநயனத்தொடுதோன்றிப், பந்தமறவேயுறைத்திடினும் பாழுக்கிறைத்தநீரொக்கும், முந்தநான்குசாதனமு முத்தியடைவோர்க்குறவேண்டும். (கo)

பணடித்தலத்தையுழவாளர் டண்டிமுகத்திற்கொழுப்பிணிக்கின், மண்டித்தடையற்றுழுமஃதின் மயக்கமுடையோர்கசுறிவருளின், மிண்டிப்பயமுமறமும்விட்டு வேண்டும்படியேசரிக்குமெனக், கண்டித்திறத்தோர்க்குபதேசங் கழலார்ஞானசற்குருவே. (கக)

இந்நேர்நெறியிற்சாதனங்க ளிவைநான்கினும்வந்தெய்தியதேல், தன்னேர்குரவன்றனையடைந்து சாற்றுஞ்சிடாசாரமு

றை, அந்நேர்பிசகாதேவல்புரிந் தருடன்மீதிற்சுரப்பளவும்,பின்னேதிரிந் துமவன்கொடுக்கப்பெறவேவேண்டும்விஞ்ஞானம்.

ஞானமார்க்கமிருவகையாய் நவில்வர்விகங்கம்பிபீலிகையென், முனவவைவயில்விகங்கமே யமலவேதமுடிவதனில், ஞானமாகும்பிபீலிகையே நவிறந்திரத்தின்ஞானமாம், ஆனவிகங்கத்துணராமற் றதனின்வழியேயுணர்ந்திடுவாய். (௧௩)

ஆசான்மாணுக்கன்னுடைய வதிகாரங்களவைபார்த்தே, பேசாநிற்கும்விகங்கமதைப் பிரமமொன்றுமேமெய்யாய்,மாசாருலகம்பொய்யாக மாணுக்கன் றனனுபவத்தில், தேசாய்விளங்கியக்கணமே சிரத்தைபிறந்திடமாக. (௧௪)

தோன்றுமுலகமெய்யாகிற் றோன்றுமதிலேவிடயங்கள், தோன்றுமந்தவிடயமதைத் தோன்றவறியவைம்பூதம், தோன்றுமிந்திரியந்தோன்றுந் தோன்றுமந்தக்கரணங்கள், தோன்றும்புருடன்காலபரந் தோன்றும் *வியோமம்பரந்தோன்றும். ()

உலகமெதினின்றுதித்திடுமென் றன்னிநோக்கினினைவதனில், இலகவுதிக்குமெனநினைவு மெதினின்றுதிக்குமெனநோக்கில், திலகவறிவுதனிலென்றே சேரவனைத்துமறிவாலுல், கலகமிடுதத்துவமெல்லாங் கலங்காவறிவாயேசுழையும். (௧௬)

உலகமிலங்கும்வகையுண்டா யுதித்தின்பமதாயுருநாமத், திலகவிளங்குமிவையைந்தி லியம்புமுன்மூன் றங்கிசமும், குலவுசொரூபசம்பந்தங் கூறுமபினிரண்டங்கிசமும், கலகமாயாசம்பந்தங் கருதிநோக்கிற்கற்பிதமே. (௧௭)

மூன்றங்கிசமுமதிட்டான மொழியும்பினிரண்டங்கிசமும்,ஆன்றவதிலாரோபிதமா மதனுற்சொரூபங் §காரணமாய்த்,

---

* வியோமம் எ-து சிதாகாசம். § காரணம் எ-து முதற்காரணம்.

தோன்றுமுலகுமசத்தாகுஞ் சொரூபமொன்றேசத்தாகும், ஊ
ன்றிநோக்கிலெக்காலு முளதேதோன்றுமிலதிலதே. (கஅ)

நாமரூபந்தனை மெய்யாய் நாடுமிடத்தின் முப்பொருளாம்,
நாமரூபந்தனைப்பொய்யாய் நாடுமிடத்திலொருபொருளாம்,
நாமரூபந்தனை மெய்யாய் நாடிற்சீவனவனேயாம், நாமரூபந்த
னைப்பொய்யாய் நாடிற்பிரமமவனேயாம். (கக)

ஆடியதனிற்றென்றுநிழ லதுபோல்விகற்பந்தீர்ந்தறிவி
ல், கோடிவிவிதசகந்தோன்றுங் கொளுங்காரணகாரியமின்றி,
நாடிவேறுபோற்பாய்த னேகமதத்தாற்றன்னிபூலை, ஒடிப்பாயும
தாபோலென் றனைப்பர்பிரமவாதிகளே. (உ0)

ஒருவிகற்பங்களுமில்லா வொன்றும்பிரமமதினின்றே,
ஒருவிகற்பநினைவாலே யுலகுசீவபரமாகும், ஒருவினினைவை
முப்பொருளு மொடுங்குமதுவே முப்பாழாம், ஒருவிகற்பநினை
வதனுக குதிக்கவொடுங்கவிடமதுவே. (உக)

தனதுமாயைதன்னாலே தனையேயனேகமாய்க்காணும், த
னதுஞானந்தன்னாலே தனையேயேகமாய்க்காணும், தனதுசத்
தியிவையிரண்டுஞ் சத்திமானுந்தனையன்றி, தனதுசத்திவேறு
கா ததனாற்றானேதானிகழும். (உஉ)

என்றுநிலையிலொருபடியா யிருந்துதனையேகண்டிருக்க
ச், சென்றுநினைவிற்பரசீவ செகமாய்விரியுமுன்னிலையில், நி
ன்றுநினைவைத்தானொடுக்கி னேரேமூன்றுஞ்சென்றொடுங்கு,
மென்றுகண்டோன்மூன்றும்பா ழிறந்தசொரூபமேயன்றே.

அடியுமுடியுநடுவுமிலா வகண்டவொளியாமொருதனையே,
கடியநினைவாமாயையினாற் கலங்கிவேறுயனேகமாய்ப், படிக

மலையிற்சுணங்களைப்போற் பார்த்தலெனவேயதிட்டான,முடி
விறன்னைத்தான்கண்டே மோகமின்றிப்பார்த்திருப்பர். (உச)

இந்தநெறியிலுணராதார்க் கியம்பும்பிபீலிகையினெறியை,
வந்தவழிக்கு டபோம்வழிக்கும் வாதமின்றியொழுகாகப், பந்
தமவையையதிகொடு பார்ததேயொன்றொனருயகற்றி, எந்த
பபொருணின்றதைக்கண்டே யெல்லாமதுவாயுணாந்திடுக. ()

வந்தவாறுநெறியுரைக்கின் மாயைதோன்றும்பிரமத்தில்,
அந்தமாயைதனிலீச னகிலவிடயமாய்நிகழும, இந்தவான்மா
மற்றவையி லேகதேசவிடயமாம், வந்தவாறேயொடுக்கிவிடில்
வயங்கும்பிரமமேயென்றும். (உ௬)

அந்தப்பிரமந்தனினின்றே யநிர்வாச்சியமாம்பினைதோன்
றும், அந்தப்பினையின்மாயைவரு மதனிற்பரதத்துவமதனில்,
வந்தப்படியேவியோமமதில் வருங்காலபரமதினின்றே,தொந்
தப்புருடன்புருடனிலே தோன்றும்பகுதிபகுதியின்மான. ()

மதியினகங்காரந்தோன்றி வகுத்தமூன்றுகுணமாகும், அ
திகசாத்துவிதகுணத்தி லாகுமனஞானேந்திரியம், விதியாயிரா
சதகுணத்தில் வெளியாங்கருமவிந்திரியம், ஒதியதமசகுணத
திறு லுண்டாந்தன்மாத்திரையைந்தும். (உ௮)

அவையையப்பஞ்சிகரிக்குமிடத் தாகுமைந்துமாபூதம், இ
வைகளிருபத்தெட்டுமுட னியம்புமாயைபின்னையுமே, கவை
செய்முப்பதாகுமிவை கண்டப்படியேதானொழுங்கில, சிவை
யினருளானியதிபணிற் சேரும்பிரமந்தானுக. (உ௯)

முப்பதினையுநீங்கிநிற்க மொழியுமவத்தைபத்தாகச், செ
ப்புநனவுகனவினுடன் சிவசுழுத்திபரநனவு, வெப்பமகன்றப

ரகனவு வியோமஞ்சிவசாக்கிரஙகனவு, ஒப்புமிலதுமூன்றும்
பா ழுண்மையானகுருவொனறே. (௩0)

(வேறு.)

நனவதனில்விசுவன்கன வினிற்றைறசதனுகும்
நண்ணரியசுழுத்தியினிற் பிராஞ்ஞன்பரநனவில்
கனவிராட்டன்கனவி லிரணியகெர்ப்பனுமாங்
கருதரியபரப்பாழி லவ்வியாகிருதன்
உனவரியசிவகனவிற் சிற்சொலிதைவிசவம்
ஒடுங்கியிடுஞ்சிவகனவிற் பிரசாபத்தியனும்
வினவரியபின்னையினிற பொறபுவிசாந்தனுமாய
விளப்பிடுவெரபிமானி யவத்தையொன்பதினுமே (௩௧)

நனவதனிற்பூதஞ் சூக்குமபூதமறியும்
ஞானவிதியங்கன்ம விநதிரியமிவைகள்
கனவதனின்மனமதி மற்றகங்காரமூன்று
கருத்தொடுங்குஞ் சுழுத்தியினிற்பகுதிபரநனவில
அனபுருடன்பரகனவிற் காலபரம்வியோமம்
அதீதமதிற்சிவநனவிற் பரதத்துவமந்தக
கனவதனின்மாயையுப சாந்தமதிற்பின்னை
கண்டிவ்வொழுங்கினி லகற்றிற்காணுமந்தவீடே. ()

(வேறு.)

பிண்டர்தானுய்நின்றறிவைப் பிறிக்கிலந்தவனுபவதசி ல்,அண்டாதானுய்நின்றிமெற் றந்தவறிவைத்தான்பிறிக்கில், கண்டவிவைகட்குட்புறம்பாய்க் கலங்காவறிவாய்நிகழுமிதை, உண்டபொழுதேபொனிற்பணிகளொனறும்போற்சித்தொன்றேயாம். (௩௩)

பூதநீங்கிற்பகுப்புபோம் பொறிகணீங்கிற்காட்சிபோம், நூதந்தக்கரணம்போகி னுள்ளாதனேபோமிருள்போகில், போத ந்தோன்றும்புருடன்றன் போகிற்சர்வஞ்ஞத்வாதி, போதம் போருங்காலபரம் போகிலவ்வாதனேபோகும். (௯௪)

வந்தவியோமநீங்கியிடில் வாங்குமிரண்டாம்பாழ்பரத்தி ன், தொந்தநீங்கிலுலகம்போந் தோன்றுமாயைதானீங்கில், ப ந்தமுறுமவ்வாதனேபோம் பகரவொண்ணுப்பினேநீங்கில், அந் தமூன்றும்பாழ்போகு மனேத்துமானசிவந்தோன்றும். (௯௫)

ஏதேதகன்றததுமுன்ன மியற்றுந்தொழில்கடன்னிடத் தப், போதேயகன்றவ்வனுபவத்திற் போக்கவேண்டுமெலாமக ற்றி, ஈதேயுளமற்றவைபெல்லா மில்லதென்றேயுணர்ந்தவை யும், ஈதேயெனக்கண்டச்சிவத்தை யிடைவிடாதேபார்த்திருப் பார். (௯௬)

நேரோநெறியிலடைவோர்க்கு நியதிநெறியிலடைவோர்க் கும், ஊரோதொன்றேயோரொருவர்க் கோரொனறதனிற்சம மதமாம், ஆரோயெனினுமிவையிலொன்றி லாசானூன்மாணு ககனுேத்தால், சாரோதொன்றுமில்லாத தனிவீடேதாமாகுவ ரால். (௯௭)

அறையிவ்வொழுங்குகளிலொன்றி லாசானூன்மாணுக்க னுெவ்வச,கறைசெய்யைம்பூதங்கண்முதற் கழுவொன்றுதபினே யீறய், இறையேயெனினும்வேறின்றி யெல்லாந்தானுயேகண் ட, நிறைவோரறிவின்மகிழ்ச்சியினு னின்றுகூறுநிலேகேளாய்.

நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாயுண்டாயிருக்குகே ன், நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாய்த்தோன்றிவிளங்கு

கேன், நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்முயின்பமாய்நிகழ்கே
ன,நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்முய்விளையாடாநிற்கேன்.

உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாயிருத்தலென்சத்
தே, உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாய்விளங்கலென்சித
தே, உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாமின்பமென்னின்
பே, உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாமென்னுள்யான்ம
கிழ்கேன். (சo)

இருந்தேதோன்றியிடவேண்டு மெந்தப்பொருளேயாளு
னும், இருந்தேதோன்றியிடும்பொருளே யின்பமாகியேநிகழும்,
இருந்தேதோன்றுமெவ்விடத்து மென்றுநிகழ்தலொருநானே,
இருந்தேதோன்றுமென்னிடத்தி லின்பமாயானேமகிழ்கேன்.()

எனதுசுயலீலையினுலே யென்னைத்தானேநானுவாய்,என
துசத்திதன்னுலே யின்னுனன்னுனிதுவதுமற், றெனதுபிரா
திருவதுவென் றெண்ணிமானமுடைத்தாகி, எனதுகண்ணே
யான்முனே யிருந்துவிளையாடாநிற்கேன். (சஉ)

எங்கும்விடயமாய்நிகழு மீசனுயைங்கங்குத், தங்குமுயி
ர்களவைநானுய்ச் சாற்றுஞ்சங்கற்பமுநானுய், அங்குநாமரூப
மதை யையஞ்செய்யுமனநானுய், அங்குத்துணியுமதிநானு ய
பிமானங்காரமுநானுய். (சந)

சித்தநானுய்ச்சத்தமுன்னுய்ச் செப்புங்கந்தமீருக, ஒத்த
விடயமைந்தினையு முணருஞானேந்தியநானுய், சத்தமுதலைந்
தினையுணர்ந்து சாற்றும்வசனுதிகள்செய்ய, வைத்தகருமேந்தி
யநானுய் வகுத்துவிளையாடாநிற்கேன். (சச)

உம்பர்நானுய்நரர்நானு யூர்வநீருறைவநானுய், வெம்புமி
ருகங்களுநானுய் விகங்கமொடுதாபரநானுய், அம்புநானுய்ப்பு

விநாறு யனலுநாறுய்வளிநாறுய்த், தம்பவாகாயமுநாறுய்த் தானேவிளையாடாநிறகேன். (சரு)

தந்தைநாறுய்த்தாய்நாறுய்த் தனையர்நாறுய்த்தமர்நாறுய்ச், சிந்தைமகிழ்தாரமுந்தவனுஞ் செப்புதமையன்றம்பியுடன், விந்தைபுரிபூடணநாறுய் வீடுதாதாபொருளுறுய், புந்திமகிழ்கூர்தலுநாறுய்ப் பொருந்திவிளையாடாநிற்கேன். (சகூ)

தோற்றநாறுய்த்திதிநாறுய்த் துடைத்தனுறுயத்திரோபாவம், ஏற்றமானவனுக்கிரக மிரணடுநாறுயிவையைந்துள், சாற்றலானதொழிலனைத்துந் தகவேயடககியன்றுமுதல், தேற்றமானசத்தியினுற் றிருந்தவிளையாடாநிற்கேன். (சஎ)

தங்கத்தனந்தவிதமாகித் தானேநிகழும்பணிதியெல்லாம, சங்கத்தினுக்கோர்காலையினுந் தான்வேறுகத்தோன்றுதின், பங்கற்றொளிருமென்னிடத்திற் பலவாய்நிகழுஞ்சகமுழுதும், பங்கற்றொளிருமயானென்றே பார்த்துவிளையாடாநிற்கேன்.()

சத்தையன்றியொருபொருளுந் தானேயுண்டாயிருக்குமோ, சித்தையன்றியொருபொருளுந் தேஜசுண்டாயவிளங்குமோ, மித்தையானசகமுழுதும் விளங்குமதினினறதினுலே, எதனைநோக்கிமகிழ்ந்திடினு மியானேயெனறுமியான்மகிழ்கேன். (சகூ)

நித்தமாகியேநிற்கி னிகழுங்கால *பரிச்சேதம்,ஒத்தபரிபூரணமாகி லோதுந்தேசபரிச்சேதம், மத்தமானதேகமேயாகின் வத்துபரிச்சேதஞ், சித்தமாகியிம்மூன்றுஞ் செல்லாவென்றுளயான்மகிழ்கேன். (ருO)

சத்தைவேறென்றிலாமையினுற் சாதிபேதமதுமாயை, சித்தைவிடவேறிலாமையினுற் செப்பும்விசாதிபேதமது, மித்

* பரிச்சேதம் எ-து எல்லை.

தைநிரவயவமாகின் வேறுவேறுஞ்சுவகதமும், மிசசையான
வெண்ணிடததின் மேவிவிளையாடாநிற்கேன். (௫௧)

என்னையெனதுநினைவிற விதுவாயநானுவாடசாணடே
னே, என்னையெனதுநினைவிலதி னேகமாயதுவாயககாண்கேன,
என்னையனறியொருபொருளு மிங்குமங்குமிலையதனல், என
னையிங்குமங்குமா யானேகணடுநான்மகிழ்கேன. (௫௨)

எல்லாநாளுமயன்றமுத விருந்துவிளையாடாநிறக, எல்லா
ம்வேறென்றெண்ணியே யிருந்துமோசமடைநதேனை, எல்லா
முடையவருட்சததி யிரஙகிமோசமறவிச, எல்லாநாளுபபட
ணடைப்படி யிருந்துவிளையாடாநிற்கேன். (௫௩)

இதுவேதுணிவெனறறியாதா ரென்றுநீந்தாரிடர்க்கடலை
இதுவேதுணிவென்றறிநதோர்க ளெனறுநீந்தார்சுகக்கடலை,
இதுவேவேதமுறைப்பதுவு மீசன்முதலோரனுபவமும், இது
வேதுணிவென்றங்கையினி லெடுப்பேன்மழுவைச்சத்தியமே.

இந்தஞானமகிழ்ச்சியுளோர்க்கியம்புஞானசரிதைப்படி, அ
நதவூழேநின்றிடுமெற் றவைகளெல்லாமகன்றிடுமால், வநததே
வர்மானிடாக்கு மாதர்முதலோர்சங்கமிலலா, அந்தவூழேநின்
றிடல்போ லாமென்றறைவோர்கற்றுணாநதோர். (௫௫)

குலத்தையுடையோாதங்களுக்குக் குலாசாரத்தின்வழிநி
ற்கும், நலததையுடையசமயிகட்கு நவிற்றுநெறியேதானிற்
கும், பலத்தையுடையஞானிகட்குப பகரும்படியேதானிர்கும்,
வலததையுடையவூழென்றே வகுத்தேயுரைப்பருயர்ந்தோரே.

விடயமீதி*லுபரதியு மேவுமுயிர்மேனணியருளும், அடை
யுமாசான்மேலன்பு மந்தப்பிரமஞானமுமே, தடையேயின்றியி

* உபரதி=வெறுப்பு.

வைநான்கோர் தனுவாயுடையோர்தமைஞானம், உடையோ ரென்பரல்லாரை யுரைப்பர்சோரஞானியென்றே. (ருஎ)

ஆசாரங்களவையில்லா வசடரிடத்தில்விஞ்ஞானம், தேசாய்விளங்காதபரமதுஞ் சிறப்பேயின்றிச்சண்டாளர், மாசாரபாண்டந்தனிலுறையும் வான்கங்கையினீரினினிழிவாம், எதாகிலும்யோக்கியத்தானத் திருந்தாற்பிரகாசத்தையுறும். (ருஅ)

கான்றசோற்றின்விடயமதைக் கண்டுமுனங்கைவிடுந்தொழிந்தே, ஆன்றவாசானடிபரவி யமலவேதநெறிசென்று, தோன்றவனுபூதியிற்பரம சுகத்தையடைந்தோர்பினும்பேயத்தேர், போன்றவிடயமேவிடுமோ பொருந்திலவர்ஞானியையோக்கும். (ருகூ)

இயமநியமத்துடையரா யெழிலார்ஞானயோகராய்,உயாநற்குருவினருளாலே யோரஞ்ஞானநிவிர்த்தியையும், சுயசித்தாந்தவாதியையுந் தோன்றுமனுபூதியிலடைந்தோர், பயனில்விடயந்தனைவிரும்பார் பற்றுயுழலுமற்றையரோ. (கூ0)

மனனசமாதியுடையோர்க்கு வகுத்தவியமநியமமுமில், சனனமரணவித்தான தகுநீடிருளுநிவிர்த்தியுமில், கனநற்பரமானந்தமதுங் கைகூடாதுதான்வாளா, மனனமதிலேமகிழ்வெய்தி வசனஞ்செயுமுன்படிமயங்கும். (கூக)

அந்தரங்கத்தொருவனையோ ரரிவையொருத்திதான்புணரும், அந்தவகையின்வெளியாகு மரிவைவடிவிலதுபோல, பந்தமறுதத்துவமுணர்தல் பரமாந்தரங்கமானாலும், தொந்தமகன்றவகைதோன்றுஞ் சொல்லானடையாற்பாவனையால். ()

மருளையுடையபித்தனையு மருளில்லாதசுத்தனையும், மருளையிலரோதுணிவாக மதிக்குமதுபோலீதன்றே, தெருளையுடை

யஞானியையுந் தெருளில்லாவஞ்ஞானியையும், தெருளையுடையோரேதுணிவாய்த தேருமவாசொன்னடையினுமே. (௬௩)

தத்துவங்களெழுநான்குஞ் சாற்றுமாயைதானிவையின், கொத்துகளைப்பார்த்தறவிசிக கூறுமூன்றுப்பாழ்கடந்து, சொததுமற்றொன்றில்லாத சுவையானந்தப்பூவையயே, அத்துவிதமாய்த்தினம்புணர்வோ ரழியும்போகம்வேண்டுமோ. ()

யோகமதனிலுறுபயனை யுவர்த்தேஞானநெறிமேவி, ஏகமெனுமப்பிரமபத மெய்தியாரூடம்பிறந்தோர், தேகவடிவாயேநின்று சிந்தித்தனுசிந்திக்கிலுள, போகமதனைமேவிடுமோ பொருந்திலூர்ப்பன்றியையொக்கும். (௬௫)

அலைவையிறந்தவிடத்தந்த வானந்தம்மற்றவ்வின்பம், அலைவையுடையவிடதென்றெ லறியாமையினலெவ்விடத்தும், அலைவையிறந்தவிடத்தன்றி யானந்தஞ்சற்றும்முதியா, தலைவையுடையவிடத் * தரந்தையென்றேயறிஞரலையாரோ. (௬௬)

சுணங்கன்றனதுரசமிதென்றே தோன்றவறியாதெலும்பின்கண், இணங்கிமகிழுமதினின்ப மெய்தும்வழிகாணுதென்போல், பிணங்களெல்லாஞ்சுகமென்றே பேணிப்போகந்தனைவிரும்பும், குணங்கொள்ஞானியொருவனுமே கொள்ளானின்புண்டெனப்போகம். (௬௭)

உள்ளபொருட்கேயின்பென்று முளதாமென்றுமில்லாத, கள்ளமுடையபோகத்திற் காணிஞ்சுகமேதின்பென்றே, உள்ளமகிழுமசத்தலொலா மூணர்ந்தஞானியொருவனுமே, பொள்ளலுடையபோகத்தைப் பொருந்தான்பொய்யாதலினலே. ()

ஊனதாகிநிற்போற்கே யுலகனென்றுபேருடைத்தாம், ஆனவூனிதனக்கறிவா னந்தந்தோன்றுமோவஃதின், ஞானமாகி

---

* அரந்தை-எ-து துன்டம்.

ற்றபோர்க்கே ஞானியென்றுபேருடைத்தாம், ஆனஞானிதன
கதித்த வகிலவின்பந்தோன்றுதே. (௬௯)

ஏகதேசதேகமதா யிருந்தேயறிவானந்தமதை, ஏகபோக
ஞ்செயக்கூடா ததுபோற்சொரூபஞானிசகும, ஏகதேசவினை
பத்தை யெங்குமபூர்ணமாயிருந்தே, ஏகபோகஞ்செயக்கூடா
தீனமுடையோர்கூடுமெனபார். (௭0)

எங்கெங்கிருந்தெய்திடுமின்ப மெழில்வீட்டின்பமெனவே
கண், டங்கங்கருந்துவோமெனனி லறிஞாகூறுமுறையன்றே,
இங்கங்கென்றில்லாவின்ப மெய்திஞோகட்கொருககாலும், இ
ங்கங்கென்றேதோன்றிடுமோ வென்றும் *புரணமியல்பானால்.

பங்கேதொன்றுமில்லாத பரமாயெங்குநிற்கினுமுன், இங
கேநின்றவாதனைக ளிருக்குமெனின்முனசாதசததில், தங்கே
தொன்றுமில்லாமற் சரித்ததாகிலசேநிர்குய, இங்கேயுறைநத
பாண்டத்தி லிலுப்பைப்பூவின்மணமுண்டோ. (௭௨)

இயமநியமமியற்றும லெழிலார்பிட்டையடைவோர்க்குச,
சுயநற்சொரூபாநந்தமதுந் தோன்றுதிருளுமாறுது, பயந்தபா
மமடைந்தவர்போற் பாவித்துளத்திற்பினுமிர்தக், கயவர்க்குரி
ததாம்போகத்தைக் கருதியிருந்துந்தொடாச்சியென்பர். (௭௩)

தனதென்றுளாகுமவையெல்லாந் தள்ளியினிமேற்றன
தென்றுக், கனவவ்வறிவுதானகக் கண்டானந்தமடைந்தோா
க்கு, மனதில்வருந்துமவையெல்லாம் வந்துவருத்தாதுடலினை
யே,தினமும்வருந்திவிடப்படாச்செய்கையதுவேவாதனையாம்.

உடந்தையானவுடன்முதலே யுயிர்க்குவேறுகூறுக்கிக், க
டந்தசிவமேதானகக் கண்டுதெளிந்தோர்க்குடன்முன்னுத், து

---

* புரணம் எ-து பரிபூரணம்.

டாந்தபோகங்கலங்கியிடுந் துடர்ந்தேநிற்கிற்றேறினதில், கடைந்ததயிருங்கடையாத கட்டிதயிருந்தோன்றிடுமே. (எடு)

ஆகுவுறையுங்கட்டியிதென் றறியப்போமோவெனிலந்த, ஆகுவுறைதற்கானதிலே யையந்தோன்றுமதுபோல, ஆகுமொழியையுடையோரக ணையந்தோன்றுஞானமதற், காகும் விடயமுடையோர்க ணையந்தோன்றுதுணாநதோர்க்கே. (எசு)

அசததிலுளதேபுறத்துண்டா மசததில்லாதேபுறத்தில்லை, சசத்திலுள்ளோரோதிடுமித தகைமையென்றுமதுபோலத், தகாத்திவ்விடயமனுபவமாய்த் தனையேகண்டோர்புறத்துறினுந், தகாததபடியேநின்றுவிடுஞ் சாராதிதயததுளபடியே. (எஎ)

போடவேண்டும்புடமெல்லாம் போட்டுத்தங்கமாகினதில், கேடதானகளிம்பெனறுங் கிட்டாதஃதினியதிபணிச், சேடமாணசிவமாகித தினமுமதுவாய்நின்றிடுவோர்க, கீடதானமாயையென்று மிலதேயாகிற்போய்விடுமால். (எஅ)

உலகததுளவெப்பொருள்களையு முளலக்கணங்கொண்டிஃதிதென், றிலகக்குணிக்கலாமஃதி னில்லாமாயையில்லெனவே, விலகியிதனுக்கதிட்டான மெய்யாம்பிரமமானேனாக், குலவுமுணர்வுசரிதைகொணடே குணிக்குமாயையொழிந்தோரே. (எகூ)

பிணிகளொழுங்கில்லாயுமற்றைப் பேசுந்தெய்வீகத்தாயும், தணியிலுடலிற்சுகம்பிறந்து தணிந்துதோன்றுமதுபோல, எணியவெணியாங்கெவ்விதத்து மெய்திமகிழ்ந்தோர்தமதறிவில், கணமதேனும்விடயமதிற் கலங்காதறிவாய்த்தணிந்திருக்கும். ()

எறியிற்கதிரோன்சாளரத்தி லிருந்துதோன்றும்பூதவணு, அறிவிட்டெறியும்பேரொளியி லஃதுதோன்றாததுபோல, அறிவிற்றோன்றுமுலகெனினு மகண்டாகாரவறிவதனில், செறியததோன்றாச்சிற்றறிவிற் செகம்போல்விளங்கியிடுமென்றே (அக)

தளையுளோர்கண்மிகவருந்தித் தரினுமுடையூணிவையன்றிப், புளையில்லோர்கண்மற்றொன்றைப் பொருந்தநினையாரென்போலும், வளைவிலோர்கண்மிகவருந்தி வாங்கிப்பொருந்திமயங்கியிடும், களையில்கருமந்தன்னாலே கைவிட்டொழிந்த ஞானிகளே. (அஉ)

உடலைக்குறித்தோபாலருந்த லூணைக்குறித்தோவவரவாக்கே, *நடலையுலகையொழிந்தந்த நாட்டம்பிறந்தவ்வானந்தக, கடலையமிழ்ந்தவெனிலந்தக் கடலிலமிழ்ந்துமனத்தோரைக, கடலைமண்டைக்கொண்டோனைக் காணுமதுபோற்றோன்றிடுமே.

கனியும்பாலுஞ்சருக்கரையுங் கலந்தவன்னநிரம்பவே, அனிசம்புசிப்போர்நீர்க்கூழை யருந்தநினைக்குமோவஃதின, இனியகுருவினருளாலே யிருணீங்கியானந்தம், நனியுடையோர்விடையமதை நணுகார்நணுகினைக்கிடமே. (அச)

ஞானமுடையோர்க்கேதுநினு நணுகாகுற்றமெனத்துறவோர், ஊனமனையோருணர்த்திடின்மற் றொன்றேகுற்றமனையுடையோர்க், கீனமுடையதுறவியர்க்கே யிரண்டாங்குற்றம் பரப்பிரட்டும், ஆனதுறவிலிழியுமென வறையுமகமறம்பாயோரே. (அரு)

அபரஞானமுயர்குருவா லையந்திரிவுமறக்கேட்டு, விபரமாகவந்நெறியின் மேவிப்பூதமாத்திரமே, சபலமாகநீங்கிடத்

*நடலை எ-து பொய்.

திற் சகத்திலொன்றும்வேண்டாது, கபடஞானமுடையோரே கணடோமெனும்போகத்துமுறும். (அகூ)

அந்தமுகத்தின்புறுவோர்க ளழியும்போகமின்பென்றே, இந்தமுகத்திற்றிரும்பார்க ளொன்றுமீனஞானியர்கள், அந்தமுகததின்புற்றோரி னறையுஞ்சொன்மாத்திரமாகி, இந்தமுகத்திப்போகமதை யின்பென்றழுந்துமெப்போதும். (அஎ)

போகத்துறைவோன்றன்மனையைப் பொருந்திப்பிராக்கிந்திடுவதுண்டோ, ஏகத்துறைவோன்றன்மனையை யிதயமோததுபபிறர்தமக்குச், சோகத்திறனும்போகத்தைச் சுகமென்றியுமோவீயின, மோகத்துறைவோரகனறோர்கண் மொழிவரவைப்*பதிதரொன்றே. (அஅ)

இடைமுன்னீறிலகண்டபரத் தேகமாகியானந்தம்
உடையவறிஞாதமக்கிச்சா வூழேசற்றுமிலவாகும்
விடயமதனில்விருப்பமாய் மேவியூழுழென்றிடுவர்
கடையிலியமதூதர்களாற் கலங்கியூழுழென்றிடுவா. ()

இதுவேநான்குசாதனமு மியல்பாயுடையோரொய்துநெறி, இதுவேயெனறுமாருத விருளின்றிமிளாத்தானறுக்கும், இதுவேஞானனந்தரசம் ரமிக்கச்செய்யும்விஞ்ஞானம், இதுவேயுனக்குமுறுதியென விசைத்தாளெனையாளருளுமையே. (கூ0)

இந்தநெறியில்விகங்கமதை யெய்தியானுமவளருளால், பந்தமகன்றுபரவெளியைப் பார்த்தேனனைத்துந்தானாகி, அந்தநடுமுன்மூன்றுமில்லா வகண்டாகாரவடிவாகித், தொந்தமொன்றுமிலதாகிச் சுயமாய்விளங்கியிருந்ததுவே. (கூக)

*பதிதர் எ-து குலம் சமயமுதலிய வொழுக்கத்திற்றவறினோர்.

(வேறு.)

நிமலமாம்பிரமவனுபவமுனைக்கே னின்றதுசிருட் டிமுன்றாய், நிமலமாமெனதுநிலையினினின்றே நினைவெனுமாயையிறபாய்ந்து, நிமலமாமபரமாயுயிர்களாயுலகாய் நிலையதுபோல வேவிரிந்து, நிமலமாமென்கணப்படியொடுங்கி நின்றிடுவேனி துநிசமே. (கூஉ)

அலைவில்சிற்சொரூபமஃதுமல்லாதா யதைவிடவேறுமல்லாதாய், அலவுசெய்யஞ்ஞானத்திசைசத்தா யஃதகனறிடுமெபொழுதசததாய், அலைவின்றித்தேறின்முக்காலுமிலதா யதுதியாயனிரவசனமதாய், அலைவுறுமாயையுடையமாயாவி யானேநாறுகியசோகம். (கூ௩)

பரசொரூபத்துக்கபினமும்பினமும் பகர்பினபின்னமுமலதாய், நிரவயமலதாய்ச்சாவயமலதாய நிரவயசாவயமலதாயத், திரசத்தையசததைச்சதசத்தையலதாய்ச் செப்பியவனிரவசனமதாய்ப், பரபிரகிருதிதமசெனுமகிமை பண்டையிலுடையவிச்சோகம். (கூச)

எனைமறைப்பறைச்சிதீண்டியுமகத்தி விருளிறந்தும்மொளிபிறந்தும், பினைநனிமாயைதூரத்தியாயும் பிரவஞ்சமருந்தியுமிவையின், உனிநின்றுபார்க்கிற்பஞ்சகூதகமு முண்டெனக்கேயிவைதீரா, துனிநின்றுபார்க்கினிவைகட்காளானே னொருவிருத்தாசலமடைந்தே. (கூ௫)

என்னையேதோன்றுவகைகொலைபுரிந்து மினியதோர்ஞானமாணிக்கந், தன்னையேகளவுபுரிந்துமற்றதன்மேற் றவிர்ந்திடாமயக்கத்லதக்கொண்டும், பின்னையுமதிலேகாமத்தைப்பெ

றும் பேச்சிறந்ததுவெனவுரைத்தும், இன்னவைம்பாதகங்க டகாளானே னெழில்விருத்தாசலமடைந்தே. (௯௬)

இத்தகைகுதகங்கள்பாதகங்க ளெய்தியுமிடமுதற்பற்றும், ஓததவிவ்வுடலிந்தியங்கரணங்க ளொன்றுந்தாக்கறவெட்ட வெளியில், வைத்தெனைக்கண்டபொழ்செய்ததந்தோ மலையை யேநமபியுமுலகில்,இத்தனைகொடுமையுடையவித்தலந்தா னெ னகமெனறேயிருந்ததோவறியேன். (௯௭)

(வேறு.)

விருததகிரிவடிவான விறையவனும்வாழ்க
  வினையனேற்கருள்விருத்த வம்பிகையும்வாழ்கக்
கருத்திலுறவெனக்கருளும் பிரணவமும்வாழ்கக்
  காரணியையடையு மடியாருநனிவாழ்கத்
திருத்தமுடன்றலமுமிகச் சிறப்பதாய்வாழ்கச்
  சேர்ந்துறையுமியாவர்களுஞ் செல்வமுடன்வாழ்க
இருத்தியெனையுமையருள யானுணர்ந்தபடியே
  எல்லோருமுணர்ந்துவாடுதெ லறவேவாழ்க. (௯௮)

ஆக பாயிரம் உட்பட 800.

விஞ்ஞானசாரம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது

அத்துவிதவுண்மை.

காப்பு.

பாயிரம்.

[ஆழத்துப்பிள்ளையார் துதி.]

பொங்கரவதுவுமிந்தும் புரிசடையதனிற்சேர்த்து
அங்கரந்தனிலிடத்தி லழகியமானையேந்தும்
சங்கரன்சேயெம்பாசந் தகர்த்தைந்துமொருங்கறுக்க
ஐங்கரன்கொண்டவாழத் தையனைவணக்கஞ்செய்வாம்.

[பெரியநாயகியார் துதி.]

ஆண்டகுருவேகண்மணியே யருளேநீநானென்றாகப், பூண்டவடிவையென்னுடைய புந்தியதனுணின்றுணர்த்தி, ஈண்டப்படியேயென்னுவி லிருந்துமுறைக்கவேண்டிடுநீ, நீண்டமாலுமயன்போற்று நிமலவிருத்தநாயகியே. (உ)

பாயிரம் முற்றும்.

நூல்.

மேலாஞ்சதுட்டசாதனங்கண் மேவிநிறைந்தபேர்க்குரைக்கின், மேலாமதுநானெனத்திடமாய் விளங்குமவையில்லாதவர்க்

கு, மேலாம்பரமன்மான்மழுவாய் விளங்கியுமைத்தும்விளங்கா
து, மேலாஞ்சாதனங்கள்வர மேவவேண்டுஞ்சாதுசங்கம். (க)

உண்டாய்த்தோன்றிரமித்திடுதெ லொருநம்வடிவேயுருநாம
ம்,கண்டேயிடன்மாத்திரமல்லாற் கருதிப்பார்க்கின்வேறில்லை,
பண்டேமுதலித்தகவாகும் பலவாய்க்காணன்மைத்திரிவால்,
விண்டாற்றிரிவையேகமாய் விளங்குநமதுவடிவமே. (உ)

எந்தச்சத்திலசத்தாகு மிந்தவுலகுசத்தாகும்
எந்தச்சித்திலசித்தாகு மிந்தவுலகந்தான்விளங்கும்
எந்தவின்பிற்றுன்பாகு மிந்தவுலகமின்பாகும்
அந்தச்சச்சிதானந்த மதுவேநமதுவடிவாகும். (ங)

எல்லாநாமேயெனவறிந்தா லெஃதைநினைவானினைத்தி
டுதல், சொல்லாலெஃதையுரைத்திடுதெ ருழிலாலெஃதைச்
செய்திடுதல், இல்லாவுலகைவேறெனவே நினைதலுரைத்தரு
ழில்புரிதல், நல்லாரனைத்துநாமெனவே நாடாரவையிறென்
றையுமே. (ச)

நானாவாகத்தோன்றியிடு நாமரூபமிவையனைத்தும், நானா
வல்லவொருநாமே நாடிமகிழுஞ்சித்திரங்கள், தானாஞ்சித்தா
காசத்திற் றன்னைத்தானேதான்றுனே, தானுங்கருவியினில்
வரைந்து தானேநோக்கிமகிழ்ந்திடுதல். (ரு)

தங்கந்தானேபணிதியாய்ச் சாற்றும்விதமாய்விளங்குதலி
ன், அங்கமுதலாஞ்சகங்களா யறிவேவிளங்குமயலில்லை, இங்
கங்கென்றேபங்கொன்று மில்லையகண்டவறிவொன்றே, துங்க
வறிவுதோன்றளவுந் தோன்றுநாநாவிதரூபம். (சு)

இன்னனன்னிதுவதுவென் றியம்புமுலகம்வேறனறு, தன்னனந்தலீலையினற் றன்னைத்தானேதன்னிடத்தில், அன ன்னின்னைதுவிதுவென் றனந்தவிதமாய்த்தான்பகுத்தே, உ ன்னுநின்றுதானடிக்கு மொருகூத்தெனவேயியம்புவரால். (எ)

தங்கமொன்றேபணிதிகளிற் சாற்றும்விதங்கள்வெவ்வே று, தங்கவிலக்கணமுமன்று தங்கம்விடவும்வேறன்று, தஙகம ழியாப்பணியழியிற் சாற்றுமிர்தத்தகைமைபோல், எங்குநிறை சித்தாநம்மி லிலகுமிந்தவுலகமே. (அ)

தானுண்டாகிலுலகுண்டாந்தானுண்டாகிலுயிருண்டாம், தானுண்டாகிற்பரமுண்டாந் தானுண்டாகில்வீடுண்டாம், தா னுண்டாகிற்பஞ்சதொழிற் முனுணடாகுந்தனையன்றித, தா னுண்டோமற்றவையதனற் முனேயனைத்தும்வேறில்லை. (கூ)

மந்தவிருளிற்கயிற்றரவின் மாறுபாடாய்த்தோன்றுதல் போல், இந்தவுலகுமுயிர்களுமவ் வீசன்முனுமுயிரடையம, ப ந்தம்வீடுமீசன்செய் பஞ்சகிருத்தியங்களுமே, அந்தமதுசோ ரூபத்தி லாரோபிதமாய்நின்றிலகும். (கய)

அனந்தவிதமாங்கீற்றையுடைத் தாகுஞ்சிலையொன்றதை ப்பார்க்கின், அனந்தவிதமாய்த்தோன்றியிடு மந்தக்கீற்றுஞ்சி லையொன்றே, அனந்தமுடையநம்மிடத்தி லகிலமந்தத்தகை மைபோல், அனந்தவிதமாய்த்தோன்றியிடு மறிவேயன்றிவே றில்லை. (கக)

மையேமிகுநித்திரைமோக மயக்கிற்கனவைக்கனவதனி ல், பொய்யேயெனத்தோன்முதவர்க்கே புகலவேண்டுநனவு ணர்ந்தோர், மெய்யேபோலத்தோன்றிநனி விளங்குஞ்சகஞ்

சற்குருவன்றிப், பொய்யேயெனத்திட்டமதாகப் பொருந்தத் தோன்றாதொருக்காலும். (கஉ)

கனவினனவேயுணர்ந்துயர்ந்தோர் கனவென்றொருவற்கு ரைத்திடினும், கனவிதெனவேகாணாதுகாணுந் தனக்கென்றறிவுதிககின், வினவிலதுபோனனவையுந்தம் விகற்பமெனவேயு ரைத்திடினும், நினைவினிசமாய்க்கொள்ளாது நிசமாந்தனக்கென்றறிவுதிக்கில். (கங)

கனவைக்கனவென்றுணர்ந்தவனைக் கனவினீயானனவொருவன், வினவிலவனுநனவதனில் விளங்குந்தனையேயுரைப்பனதில், நனவைநினைவென்றுணர்ந்தவனை நனவினீயானவொருவன், வினவிலவனுமகண்டமதாய் விளங்கும்பிரமமேயென்பன். (கச)

நனவிற்றோனிடத்திருக்க நவினித்திரையின்மோகத்தால், கனவிற்றேசாந்தரமுதலாய்க் காணுமனேகவிதமஃதின், வினவினுமகண்டமதாய் விளங்கியசையாதிருந்திடவே, கனவிம்மாயைதனில்விதமாய்க் காணுந்தேசாந்தரமுதலாய். (கரு)

கனவிற்றோன்றும்பொருளெல்லாங் கனவிற்கனவென்றுணர்ந்தக்கால், நனவில்விவகாரந்தோன்று கவிற்றுமிந்தத்தகைமைபோல், நனவிற்றோன்றுஞ்சகமனைத்து நமதுசங்கற்பம்மெனவே, நனவிற்றோன்றியிடுங்காலை நமதுசொரூபந்தோனறியிடும். (கசு)

மனத்திற்கனவிற்கனவெனவே மதிக்கினந்தவிவகாரத், தனத்தமுறினுங்கலக்கமுறா னதிகமுறினுமகிழ்ச்சியுறான், மனத்தினனவில்விவகார மயங்கிநீங்காதிருப்பனதின், கனத்தசகஞ்சங்கற்பமெனக் கண்டாற்றனைநீங்காதிருப்பார். (கஎ)

சிங்காதனத்தில்வீற்றிருக்குஞ் சிறப்பாரரசுங்கனவடைந்து,மங்காப்புலைத்தனமையைமேவி வருந்துவோன்றனனவுணரின், அங்காஞ்சோகமோகமெலா மந்தக்கணமேநீங்குமதின், இங்காஞ்சீவத்துவமோக மிரியுந்தனைத்தேர்ந்தக்கணமே. ()

கனவைக்கனமென்றுணர்ந்தக் கனவினனவைநோக்கிடினக், கனவையொழிந்தவக்கணமே காணுநனவில்விழிக்குமதின், நனவைச்சங்கற்பமென்றுணர்ந்து நனவிற்றனையேநோக்கியிடின், நனவையொழிந்தவக்கணமே நமதுசொரூபத்தேவிழிக்கும். (கக)

கனவையொழிந்துநனவதனைக் கண்டார்நனவினின்றுபினக், கனவைநோக்கியிடின்முன்னங் கண்டபடியேதோன்றுமதின், நனவையொழிந்துதன்சொரூப நன்குபுணர்ந்தோரதினின்று,நனவைநோககினினைவுகொடு நாடின்முனம்போற்றோன்றியிடும். (உ0)

உறக்கமோகமதிற்கனவி லுலகமுயிர்கள்விகாரம், சிறக்குமெய்போற்றோன்றியதைத் தேரிற்பொய்யாயிடுமஃதின், மறக்குமாயாமோகமதின் மாசார்பந்தம்வீடதெனப், பிறக்குமவைகடமைத்தேரிற் பேசும்பொய்யாய்ப்போய்விடுமால். (உக)

ஒருவனுளதாகையிற்கனவு முண்டாமுறக்கமோகமதின், ஒருவனிலதாகையிற்கனவு மொருகாலையினுமிலதாகும், சொரூபமதுண்டாகையினற் றோன்றுநானவிதசகம், சொரூபமிலதேலிலையதனற் றோன்றுமனைத்துஞ்சொரூபமே. (உஉ)

படிகத்தடுத்தநிறங்களதிற் பத்திபாயுமந்நிறமாய்ப், படிகமாகிநீங்கினதிற் பகருமிந்தத்தகைமைபோன், முடிவினமது

சொரூபத்தின் மோகஞ்செயுமாயையிற்றோன்றும், முடிவில்ப ந்தம்வீடதுமின் மொழியுமாயையென்பதுமில். (உ௩)

பழுதையதனிற்றோன்றியிடும் பாம்பையுள்ளபடிநோக்கில், பழுதையாயேதோன்றியிடும் பாம்புமதுவாய்விடுமஃதின், பழு திலசிவத்திற்றோன்றியிடும் பன்மையுலகைநோக்கியிடின்,பழு தில்சிவமேயாய்த்தோன்றும் பன்மையுலகுமதுவாய்ப்போம். ()

தோன்றிவிளங்கும்பொருளெல்லாந் தொல்வேதாந்தவிசா ரணையில், ஊன்றிநோக்கியனுதினமும் யூகமதனிற்பரிசயித்தா ல், தோன்றிவிளங்குமறிவொன்றே சொன்மாத்திரமாய்விடு மூல்கம், ஊன்றிநோக்காதவர்கட்கே யுளதுபோலத்தோன்றியி யிடும். (உ௫)

ஏகமாகிநின்மலமா யிருக்குநமக்கிப்பந்தமெனும், மோக ம்வந்ததேதென்று முன்பின்பாராதிப்பந்தம்,போகவழியேதெ னநாடிப் பொருந்தும்வேதவிசாரணையால், யூகமதனிற்சிதைக் கினதி னுள்ளவியல்புபின்றோன்றும். (உ௬)

பரவைதானேயோரலையிற் பலவாய்விளங்குமோரலையில், பரவைநீங்கியொன்றாகிப் பழையபடியேவிளங்குமதின், பரவு ஞ்சொரூபஞ்சங்கற்பப் பகுதியதனிற்பலவாகிப், பரவுமசங்க ற்பத்தொன்றாய்ப் பழையபடியேவிளங்கியிடும். (உஎ)

கடங்கடமதுகாரணத்தைக் காட்டிடாதுமுன்விளங்கும், படங்கடாமுமப்படியே பகர்காரணமுநீங்காது, சடங்களாகுமி ச்சகமுந் தான்முன்விளங்குங்காரணமாம், இடங்கொள்சொரூ பத்தையுங்காட்டா திருக்குமதைவிட்டகலாதே. (உஅ)

மரத்தைநோக்கின்மதகரியு மறைந்துவிளஙகுமதைநோக்கின், மரத்தைமறைத்துத்தான்விளங்கும் வாறுபோலசசக முழுதும், பரத்தைநோக்கினதின்மறைந்து பரமாய்விளங்குஞ் சகநோக்கில், பரத்தைமறைத்துத்தான்விளங்கும் பரமேயனைத்துமாதலினால். (உகூ)

நாகந்துதிக்கைதனைநோக்கி னுசிகரமுந்தோன்றியிடும், நாகநயனந்தனைநோக்கி னயனஞ்செவியுந்தோன்றியிடும, ஏக கருவிபார்த்தபடி யிரண்டுவிதமுமவிளங்குமதின், ஏகபரமும் பார்த்தபடி யிலகுமுலகுஞ்சித்ததுமாய். (ஙo)

ஊனும்போகமெமதென்றே யுன்னல்விசாரமிலாமையினால், நீநானவைகளிவைகளென நிலைபோல்விளங்கியிடுமிந்த, நானுவிதமாஞ்சகமுழுது நாமேயன்றிவேறில்லை, தானய்நோக்கிற்றானுகுஞ் சகமாய்நோக்கிற்சகமாகும். (ஙக)

மாயையெனுமிவ்வுரைக்கருத்த மதிக்கின்யாதொன்றிலாததுவே, மாயையெனவிப்படியிருக்க மதிப்பரதனையிருவகையாய், மாயைமெய்யென்றுரைத்திடுவர் மயக்கப்பட்டுத்தனைமறந்தோர்,மாயைபொய்யென்றுரைத்திடுவர் மயக்கநீங்கித்தனையறிந்தோர். (ஙஉ)

நாமரூபந்தனைநோக்கி நாடன்மனமும்புறமுகமும், நாமரூபந்தனைநீக்கி நாடலறிவுமுண்முகமும், நாமரூபத்தெவ்வளவு நாட்டஞ்சொரூபந்தோன்ருது, நாமரூபநாட்டம்விடி னமது சொரூபந்தோன்றியிடும். (ஙங)

அரையகுமாரன்புலையருட னணுகிமறந்துமொருவரால், அரையகுமாரனெனவறியி லஃதெபபோதுமறவாதின், தரை

யிலாசானெழுந்தருளித் தனைபபார்த்ததுநீயெனவுரைக்கின, புரையிலதுவாமூவவத்தை பொருந்தும்பொழுதுமறவானல்.

படியிற்பொருளின்மெய்யொன்று படிமுென்றிந்தவிருவ கையும்,முடிவின்மெய்பொய்யறிந்திடலா மொழியுமிந்தத்தகை மைபோல், கொடியவுலகைமெயயெனவே கூறுமறையுமறிந் திடலாம், முடிவிற்சகம்பொய்யேயாகு முத்தியொன்றேமெய யாகும். (௬௫)

அகிலந்தோன்றும்பொழுதுமறைந் ததிட்டானமதாய்வி ளங்கியிடும், அகிலநீங்கிற்முன்விளங்கு மந்தச்சச்சிதானநதம், அகிலந்தோன்றும்பொழுதுமறைந் ததுதோன்றுதல்போலது தோன்றில், அகிலந்தோன்முததனின்மறைந் ததனலகிலமசத் தாமே. (௬௬)

முத்தியாதோவெனவெண்ணி முயங்கவேண்டாமிஃதறு தி, முத்தியுளதேற்பந்தமுண்டா முத்தியொருகாலையுமில்லை, முத்திதானுஞ்சகம்வேறின்மோகமதிற்காண்பதைப்போக்கின், முத்தியாகுமிந்நிலையை முயன்றுவருந்திநிலைகொள்வாய். (௬எ)

இல்லாமாயைதங்கணிலே யாருநிற்கவம்மம்ம, பொல்லாப் பிறப்பிற்பட்டதுமாய்ப் பொக்கமிகவுந்தவிர்ந்ததுமாய், நல்லா ரிணக்கஞ்சேர்ந்ததுமாய் ஞானவிசாரமுதித்ததுமாய், எல்லா மாம்வீடடைந்ததுமா யார்க்குங்காட்டிமறைந்திடுமே. (௬அ)

எல்லாநீங்கிச்சற்குருவை யெங்குந்தேடியடைந்தருளி, நல்லாருணருஞானநூ நவின்றுவிசாரஞ்செய்வதுவும், பொ ல்லாமனத்தையொடுக்கிநிட்டை பொருந்திநோக்கல்லாநோக்

கும், இல்லாமாயைதனைத்துணிவா யில்லையெனவேகாண்கு தற்கே. (௩௯)

விளங்குஞ்சகங்களனைத்தினிலும் விளங்குநாமாதிகணீங்கி,விளங்குமதைமாத்திரநோக்கில் விளங்கும்பிரமமக்கணமே, விளங்குநாமாதிகளுமதாய் விளங்கும்வேறாய்விளங்காது, விளங்குமிந்தநிலையெவர்க்கும் விளங்குமவிரோதமதாயே. (௪0)

நாமரூபம்விளக்கல்பரம் நாடலுயிராமவைமாயை, நாமரூபந்தனைநோக்கி நாடச்செய்தலஞ்ஞானம், நாமரூபத்திவ்வளவு நாட்டமெனவேசெய்தல்வினை, நாமரூபந்தனைநோக்கிநாடுமிடத்திலிவைநிகழும். (௪௧)

உருவநாமநோக்கிடத்தி லுளதாமிந்தவைவகையும, உருவநாமநீக்கிடத்தி லொன்றுமிவைகளிலவாகிச்,சொரூபமொனறேநிகழ்தலினாற் சொன்னவிவைகளைவகையும், சொரூபமன்றி வேறில்லை தோன்றும்விவகாரத்திசையில். (௪௨)

விவகாரத்திற்பகுப்புகளாய் விரியும்பரமார்த்தம்மதனில், சிவகாரமதாய்விளங்கியிடுஞ் சிவமேயனைத்துமாதலினால், பவகாரியத்தையுடையோர்க்குப் பகுப்பேயென்றுந்தோன்றியிடும், பவகாரியத்தையொழிந்தோர்கருப் பகுப்பொன்றின்றிச்சிவந்தோன்றும். (௪௩)

பந்தத்திசையிற்பலவென்றும் பரமார்த்தத்திலொன்றென்றும், இந்தச்சடங்குசொரூபத்தி லென்றுமில்லைநோக்கியிடின், எந்தக்காலுமொருபடித்தா யிலங்குஞ்சொரூபமிவைமாயா, தொந்தமதனிற்றோன்றியிடுஞ் சொரூபத்தாரோபிதமாகும். ()

மித்தியவாதிவேதாந்தி விளங்குஞ்சைவசித்தாந்தி, சத்தி யவாதியிருவர்களுஞ் சாற்றுந்தங்கட்கடுக்காதை, மித்தியவாதி சகததினுக்கு விளம்புஞ்சிருட்டிமுடிவினின்றும், சத்தியவாதிசி வமொழிந்து சற்றும்வேறில்லெனவுரைக்கும். (சரு)

சகமதென்பதிலையெங்குந தானேநின்றுவிளங்கியிடும், சக மதெனவேதோன்றிடுதல் தமதுசங்கற்பம்மதனி, லகமதனி லேகணமேரா தவையிற்சிக்கிப்பந்தமுற, மகமதனிலேகண டகற்றி லப்போபண்டைப்படிநிகழும். (சசு)

பந்தமின்றிவீடின்றிப் பரமேயெங்கும்விளங்கிடவும், பந் தம்வீடுண்டெனவுரைத்தல் பாரக்கின்மாயாமோகமதில், சிந் தைவிரிவேபந்தமதாஞ் சிந்தையொடுக்கமேவீடாம்,இந்தவகை யாம்பந்தம்வீ டியம்புமபவாதமதாகும். (சஎ)

தோன்றிநிகழுமுலகெல்லாஞ் சொரூபமேமற்றுருநாமம், தோன்றிநிகழ்தன்மாயையே சொரூபம்விடவும்வேறன்று, தோ ன்றிநிகழுமுருநாமஞ் சொரூபம்விடவேறெனவுன்னி, தோன றிநிகழ்தல்பந்தமதாஞ் சொரூபமெனவேயுனல்வீடாம். (சஅ)

உருவநாமமவைக்கிருப்பு முதிப்புஞ்சொரூபத்தினையன்றி, உருவநாமமவைதனக்கே யொருகாலையினுமிலதாகும், உருவ நாமமவைநோக்க லொருவிநமையேநோக்கியிடின், உருவநாம நிகழ்ந்திடா தொருநம்வடிவாயேநிகழும். (சகூ)

பந்தமென்றும்வீடென்றும் பயிலுகினைவேபந்தமதாம், ப ந்தமெங்காம்வீடெங்காம் பரத்தைவிடவேறிலாமையினால், தந் தஞ்சங்கற்பந்தனிலே தாமேமோகித்திடுமுயிர்கள், தந்தமசங் கற்பந்தனிலே தாமேநீங்கியிடுமோகம். (ருo)

உருவநாமந்தனைநோக்கி லொருதனனிலையைநீங்கினதா ம, உருவநாமந்தனைநீக்கி லொருதனனிலையேநின்றதுவாம, உருவநாமமவையிரண்டு மொருதன்வடிவேயெனக்காணில், உருவநாமந்தானேயா யொளிருமதுவேமுத்தியுமாம. (ருக)

கொள்ளுநெறியேதேதுபந்தங் கூடும்வீடேதெனவேண் டாம், உள்ளும்புறம்புமெனமிவையி லுதவுமெஃதுதனககதனின்,றெள்ளுஞ்சங்கற்பங்களெல்லா மிரியநோக்கிநின்றதன்னை, உளளும்புறம்புமினறியெங்கு மொளியாய்க்காணலாகியிடும்.()

ஒளியேயெங்கும்விளங்கிமெய் வொளியில்விளங்குமுல கெல்லாம், ஒளியேயன்றிவேறுமோ வொளியையறியாருலகெனபா, ஒளியேயன்றியுலகுதனக் கொருகாரணமுமிலையதனல், ஒளியேயனைத்துந்திரைநுரைக ளுவரியலதுவேறுமோ. (ருஉ)

மாயைவேறென்றெனவுன்னி மதிக்கவேண்டாம்பேதம தி, மாயையாகுமற்றஃதை வருந்திமுயன்றுபோர்ததிடுக,மாயை நீஙகுமிநதமதி வந்தவழியேதெனவேணடாம், மாயைநெறியில பமதியை வதைக்கிலதுவந்ததுதோன்றும். (ருங)

விளங்கியிடுமிவ்வுலகெல்லா மித்தைவடிவேயென்பதுவு ம், விளங்கியெங்குந்தற்சொருபம் விமலவடிவேயென்பதுவும், விளங்கிலருத்தமொன்றேயாம் வேறுய்க்காணுமஃதகற்றி, விள ஙகுமொளியாயேகாண்கில் விளங்குமருத்தமொனறுயே.(ருரு)

தனதுசங்கற்பந்தனிலே சகங்களாகிவிளங்கியிடும், தன துசங்கற்பந்தனிலே சகம்போயொடுங்குமதனுலே, தனதுவடி வேசகங்களெல்லாந் தன்னைவிடவேறிலைதங்கம், தனதுவடி வைவிடப்பணிக டான்வேறுகிவிளங்கிடுமோ. (ருசு)

நிலைமைநீங்கிற்சகமுதித்து நிசமுமாகுமற்றவையின்
நிலைமைஞானவிசாரணையி னிசம்போயொடுங்குந்தோறரவு
நிலைமையாருந்தனைநோககி னீங்கிமறையுமிச்சகத்தின்
நிலைமையொருவேதுவிலுதிக்கு நீங்குமிருமையேதுவினில். ()

எல்லாநாமெப்படியாவோ மென்னவேண்டாமிலக்கணம்பாரத்
தெல்லாநோக்கியிடமிடத்தி லிருப்புந்தோற்றரவுமின்பும
எல்லாவிடந்துமுணடாகு மியல்புமவையேபிறித்திட்டால்
எல்லாமெங்கேதோன்றிடுமோ விதனுலெல்லாநாமாகும்.(௫அ)

வெள்ளிவிகற்பமதிற்கிளிஞ்சில் விளங்கும்விகற்பந்தனைநீக்கித்
தளளின்வெள்ளியென்பதுபோயத் தானேவிளங்குமக்கிளிஞ்சி
வெள்ளியென்றபொழுதுமல விகற்பமென்றபொழுதுமது [ல்
வெள்ளியாகிநீங்கினதில் விமலத்ரதுபோன்மாயையுமே.(௫௯)

ஒன்றேயென்னின்முத்தியிலலையொருவன்வேறேயுணடென்
னில,ஒன்றேயாகமாட்டாமற் றெனவுமென்னிலொன்றுகெடு
ஒன்றேயென்றவாதிகட்குமோதுமிரணடேயென்றவர்கரும[ம
ஒன்றேயிரண்டுமொமொன்றே யுண்மைகற்பிதம்மிரண்டே. ()

விகற்பமிலதுமுதற்றேன்றி விளங்கும்விமலமதினின்றும் [ல்
விகற்பமநனிற்சகந்தோன்றும்விண்ணிற்பீலிதோனறுதலபோ
விகற்பமதிற்றேன்றுவதொழிந்து வேறில்லெனவேவிடுதரக
விகற்பமின்றியேநோக்கின் விளங்கும்விமலந்தானுயே. [னை

இந்தவிடயமவையில்வரு மின்பும்பேரின்பத்திருந்தே
வந்தலேசமிட்டமது வநதுகிடைத்தவக்கணமே
அநதமுகமாய்மதிதிரும்பி யறிவானந்தங்கணம்பொசிக்கும
அந்தமுகமேயெக்காலு மாகினனைத்துமடைந்ததுமாம். (௬உ)

விருத்தியொன்றுமில்லாமல் விளங்குநிலையோநாமதனில்
விருத்திதோன்றின்முன்பினின்றி விளங்குஞ்செகசீவபரங்கள்
விருத்திநீங்கின்முப்பொருளும் விளங்கிடாமற்றதனாலே
விருத்திதானேபந்தமதாம் விருத்தியொழிவேவீடாகும். (சுக)

நிருவிகற்பநமதிடத்தி னின்றுவிகற்பமுதித்தளவில்
ஒருமுப்பொருளுமுதித்துவிடு மொருங்கேமூலவிகற்பமதை
ஒருவிநமதுநிலைதோன்று மொருமுப்பொருளுமதுவாகும்
குருவினருளினிந்நிலையைக் கூடவேண்டுநெறிநின்றே. (சுச)

ஏகபரத்திற்றோன்றுலகி லெங்கும்விடயமாதல்பரம்
ஏகவிடயமாதலுயி ரிந்தவுயிர்க்கேமுத்தியினி
ஏகவிடயமுதற்றள்ளி யெங்குமாகும்விடயமதும்
ஏகத்தள்ளிமற்றுலகு மிறக்கிற்பண்டைப்படிநிகழும். (சுரு)

எங்கும்விடயமாம்பரத்துக் கிருளேககாலுமிலையாகும
தங்குமுயிர்க்கேமறதியுண்டாந் தன்றைற்றளவேகூடிடா
எங்கும்விடயமாம்பரமே யேகவிடயவுயிர்போலத்
தங்கிக்குருவாயெழுந்தருளித் தள்ளுமுயிர்கண்மறதியெலாம்.

மாயையதனில்மும்முதலும் வகுப்பாய்விளங்கியிடுமெந்த
மாயைநீங்கிலொருமுதலாய் வகுப்பொன்றிலைறிவிளங்கியிடும்
ஆயபிரமமென்றுளதோ வன்றேயில்லாமாயையுமுண்
டாயபிரமமுள்ளளவு மந்தமாயைக்கழிவில்லை. (சுஎ)

இந்தமாயைக்கழிவிலதே லிந்தவுயிருக்கொருக்காலும்
அந்தமுத்தியிலையென்னி லறையுமுயிர்கடமைமறந்த
பந்தநீங்கினக்கணமே பரமாய்விளங்குமதையன்றி
இக்தவில்லாமாயைக்கழிவி லதினிலைவீடெனல்கூடா. (சுஅ)

தன்னைமறைத்தபந்தமதைத் தள்ளிநீங்கிற்றான்விளங்கும்
தன்னைமறந்ததேபந்தந் தன்னையறிந்ததேமுத்தி
தன்னைவிடவேவோர்பொருளில்லை தானேபிரமமாயையும்பின்
தன்னைவிடவேறாய்விளங்கா தானேயாகிவிளங்கியிடும். (௬௯)

தன்னையறியாவியற்கையினிற் சத்தேபோலவிளங்கியிடும்
தன்னையறிந்தவுடனசத்தாய்த் தானேவிளங்குமிவ்வுலகம்
தன்னையறியுமளவுமிவை தன்னைவிடவேறிலையெனவே
தன்னைநோக்கியிடினவையுந் தானாய்விளங்குமுடிவதனில். ()

இல்லாமாயைதானிருந்தென் னிறந்தென்னவைபந்தமதாகா
இல்லாமாயைதனைமெய்யா யெண்ணுமதியேபந்தமதாம்
இல்லாமாயைதனைப்பொய்யா யெண்ணுமதியேமுத்தியதாம்
இல்லாமாயையில்லையென்றே யியல்பாய்த்தோன்றுந்தன்னி
லையில். (எக)

நினைவேமூலமற்றதனி னின்றுவிரியுமும்முதலும்
நினைவைநீங்கிலவைமூன்று நினைவிலொடுங்குமதனாலே
நினைவேபந்தநினைவொழியி னிலைமையானமுத்தியுமாம்
நினைவேநீங்கியனுதினமு நின்றநிலையேநின்றிடுக. (எ௨)

நினைவுநீங்கிலுருநாம நீங்குமவையைத்தள்ளிடினும
நினைவுநீங்குமற்றவையி னினக்கேதிச்சையதினின்று
நினைவுநீங்கிநின்றிடமே நிலைமையானமுத்தியென்று
நினைவுகொண்டந்நிலையைவிட்டு நீங்காதென்றுநின்றிடுக.(எ௩)

நினைவைநீக்கிநோக்கியிடி னிமலசொரூபந்தோன்றியிடும்
நினைவைமேவிநோக்கியிடி னிலையிலுலகந்தோன்றியிடும்
நினைவிலுலகமறிந்ததுவு நீங்கிச்சொரூபமறிந்ததுவுந்
நினைவினொருகிற்றானில்லை நிகழுமாயாமோகமதில். (எ௪)

தனதுநிலையிற்றுனிற்கச் சாற்றுமாயாமோகமதில்
தனதுவடிவைமறந்துயிர்போற றஙகிநீங்கிற்றுனிகழும்
தனதுவடிவுதோன்றளவுஞ் சத்தேபோலவிளங்கியிடும்
தனதுவடிவுதோன்றளவிற் றுனேயசத்தாய்விளங்கியிடும. ()
கானனீருங்கயிற்றரவுங் கட்டையதனிற்கள்வனுமே
ஆனவவைதம்மதிட்டான மாகுமவைகடோன்றளவும
ஆனதவைமெய்போற்றுன்று மதுபோற்சகமுமதிட்டானம
ஆனசொரூபந்தோன்றளவு மசத்தல்லாதுபோல்விளஙகும். ()
¶அதிட்டானமதுதோன்றளவு மதுமெய்போலவிளங்கியிடும்
அதிட்டானமதுதோன்றியபின் னசத்தேயாகிவிளங்கியிடும் [றி
அதிட்டானமதுதோன்றளவு மசதெதன்றெணியேநோக்கக
அதிட்டானமதாந்தனைநோக்கி லசத்தேயாகிவிளங்கியிடும் ()
தன்னைச்சிவனெனத்திரியாய்த் தானின்றுணர்தலஞ்ஞானம
தன்னைப்பிரமமெனத்துணிவாய்த் தானின்றுணாதலேஞானம்
முன்னைத்துடர்ச்சிவிடயமதுமூலவரவும்வாதனையும்[ண்டா.()
பின்னையொருங்கேயொழிந்துவிடும் பேணல்விடுதலவைவே
நிமலநெஞ்சையுடையோர்க்கு நிலத்திலாசானெழுந்தருளி
விமலதத்துவமசியெனவே விளம்பிலவனுக்கக்கணமே
மும்மலநீங்கிச்சிவம்விளங்கு மோகநெஞ்சையுடையோர்க்கு
மும்மலச்சார்வாம்வாதனையே மூடிமிகவுநிறைந்திடுமே. (எசுு)
எங்கேநிறுத்தினங்கிருக்கு மியல்பையுடையநெஞ்சுடையோா
கிங்கோர்மயக்கங்களுமில்லை யிச்சையிறந்தநிலையாகின் [க்
அங்கேயாசானெழுந்தருளி யதுநீயெனவேயுரைத்தவுடன்
அங்கேசொரூபநாமெனவே யறுதியாகத்தோன்றியிடும். (அ0)

¶ அதிட்டானம்=உணமை. [illegible]

ஒருவவேண்டுமெனத்துமென வுன்னவேண்டாவினைநீங்கில்
ஒருவுமனைதநும்வினையுளதே லொன்றிமேவுமற்றவையை
ஒருவல்பற்றலவையையிடுத் துள்ளபடியேமுடியுமெனச்
சொரூபநாமேயெனத்திடமாய்த தோற்றமதற்கேமுயன்றிடுக.

சொரூபநாமேயெனத்திடமாய்த் துணிந்தபேர்களில்லறத்தை
மருவிநீங்காதிருந்திடினு மற்றோர்குறையுமவர்க்கில்லை
சொரூபநாமேயெனதிடமாய்த் துணியாதவர்களில்லறத்தை
ஒருவிநீங்கினதுகொண்டே யுளதோமுத்திபவமறுமோ. (௮௨)

மருவியில்லினிருந்தவர்க்கு மருவுஞ்சோகமோகமென்றும்
ஒருவிசதுறவையடைநதவர்கட் கொருவுமென்றுங்கூடாது
சொரூபநாமென்றறியார்க்குச் சோகமோகமற்றுவிடா
சொரூபநாமென்றறிந்தவர்க்கே சோகமோகமற்றுவிடும். (௮௩)

மித்தையதனைப்பற்றிடவும் விடவும்வேண்டாவிவ்வுலகை
மித்தையெனக்காண்குதல்போதும் விட்டுநீங்குமுடனொருங்
கத்தைவிடுதலெதைப்பற்ற லென்னிற்சிவத்துவமான [கே
அதனைவிடுதல்தனைநோக்கு மதைப்பற்றிடுதல்நெறியாகும். ()

இல்லமென்றுந் துறவென்று மெணணவேண்டாமற்றவையில்
அல்லனீங்கியொருநினைவா யசைவற்றிருந்துசொரூபமதைச்
செல்லவிடையூறினறியதைச்சேர்ந்தேனென்றுதன்னிலையைப்
புல்லவிடையூறுகுமதைப் போக்கிவிடுகவேதானும். (௮௫)

விளக்குஞ்சொரூபநோககாது விளங்குமுலகைநோக்கியிடின்
விளக்குஞ்சொரூபந்தோன்றாது விளங்குமுலகேதோன்றியிடும்
விளக்குஞ்சொரூபந்தனைநோக்கி விளங்குமுலகைநோக்கமறில்
விளக்குஞ்சொரூபமேதோன்றும் விளங்குமுலகுமதுவாய்ப்
போம். (௮௬)

தன்னைமறைத்தபந்தமதைத் தள்ளிநீக்கித்தனையறியில் [
தன்னைவிடவோர்பொருளுமின்றித் தானேதானாய்விளங்கியிடு
தன்னையறியுமவ்வளவுந் தன்னைவிடவேறிலையென்றே
தன்னைநோக்கியொருநினைவாய்ச் சாதித்திடவேமிகவேண்டும்.

மூலவக்கரம்மதனின் மூன்றக்கரமுநின்றதுபோல்
நீலவுற்பலம்மதனி னிறமுண்மூன்றுநின்றதுபோல்
சீலமதனினைக்கியிடிற் சீவன்பரமச்செகமூன்று
கோலமவையுஞ்சொரூபமதாய்க் கூடிநிகழுமொன்றுயே. ( )

எல்லாமாகுந்தற்சொரூப மிருக்குமளவுமாயையுமுண்
டில்லாமாயையுள்ளளவு மீசன்புரியும் ‡ பஞ்சதொழில்
இல்லாதொழிந்துபோவதில்லை யிதனாற்சீவபரமுண்டு
சொல்லாநின்றவிவர்க்குக்கரி சொரூபந்தானேபகுத்துநிற்கும்.

பகுத்துநின்றதற்சொரூபம் பரசீவருக்குச்சாட்சியதாய்ப்
பகுத்துநிற்குஞ்சாட்சியையே பார்த்துதத்துவமசியென்று
வகுத்துமாவாக்கியங்கூறு மற்றிச்சீவன்றனையல்ல[ப்பார்த்தே.
தொகுத்துக்கேட்டதிவனெனினுஞ் சொன்னதிவனசாட்சியை

இந்தச்சீவன்கற்பிதமே யின்றிவேறோர்பொருளல்ல
அந்தச்சொரூபமிவனாகா னந்தச்சீவனென்றுரும்
இந்தச்சீவனதுநானென் றெண்ணிச்சோகம்பாவிக்க
அந்தச்சொரூபமாய்விடுவ னவனைவிடவேறிவனிலதின் (கூக)

இதனாற்பந்தமுத்தியுமுண் டிதனாற்பந்தமுத்தியுமின்
றிதனான்முத்திபெற்றவனுண் டிதனான்முத்திபெற்றவனின்

‡ பஞ்சதொழில் என்பது சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அநுக்கிரகம் என்பனவாம்.

றிதனுற்பலவேயாகியிடு மிதனுலொன்றேயாகுமென
இதனலவிரோதமதாகு மிதுவேநமதுசித்தாந்தம். (கூஉ)

இந்தநெறியிலனுதினமு மேகாந்தத்திலொருநினைவாய்ப்
பந்தமுத்திமார்க்கமதைப் பகுத்துவந்தவழிப்படியே
தொந்தமகற்றிப்பழையபடி சொரூபமதனினின்றிடென
இந்தவகையேயருள்புரிந்தா னேனையாளவிருத்தவம்பிகையும்.

கோத்துப்பத்துத்திசைகளினுங் குலவும்பதினுலுலகத்தும்
பாரதுநோக்குமிடமெல்லாம் பரமேநிற்கயானவமாய்க்
கூடாததுநோக்கிப்பாராது கொடுமைகளிலேநாட்கழித்தேன்
ஏரதுவிருத்தவம்பிகைநின்றிந்தோவென்றாள்யான்கண்டேன்

கொக்குமிவைதேருதலினருட் குருவினருளிலியானேக்கத [த்
திகுலோகமென்றதெல்லாந் தெரியவேண்டியுரைத்ததுவாய
திகுலோகமும்மிறந்து தேருமியானுமிறந்ததுவாய
ஒக்குமுவமையில்லாத வொளியாயெங்குநிறைந்ததுவே.(கூ௩)

அந்தோவந்தோவாளாவிவ் வனுபூதியினையறியாது
வெந்தோர்மயக்கிலகப்பட்டு வீணினுளைக்கழித்துவிட்டேன்
இந்தோபாரென்றருட்சத்தி யெனக்குங்காட்டயான்கண்ட
சந்தோடத்தைச்சொலப்படுமோ தானேதானின்றறிவதுவே.

எந்தனுடையசரித்திரங்க ளெனக்கேகைவந்திடுநினைக்கில்
இந்தக்குறைகள்பாராம லெனையும்வலிதிற்பிடித்திழுத்து
பந்தமுத்திவிவகாரம் பறித்தேயெறிந்துபழையபடி
அந்தவெனதுநிலையில்வைத்தவன்னைக்கெனையோகைம்மாறே.

எனதுவடிவையறியாம லிந்தவுயிராய்நின்றதுவும், மன
துமிகவும்வாடினதும் வழிகாணுமலேங்கினதும், தனதுசணிற்

ஊன்றிடுநெருப்பிற் றருவேவதுபோல்வெந்ததுவும், சனநா
கடைக்கண்ணாலொழித்த தாய்கருமெனையோகைம்மாறே. ()

எனையறியாதிதுவரையு மேங்கியுழன்றுகிடப்பேற்குத்
தன்னைநிகராம்விருத்தகிரி தங்குமுமையேதயவாகிப் [று
பின்னையானுந்தானுமொன்றாம் பிரமந்தனையேயறிவித [றே.
முன்னைமயக்கந்தனைக்கெடுத்த முதல்விக்கெனையோகைம்மா

எழிலார்விருத்தாசலவடிவா மெந்தைவாழ்கவெனையாளும்
எழிலார்விருத்தவம்பிகையு மென்றும்வாழ்கவெனசகருளும்
எழிலார்பிரணவமும்வாழ்க வெந்தாயருளைநோக்கியிடும [ழ்க.
எழிலாரடியார்களும்வாழ்க வெனைப்போலெல்லோர்களுமவா

(வேறு.)

ஏரூரும்விருத்தகிரிகருமாரதே வெனுமுனிவனிசைசகு
நாவாய்க், காரூரும்பழமலையிற்பெரியநாயகி யிருநதேசமுறம்
ந்தச், சீரூருமத்துவித வுண்மையனுபவமுணர்நதோர திகழ்பா
ரென்னும், தேரூருஞ்சிவஞான முத்திபெறலுண்மையிதுதிண
ணந்தானே. (௱க)

ஆக பாயிரம் உட்பட-௪௦௬.

அத்துவிதவுண்மை - முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது

பிரமானுபூதிவிளக்கம்.

அனுபூதியானுரைக்க வாழத்துப்பிள்ளையெனக்
கனுகூலமாயிருந்தே யடைவாய்முடித்திடுமே. (௧)

பிரமானுபூதியினைப் பெரியநாயகியெனக்குத்
திரமாகவருளியவா செப்புவேனவளருளால். (௨)

அவளருளினாலே யனுபூதியின்விளக்க
மிவனுரைக்கேனந்நிலையை யெய்தினோர்களிக்க. (௩)

இவ்வனுபூதியையுரைக்கே னிவ்வனுபூதியைநன்றாய்ச்
செவ்விதியினறிந்தோர்கள் சேர்ந்துமிகக்களிக்க. (௪)

முடிவினைநோக்காதுளத்தின் வண்மையைத்தேருதலினெந்தன்
கொடியவுரைபாராது கொள்ளுவர்மேலோரருத்தம். (௫)

அறிவறியாக்குழந்தைதன தனைமுன்னேகுழறுதலின்
பிறிவறியாதவர்முன்னே பேசுகேனனுபூதி. (௬)

குழந்தைகுழறும்மொழிக்குக் கொண்டாடுமன்னைபோல
இழந்தவுயர்ஞானிகளு மென்னுரைகேட்டுமகிழ்வா. (௭)

முத்தியைவேண்டினிப்போ முயலவேவேண்டுமெனப்
புத்தியெனக்கருள்செய்த பொதுவையெங்குங்கண்டனமே. ()

தனைத்தவிரவேயொன்றைத் தான்வேறாய்க்கண்டுவிடிற்
பினைச்செனமநீங்காது பிரமானுபவமலவே. (௯)

தன்னைவிடவேறொன்றுந் தானில்லாத்தன்னிடத்திற்
றன்னினைவினாலே சகம்போலத்தோன்றிடுமே. (௰)

எங்குஞ்சிதம்பரமா யெங்குநிறைந்திருக்கத்
தங்குநினைவாலஃதே சகம்போலத்தோன்றிடுமே. (கக)

தங்குநினைவதனைச் சாராதுநீக்கிடத்தில்
எங்குஞ்சிதம்பரமா யிருளறவேகண்டனமே. (கஉ)

மந்தவிருளிற்கயிறு மாசுணம்போற்றோன்றுதலி
னிந்தவுலகென்னிடத்தி லிலகுமாரோபிதமாய். (கங)

பழுதையினின்றோர்சத்தி பாம்புபோற்றோன்றுதற்குப்
பழுதையினுண்டதைப்போலப் பரதிினுமுண்டோர்சததி. ()

சூனியஞ்சித்துப்பிரமஞ் சுத்தசிவம்பரமென்று
தானிகழ்தல்வேறில்லை தனக்கேபரியாயம். (கரு)

சங்கற்பசத்தியினாற் சகம்போலத்தோன்றியிடுஞ்
சங்கற்பசத்தியதுந் தன்னைவிடவேறில்லை. (கசு)

தன்சத்தையேயுண்டாய்த் தானிருக்குமெப்போதுந்
தன்சத்தைதன்னிற் சகத்திற்குத்தானிருப்பே. (கஎ)

தன்சித்தேதோன்றித் தானிருக்குமெப்போதுந்
தன்சித்தினாலே சகமும்விளங்கிடுமே. (கஅ)

தன்னின்பேயின்பாய்த் தானிருக்குமெப்போதுந்
தன்னின்பினாலே சகமின்பாய்த்தோன்றிடுமே. (ககூ)

தானந்தமில்லாதே தானேயுண்டாய்விளங்கி
யானந்தமாகியென்று மன்றேநிகழ்ந்திடுமே (உ0)

தனதசங்கற்பத்திற் றானுண்டாதலிற்சகமுந்
தனதங்கிசமூன்றுஞ் சகத்தினிகழ்ந்திடுமே. (உக)

தனதங்கிசமூன்றுந் தான்பிறித்துத்தானேக்கிற்
றனதங்கிசந்தோன்றுஞ் சகம்போயொளித்திடுமே. (உஉ)

சகமாகநோக்கிடத்திற் றனதங்கிசமூன்றுஞ்
சகமாகக்காரணமாய்த் தானதிட்டானமதாகும். (உங)

சகமாகநோக்கிடத்திற் றனதிட்டானமதாகிச்
சகமாகவிளங்குதலாற் றனைத்தவிரவொன்றில்லை. (உச)

தானாய்ப்பார்த்திடுமிடத்திற் சகலமுந்தானாய்த்தோன்றுந்
தானாய்ப்பாராவிடத்திற் சகலமும்வேறாய்த்தோன்றும். (உரு)

தனைத்தவிரவேறொன்று தான்காணிலவனுக்குப்
பினைப்பயமும்போகாது பெரும்பயமுநீங்காது. (உசா)

தன்னினைவினாலே சகமாய்விரிந்ததெனத்
தன்னினைவைநீங்கித் தானாயிருந்தனமே. (உஎ)

உண்டாயொடுங்குவது முண்டானதன்னிடத்தே
யுண்டாகுமென்றே யொடுங்கியிருந்தனமே. (உஅ)

ஐந்துதொழிலு மைந்தொழிலைத்தானடத்து
மைந்துகருத்தாவு மாகியிருந்தனமே. (உகூ)

இவ்வடிவுநாமல்ல வென்று * நியதிபண்ணி
யவ்வடிவைநோக்கிடத்தி லனைத்துநாமேயானோம் (ங0)

இவ்வடிவுபந்தமென வெண்ணியேநீக்கிடத்தி
னெவ்வடிவுந்தானா யிருந்தேனதிசயமே. (ஙக)

இப்பந்தனைபோக வெண்ணியேநீக்கிடத்தி
லெப்பந்தமுமாகி யிருந்தேனதிசயமே. (ஙஉ)

இவ்வடிவந்தானாகி யெங்குந்திரிவேனுக்
கெவ்வடிவுந்தானா யிருக்கிலினியென்செய்வேன். (ஙங)

ஒருவடிவுகாக்க வுழன்றுதிரிவேற்கு
வருவடிவெல்லாமாகின் வாட்டமறக்காப்பதெங்கே. (ஙச)

---

* நியதி=களைதல்.

சிவனாய்நீக்கிற் றிகைத்தனனோருருவுக்குத்
தேவனாய்ப்போநீக்கிற் றிகையேனனறிவேனக்குறித்தும். (௩௫)

உலகமுயிர்பரமென் றுரைத்திடுமூவகைப்பொருளு
மிலகவேயாளுக வென்னனுபூதியிற்கண்டேன். (௩௬)

எனைத்தவிரவேறொன்று மில்லையெனக்கண்டளவிற்
பினைத்தவிபபுநீங்கிப் பிரமமாயேயிருந்தேன. (௩௭)

தன்னுடையசந்நி தானந்தனினின்று
பின்னுலகமெல்லாம் பிறிவில்விளங்கிடுமே. (௩௮)

சங்கற்பசத்தி தானனந்தமாய்விரியு
மங்கப்படிநிகழு மண்டபிண்டமானதெல்லாம. (௩௯)

சங்கற்பமென்றுஞ் சகமென்றும்வேறில்லை
சங்கற்பமேசகமுஞ் சகமேசங்கற்பமதும். (௪0)

ஓரிடத்திற்கூவு முறைபுமப்படியெதிரிட்
டோரிடத்திற்கூவுதலி னுலகுநினைவேயாம், (௪௧)

நினைவென்றசங்கற்ப நிசவடிவைநோக்கிடத்திற்
றினையன்றிவேறில்லை தங்கத்திற்பணிதியைப்போல். (௪௨)

யானுகேனென்றகற்றும் யாதும்பிறிவின்றி
யானுகிநிற்குகே னென்னவதிசயமே. (௪௩)

ஆங்காரஞ்சித்த மந்தமனமதியிறந்து
நீங்காதவென்னிடத்தி னிலேயாயிருந்தனமே. (௪௪)

சங்கற்பமுண்டாகிற் சாற்றுமகக்கரண
மங்கப்போதுண்டாகி யகங்காரமாதிகளாம். (௪௫)

ஐயந்துணிவு வபிமானஞ்சிந்தனைகள
செய்புமகக்கரணச் சித்தமுதனன்கும். (௪௬)

ஓசைபரிச முருவஞ்சுவைகந்த
மாசையினிற்முனறிய வறிவிந்தியந்தோன்றுமே. (சஎ)

அறிவிந்தியமதனி லறிந்துசெயக்கருமப்
பொறியைந்துந்தோன்றும் பொருந்துமிவைபதினாலாம். (சஅ)

சங்கற்பம்வேருகிற் முன்பதினாலும்வேருஞ்
சங்கற்பந்தானுகிற் முனாய்விளங்கிடுமே. (சகூ)

எவ்வெவ்வடிவுதொறு மிருந்துநினைவெப்படியோ
வவ்வவ்வடைவே யடைந்தேயிருந்தனமே. (ரு0)

அவ்வவ்வடிவு மவ்வவர்க்கேதோன்றியிடு
மெவ்வடிவுமியாமென்ன விருந்தனுபூதியிலறிந்தேன். (ருக)

எல்லாவடிவு மியாமெனவேகாண்பதன்றி
யெல்லாரனுபவமு மியாமறியவேண்டுவதில். (ருஉ)

ஒரொருவர்கண்டிடலு முயிராசத்தியிற்காண்டல்
பேருருவைகண்டவர்க்குப் பிறிதொன்றுங்காணுதே. (ருங)

எல்லோரனுபவமு மிதுவெனவேகண்டிடலு
நில்லாநினைவதனி னிசமாகக்கூடியன்ரே. (ருச)

நினைவதனை நீக்கி நிஜசொரூபங்கண்டவர்கு
நினைவதனைக்கூட நினையாதொருக்காலும். (ருரு)

எந்தப்பொருள்களினின் றெய்தியமின்பனைத்து
மந்தப்பிரமத்தி னனந்தலேசமதே. (ருசு)

அந்தப்பிரம வானந்தந்தானடைந்தோர்
எந்தப்பொருள்களினு மின்புளதென்றெண்ணுவரோ. (ருஎ)

சகலகர்மங்களையுந் தானேககாலத்தி
லகமகிழவேயடைந்த வதிசயமும்பெற்றனமே. (ருஅ)

ஒருகுடைக்கீழரசாள்வோ னொருக்கரசாகக்
கருதுவனேவதிறென்றுங் கலங்காதிருந்தனமே. (௫௯)

காண்பதெல்லாந்தன்னுருவாய் காண்பதன்றிவேறாகக
காண்பதுவுமுண்டோ கயிற்றை விடவரவுண்டோ. (௬0)

இத்தகைநிச்சயமுணர்ந்தே யிதிறகலக்கமில்லாமற்
புத்திசமாதானத்தைப் பொருந்தல்சமாதியதாகும். (௬௧)

பேசவாதியைக்குறித்துப் பேசுமறைசெகசிருட்டி
பேதநீங்கின்றதென்றும் பிரமமேயுளதாகும். (௬௨)

தோற்றமொடுக்கமில்லை தோற்றமொடுக்கத்திலுள்ள
மாறறியபெத்தமுத்தி மருளெனறறிந்தனமே. (௬௩)

முத்தியுள்ளதென்றெண்ணின் மொய்பந்தமுண்டாகும்
புத்தியினிலஃதொருவிப் போதமாயிருந்தனமே. (௬௪)

வாரிபலவடிவான வாறுபோற்சங்கற்ப
நேரினாற்றோன்றானே நிலையில்சகமாய்நிகழும். (௬௫)

சகமென்றுந்தானென்றுஞ் சாற்றிடுதன்மாத்திரமே
யகமதிற்றேர்ந்திடுமிடத்தி லகண்டமாயிருந்ததுவே. (௬௬)

சத்தேயுளதென்றுஞ் சகமதனிற்றானின்று
சத்தேபோற்றோன்றியிடுந் தான்சித்தேயெக்காலும். (௬௭)

தோற்றிடுதறன்சற்றே தோற்றிடுந்தன்சத்தையினிற்
றோற்றிடுமிச்சகமனைத்துஞ் சொற்றிடுங்கற்பிதவடிவே. (௬௮)

சத்தைக்கேதோற்றரவு தானுண்டசத்தினுக்குச்
சத்தைப்போற்றோற்றமில்லை சத்தையினிற்றானிகழும். (௬௯)

சத்தையிடமாய்நின்றே தான்வேறுபோற்றோன்றிச்
சத்தைபோலேநிகழுஞ் சகமசத்தேயல்லவோ. (௭0)

அசத்தொருகாலையுந் தோன்றாதந்தவுளசத்தையே
யசத்தையுளதின்விளக்கு மதிட்டானமாயநின்றே. (எக)

தோற்றிடுதலசத்தையே தோற்றிடுமிச்சத்தையினிற்
றோற்றிடுமிச்சகமனைத்துஞ் சொல்லாய்முடிந்ததுவே. (எ௨)

சதைதைக்கேதோற்றரவுஞ் சார்ந்திடுமானந்தமதுஞ்
ச ்தையில்லாதிநதச் சகத்தினுக்குத்தானுணடோ. (எ௩)

சிததுக்கேயுள்ளிருப்புஞ் சேர்ந்திடுமானந்தமதுஞ்
சித்தில்லாதிந்தச் செகத்தினுக்குத்தானுண்டோ. (எ௪)

ஆனந்தமானதற்கே யானவிருப்பும்முதிப்பு
மானந்தமில்லாத வகிலத்துக்கும்முளதோ. (எ௫)

சசசிதானந்தத்திற் சங்கற்பிதமாகிச்
சச்சிதானந்தத்தைத் தான்விடாதேநிகழும். (எ௬)

தோன்றுவதுசித்தே தொல்லுலகுநாமமாய்த்
தோன்றுவதுகற்பிதமே சொரூபமன்றிவேறுண்டோ. (எஎ)

சொரூபலக்கணஞசகத்திற் றோன்றிவிளங்குதலாற்
சொரூபமேயென்று துணிந்தேயமைந்தனமே. (எ௮)

அறியாமையாலே யகிலம்போற்றோன்றியிடு
மறியாமைநீங்கிடத்தி லறிவாயேதோன்றியிடும். (எ௯)

என்றுமொருபடியா யிருந்தபடியிருக்க
நின்றபடிபாராமுன் னிலைகலங்கிநின்றனமே. (அ0)

நிலைபிறிந்தபோது நிலையினில்வந்திடுபோதும்
நிலைபிறியாதேநிகழு நிஜசொருபமல்லவோ. (அக)

நிலைபிரிந்ததென்று நிலையினினின்றேநோக்கி
னிலைபிரிந்ததேயிலையாய் நிஜசொருபந்தோன்றினதே. (அ௨)

பாதமுததியென்னப் பகர்ந்திடுமிரண்டென்று
மாதபரிபூரணைததி லன்றேயிலையலவோ. (அ௩)

தன்னையேகண்டு தானிருக்கவெல்லோருந்
தன்னையாரென்றே தவிப்பதுவுமென்னையோ. (அ௪)

கண்டிடுதலெல்லாங் கனசொருபமேயன்றோ
கண்டிடுதல்வேறென்று கலங்குவதுமென்னையோ. (அ௫)

தோன்றிவிளங்குவது தொல்லுலகுக்குமுண்டோ
தோன்றிவிளங்குவது சொரூபத்துக்கேயன்றோ. (அ௬)

ஆதலினாற்காண்பதெல்லா மறிவுருவேயெனக்கண்டு
போதவிழிதிறந்து பொருளாயிருந்தனமே. (அ௭)

முன்வினையாஞ்சஞ்சிதத்தின் முடிச்சையவிழ்த்தனமே
பின்வினையாகாமியத்தைப் பிடித்துப்பிசைந்தனமே. (அ௮)

வீடுபெந்தமென்றிடுதென் மித்தையேயாதலினா
லீடுவினையிரண்டு மெங்கேயுளதாகும். (அ௯)

ஒருகாலுநிலைகலங்கா துண்டாய்ப்பெற்றதிலமைந்து
வருகாலஞ்செல்கால மதியாதிருந்தனமே. (௯௰)

தெரிசனத்தின்முத்தி யெனச்செப்புஞ்சிதம்பரத்தைக்
கரிசனமாய்க்கண்டு கருக்கழியநின்றனமே. (௯௧)

பார்த்தவிடமெங்கும் பரிபூணமாகிக்
கோத்திருந்தபாழ்தனிலே குடியாயிருந்தனமே. (௯௨)

செகமதையுந்தான்விழுங்கிச் சீவனையுமுள்வாங்கி
யகமதுவும்புறமுமிலா வகண்டமாய்நின்றனமே. (௯௩)

அதுவிதுவென்றிடவில்லா வகண்டபரிபூரணமாம்
பொதுவதனிற்குடியாகிப் புகுந்தேயிருந்தனமே. (கூச)

தந்தையார்தாயார் தாரமார்புத்திரரார
பந்தமாரெல்லாம் பரமாயிருந்ததே. (கூரு)

ஊரோதுலகே துடலேதுண்பொருளேது
சாரபேதுளவெல்லாந் தாஞயிருந்தனமே. (கூசா)

படிததறிந்தபோதே பலகலையாகமங்களெல்லா
மெடுத்தெறிந்துவிட்டே னெனைவிடவேறிலையென்றே (கூஎ)

தெருள்விழியோர்துணிவிதெனத் தோந்தனுபூதியிற்கொள்வா
மருளவிழியோாதிரிவிலிதை மாயாவாதமதென்பர். (கூஅ)

ஓவதனின்மூவெழுத்து மோரொழுததேயானதுபோற்
சிவபரசிவமூன்றுஞ் சித்தொான்றேயல்லவோ. (கூகூ)

புத்தியில்லாவென்றனக்கும் போதவிழிதான்றிறந்து
முததிபதங்காட்டுவித்த முதுகிரிக்கென்கைம்மாறே. (க00)

யானுணர்ந்தவிப்படியே யிப்பிரமவனுபூதி
தானுணாந்தேயெல்லோருஞ் சதிராய்வாழ்ந்திடவேணடும். ()

மும்மலவிருளினை நீக்கி முத்திபதமெனக்களித்த
நிமலவிருத்தாம்பிகையே நீடூழிதான்வாழ்க. (க0உ)

பிரமாணுபூதிவிளக்கம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறுவது

ஞானவம்மானை.

ஆழத்துப்பிள்ளை யடிதொழு தம்மானே
ஐயந்திரிவை யறுத்தேன்கா ணம்மானே
விருத்தவமபிகைப்பத மேவியே யம்மானே
மெய்ஞ்ஞானக்கணணை விழித்துப்பின் னம்மானே
கருத்திற்றுணிவைக் கருதினே றம்மானே
கண்டபடியே கழறுகே னம்மானே
தந்தைதாய்தாரந் தமமொறு மம்மானே
சாற்றுமுயிர்ச்சார்வு தனம்பணி யம்மானே
புவிகாணியென்னும் பொருட்சார்வு மம்மானே
புறப்பற்றெனுமிவை பொருந்திநின் றம்மானே
குலமுஞ்செல்வமுங் குழகுங்கோல மம்மானே
குறைவில்லையெனவெணிக் கொண்டுழன் றம்மானே
திரிதருகின்றேன் சிலகால மம்மானே
செம்மைநெறிதனைச் சிந்தியா தம்மானே
சிவநேசந்தவந்தானுஞ் செய்யாம லம்மானே
சித்தந்தெளிந்தது தெய்வீகத் தம்மானே
அனித்தமசுத்த மரந்தையே யம்மானே
ஆணவிம்மாயை யசத்தேகா ணம்மானே
நித்தியநின்மல நீடின்ப மம்மானே
நிஜமானமுத்தி நிலைசத்தே யம்மானே

என்னவுணர்ந்தபி னில்லின்மை யம்மானே
எறநோக்கா திளமைதனி லமமானே
பொயயெனவிட்டுப் புறப்பட்டே னம்மானே
போதகுருசாந்தன பொன்னடிக் கம்மானே
வந்துதுதிதது வணங்கினே னம்மானே
மலரடியெனசென்னி வைத்துப்பின் னம்மானே
முத்திநெறியை மொழிந்துட னம்மானே
முதுகிரியிற்றவ முயலெனறு னம்மானே
அவனுரைத்தபடி யங்கிருந் தம்மானே
அல்லும்பகலு மசைவற வம்மானே
மேவிநின்றேதவ மேவினே னம்மானே
விருத்தவமபிகைவந்து விளக்கின ளம்மானே
அவளவிளககநன்று யனுபவ மம்மானே
றயந்திரிவற வறிநதேன்கா ணம்மானே
எம்மதத்தோர்க்கு மெழில்வீட்டி லம்மானே
ஏகமாயனன்னிய மெய்தூத லம்மானே
சம்மதமத்தகை சம்மதிக் கம்மானே
தத்துவமசியென்று சாற்றிடு மம்மானே
இந்தச்சம்மதிக் குயிரீசனு மம்மானே
இருமுதலென்ற விழுவுகா ணம்மானே
ஒன்றுகின்முத்தியு மொன்றுதென் றம்மானே
உரைத்திடிலபின்னையி லொன்றுங்கா ணம்மானே
பின்னையிலிருமுதல் பேசாம லம்மானே
பேசொணுதபின்னையிற் பிரமமொன் றம்மானே
அபின்னையிலேகமா மனுபவ மம்மானே
ஐந்தாகுமபின்னையி லனுபவ மம்மானே

சத்தியின்றியுண்டு சத்திமா னம்மானே
சத்திமானையின்றிச் சத்தியி லம்மானே
பந்தத்துக்கேதுவாம் பகர்பின்னை யம்மானே
பந்தம்விடற்கேது பகர்மற்ற தம்மானே
இப்பந்தம்வீடின்றி யிருந்திடு மம்மானே
ஏகமதையன்றி யிவையில்லை யம்மானே
அதனாலேகமென்ற லாந்துணி வம்மானே
ஆந்திரிவிருமுத லாகுமென் றம்மானே
பிரத்தியக்கமதாகப் பேசுகே ளம்மானே
பிராகபாவமதிற் பிரமமொன் றம்மானே
நினைவிற்கூடியபின்னை நிகழ்மாயை யம்மானே
நிஜமாய்நோக்கிடிலிரண்டாய் நிகழுங்காணம்மானே
நினையுந்தனையன்றி நில்லாதென் றம்மானே
நீக்கிடிற்றானேயாய் நிகழுங்கா ணம்மானே
தோன்றுதலெல்லாஞ் சொரூபமொன் றம்மானே
தோன்றுதல்வேறென்று சொல்லிடி லம்மானே
ஐந்துபதார்த்தமு மாறுறு மம்மானே
ஆகிவேறுபோ லமர்ந்திடு மம்மானே
அனைத்துஞ்சொரூபமென் றனுபவத் தம்மானே
ஆறுறுமைந்து மதுவாங்கா ணம்மானே
இதனாலெல்லாநா மென்றுகண் டம்மானே
ஏதும்பதைப்பற் றிருந்தேன்கா ணம்மானே
என்சத்தேயுண்டா யிருக்குங்கா ணம்மானே
என்சித்தேதோன்றி யிடும்பின்னை யம்மானே
என்னின்பேயின்பா யெய்துங்கா ணம்மானே
எல்லாஞ்சத்துச்சித் தின்பங்கா ணம்மானே

என்றலெனையுங்கண் டெய்தினே னம்மானே
இன்பமேயெய்தி யிருந்தேன்கா ணம்மானே
எந்தப்பொருளிலு மின்பெய்த லம்மானே
என்னின்பமேயென் றிசைந்தேன்கா ணம்மானே
இனியோர்பொருளையு மெண்ணிநின் றம்மானே
இச்சைசெய்யேனதி லின்பமில் லம்மானே
ஆசைபயமவை யற்றேன்கா ணம்மானே
ஆனந்தநித்திய ஞானதா லம்மானே (அ0)
நிகழ்காலமதுதனி னேரிட்ட தம்மானே
நிராசையிற்றய்த்து நிலைநிற்கே னம்மானே
என்னினைவிலென்னை யிதுவென்றே யம்மானே
இன்றுவாய்கண் டிருக்கேன்கா ணம்மானே
என்னினைவின்மையி லேகமா யம்மானே
என்னையேயான்கண் டிருககேன்கா ணம்மானே
இங்குமங்குமென்னை யானேகண் டம்மானே
எதுங்கவலையற் றிருக்கேன்கா ணம்மானே
அசைவுசெய்பினனையி லன்றேநின் றம்மானே
ஆடுகுதலிதென் றறிந்தேன்கா ணம்மானே (கூ0)
என்றனையெனையன்றி யிலையொன்று மம்மானே
இதுதுணிவெனமழு வேநதுவே னம்மானே
என்னையறியாமல் லிவ்வள வமமானே
எங்கிவழிகாணு தேற்குமே யம்மானே
தன்னைநிகராகுஞ் சங்கரி யம்மானே
தண்ணருளசெய்த தயவினுக் கம்மானே
என்னகைம்மாறுமுண் டென்னிடத் தம்மானே
இனியவளடியவர்க் கெழிற்பணி யம்மானே
விரும்பியேசெய்வது விதியிந்த வம்மானே
விருத்தகிரித்தலம் விளங்கிட வம்மானே (க00)

ஞானவம்மானை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது

வேதாந்த

தசாவத்தைக்கட்டளைச்சுருக்கம்

மோக்ஷமுண்டென்கிற வெம்மார்க்கத்துக்கும் உபக்கிரமத்திற்பந்தமும், உபசங்காரத்தின்முத்தியும், சித்தாந்தமாலையினாலே இம்மார்க்கத்தினுடைய பந்தமுத்திவியவகாரஞ் சுருக்கமாகச் சொல்லப்படாநின்றதெப்படியெனில்:—சத்தியம், ஞானம், அனந்தம், ஆனந்தமென்னும்இலக்கணத்தையுடைய சுயம்பிரகாசமாகிய பரவத்துவின்கண்ணின்று வாசகஞ்செயவொணாதபின்னாசத்திதோன்றும்; அதினின்று மாயைதோன்றும்; அதில் ஊர்த்தமாயையினின்றும் பரதத்துவந்தோன்றும்; அதினின்றும் வியோமந்தோன்றும்; அதிற் காலபரந்தோன்றும்; அதோமாயையினின்றும் புருடன்றோன்றும்; அதின் மூலப்பகுதிதோன்றும்; அதின் மான்தோன்றும்; அதிலாங்காரந்தோன்றும்; அந்தவாங்காரந் திரிகுணமாகவிரியும்; அவையிற்சாத்துவிதாங்காரத்தின் மனமும், ஞானேந்திரியங்களைந்துந் தோன்றும், இராசதவாங்காரத்தில் கன்மேந்திரியங்களைந்துந்தோன்றும்; தாமதவாங்காரத்தில் சத்தாதிகளைந்துந்தோன்றும்; இந்தசத்தாதியைந்தையும் ஒவ்வொன்றை யிரண்டுகூறுசெய்து அவையிலொருகூற்றில் ஒவ்வொன்றை நன்னான்குகூறாகச்செய்து தனது கூறல்லாத நாலினுங்கூட்டப்

பஞ்சீகரண தூலபூதமாம் : உபக்கிரமமுற்றும். [இனிதத்துவங்களினுடைய வகையெப்படி யென்னில் .—பஞ்சீகரண தூலபூதமைந்து, சத்தாதியைந்து, ஞானேந்திரியமைந்து, கன்மேந்திரியமைந்து, அந்தக்கரணங்களுலு, புருடன், காலபரம், வியோமம், பரம், ஆக தத்துவமிருபத்தெட்டுமேல் மாயையொன்று, பின்னுசத்தியொன்று ஆக ௩0 இவையேபந்தம். இனியிவை முப்பதுநீங்கி மேற்சுயம்பிரகாசத்தையடைதலே உபசங்காரம ; இதற்குமார்க்கமெப்படி யென்னில் —தூலபூதமைந்து, சூக்ஷமபூதமைந்து, ஞானேந்திரியமைந்து, கன்மேந்திரியமைந்து, ஆக இருபதுஞ்சீவசாக்கிரம் ; இதிற்றிரோதாயிநீங்கும் மனம், புத்தி, யாங்கார மூன்றுஞ்சீவசொற்பனம் ; பிரகிருதி, சீவசுழுத்தி, புருடன், பரசாக்கிரம், இதிற்பிரகிருதிநீங்கும் ; காலபரம், பரசொற்பனம், இதில் அசுத்தமாயை நீங்கும் ; வியோமம், பரசுழுத்தி, பரம்சிவசாக்கிரம் ; மாயை விசுவக்கிராசம் இதிற் கன்மநீங்கும் : பின்னுசத்தி, உபசாந்தம், இதிற் சுத்தமாயை நீங்கும் ; சுயம்பிரகாசமே குருதுரியம், இதில் ஆணவநீங்கும் ; ஆகவவத்தைபத்து . இதுவேமுத்தி ; இவ்வொழுங்கில் ஞானுசாரியர்கைகாட்டுப்படிக்குச் சமாதியிலிருந்து அநுபவம்பண்ணிக்கொள்ளவேண்டியது.

வேதாந்த தசாவத்தைக்கட்டளைச் சுருக்கம்

முற்றிற்று.

உ.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது

வேதாந்த
தசகாரியக்கட்டளை.

நித்திய நைமித்திய காமியப்பிராச்சித்த உபாசனாதிகன் மங்களை அனேகஜென்மாந்தரங்களிலே பண்ணப்பட்டு கிருத கிருத்தியனாய், நித்தியா நித்தியவஸ்துவிவேகம். இகமூத்திராா த்தபலபோகவிராகம், சமையாதிசட்கம், முமூட்சத்துவம என்கிற சாதன சதுஷ்டய சம்பத்தியுடைய அதிதீவரபக்குவ முடையோர் மேற்சொனமெடாதவகைக்கு, பிரமகைவல்லி யஞ் சமாதியிலிருந்தடைகுதற்கு மேலானமார்க்கம் வேதமுடி வாகிய உபநிடதத்தில் தசகாரியமாக இருக்கும், இதற்குத் தொகை யெப்படியெனில் :—மாயாரூபமென்றும், மாயாதெ ரிசனையென்றும், மாயாசுத்தியென்றும், சீவரூபமென்றும், சீவதெரிசனையென்றும், சீவசுத்தியென்றும், பிர்ம்மரூபமெ ன்றும், பிர்ம்மதெரிசனையென்றும், தேககைவல்லியமென்றும், விதேககைவல்லியமென்றும் ஆக பத்து : இதுதொகையாகிய சிரவணம் ; இதற்குவகை யெப்படியென்னில் :—மாயாரூப மாவது சர்வப்பிரபஞ்சங்களும் இத்தனை அங்கிசத்துடனே கூடி விளங்குமெனக்காண்கை : மாயாதெரிசனமாவது அந்த

அங்கிசத்தில் இத்தனையங்கிசம் மாயாசப்பந்த மெனக்காண கை : மாயாசுத்தியாவது அதினுடைய வதிட்டானத்தைக் காண்கை : சீவரூபமாவது விளக்க விளங்கப்பட்ட மாயாரூபத்தைக் காண்குதற்கோ ரறிவுண்டெனக்காண்கை · சீவதெரிசனமாவது அவ்வறிவைத் தானெனககாண்கை ; சீவசுத்தியாவது, அவ்வறிவினதிட்டானத்தைக்காண்கை : பிர்ம்மரூபமாவது மாயாரூபத்துககுஞ் சீவரூபத்துக்குமதிட்டானம் பிரமமெனக காண்கை : பிரமதெரிசனமாவது ஆரோபிதமு மதிட்டானத தைவிட வேறில்லாததுபோல மாயையுஞ்சீவனும் பிரமமாகத் தானேகாண்கை : தேககைவல்லியமாவது அந்தப்பிரமமாகத் தானே காண்கிறபோதமுநீங்கி ஆனந்தமயமாய்நிற்கை விதேககைவல்லியமாவது அநதப்பிரமானந்தாதீததைையடைகை இதுவகையாகியமனனம். இனி விரிவு எப்படியெனில் :—சததாதிவிடயததி லவாவறுத்து ஒரேகாந்தத்திலிருந்து நிதித்தியாசனத்தில் சமாதியைப்பொருந்தி சாட்சாத்கரிக்குமவகை· மாயாரூபமாவது இதுவென்றுகாணப்பட்டசர்வப்பிரபஞ்சமுமுண்டாய்விளங்கிரம்மியமாய் நாமரூபமாய் இவைஐந்தங்கிசததுடனே விளங்குதலைககாண்கை. மாயாதெரிசனையாவது அந்த ஐந்தங்கிசத்தில் பின்பு சொல்லப்பட்ட நாமரூபமாகிய விரண்டங்கிசமுமாயையெனக்காண்கை இனி மாயாசுத்தியாவது இந்தமாயாசம்பந்தமாகிய நாமரூபத்துக்கு முன்சொல்லப்பட்ட உண்டாய்விளங்கி ரம்மியமாகிய மூன்றங்கிசத்தை யுடைய அதிட்டானத்தைக்காண்கை : சீவரூபமாவது ஐந்தங்கிசத்துடனே விளங்கப்பட்ட சர்வத்தையுநோக்கி அவையில் பின்புசொல்லப்பட்ட இரண்டங்கிசமு மாயாசம்பந்த மென்றும் அந்தமாயாசம்பந்தமும் முன்பு சொரூப சம்பந்தமாகிய

சச்சிதானந்தத்தைவிட வேறின்மையென்றுங் கண்டவறிவொன்றுண்டெனக்காண்கை : சீவதெரிசனையாவது நாமரூபமயமாகிய கேவலமுநீங்கிச் சச்சிதானந்தமாகியபிரமத்தைப்பற்றிநிற்கை : இதுசாக்கிர அவத்தை. சீவசுத்தியாவது அந்தச்சச்சிதானந்தமயமாகிய பிரமத்தை அவ்வொளியே கண்ணாகக்கொண்டறிந்து அதிற் சீவத்துவபோதமடங்கி அச்சீவனுக்கு அதிட்டானமாகிய பிரமந்தானாய்நிற்கை. பிரமரூபமாவது மாயாரூபமாகிய நாமரூபத்திற்கும் அதையுணருஞ்சீவனுக்கு மதிட்டானமாய் விளக்கப்பட்டது சச்சிதானந்தமே யெனக்காணகை இதுசொற்பனவவத்தை. பிரமதெரிசனையாவதுபழுதை, கிளிஞ்சில், கட்டை, சூரியன், தங்கம், மண்முதலிய வதிட்டானங்களில் கற்பிக்கப்பட்டபாம்பு, வெள்ளி, கள்வன், கானனீர், ஆவரணம், கடகலசமுதலியவாரோபிதம்விசாரித்தவிடத்தில் அவ்வதிட்டானமேயாகி விளங்குதல்போல ஆரோபிதமாய் விளங்கப்படுகிற நாமரூபமயமாகிய மாயையும், அம்மாயையையறியப்படாநின்ற சீவனும் அதைவிளக்கப்பட்ட பரமும், நாமரூபமறியப்பட்டதானும், அறிவிக்கப்பட்டபரமே யெனக்காட்டாமல் நாமரூபத்தையுந் தன்னையும்வேறுபோல் விளக்கப்பட்ட அஞ்ஞானமும், அதற்கு நியதமாகியகர்மமும், இந்த ஐந்து பதார்த்தமும் அதிட்டானமாகிய சச்சிதானந்தசொரூபமேயாய்க்காண்கை : இது சுழுத்தி. தேககைவல்லியமாவது அப்படி அந்த ஐந்துபதார்த்தமுஞ் சொரூபமேயாய்க் காணப்பட்டவாதனையுநீங்கி அவ்விடத்திற் பிரகாசிக்கப்பட்ட சொரூபானந்தத்தைப் பெற்றுநிற்கை · இது துரியம். விதேககைவல்லியமாவது அந்தச்சொரூபானந்தத்தைப்பெற்று ஆனந்தாதீதனாய் வாக்குமனாதீத கோசரமாகிய பிரமகைவல்லியத்தைப் பெறு

கை. இது துரியாதீதம். இவ்வொழுங்கில் குருகாருண்ணியத்தி ஞலே சென்றுதசகாரியமு மனுபவப்பட்டுப் பிரமகைவல்லிய மடையில் அப்போதுபஞ்சமுத்திவியவகாரஞ்சொற்பனம்போ லக்கண்டு பண்டைப்படியாய்நின்று மேற்சொனனத்துகரு வித் தாகிய ஆசைபயமிரண்டுள், தான் சர்வானந்தத்திற்கு மதிட் டானமாகிய பிரம்மானந்த மயமாகையால் ஆசையும், தற்சொ ரூபமாகிய பிரமத்தைத்தவிர பிரதநியக்கு வேறொன்றுமில் லாத தாகையால் பயமுமொழியும்.

வேதாந்த தசகாரியக்கட்டளை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்பதாவது

சகசநிட்டை.

சவிகற்பநிருவிகற்பத் தகநிட்டையெனவுளாக்கும்
ஜூவிகற்பமென்றுமின்றி யிடைவிடாச்சகசநிட்டை
செவியதினெனக்குநீயுந் திருவுளஞ்செய்யவேண்டும்
அவியமில்விருத்தவெற்பி லம்மையேயன்பர்வாழ்வே. (க)

பொதுவுரத்தருமம்பண்ணிப் புகல்வினைச்சமமதாகி
அதுவிதுவென்னுஞ்சித்த மமலமாயநித்தநித்தம்
இதுவெனவுணர்ந்தநித்தத் திகபரத்திச்சையற்ற
சதுரர்களிடத்திற்பாசந் தகாந்திடும்பத்திதோன்றும் (உ)

பததிதானபதிந்தகாலைப் பகரங்கத்தலமடைந்து
சுத்தியாயங்கமந்தத் தொல்லருட்சத்தியாகி
நித்தியானந்தலிங்க நேரதாய்த்தரிககப்பட்டுந்
தித்தியாநின்றவின்பந் திருததியிற்களிக்குமென்றும். (ங)

சமரசம்பதிந்தகாலைத் தலமயிக்கியத்தடைந்திங்
கமரங்கமானவான்மா வந்தச்சிற்சத்தியாகி
விமலமாலிங்கந்தன்னை விளங்குநெஞ்சினிற்றரித்து
கிமலமாம்பரயானந்த நிஜதிருத்தியிறகளிக்கும். (ச)

ஆனந்தம்பதிந்தகாலை யச்சரணந்தடைந்து
வானந்தத்தங்கமாகு மகபராசத்தியாகித்
தானந்தப்பிரசாதத்தைத் தரிந்துச்சோத்திரத்திலென்றும்
ஊனந்தமில்லாவின்ப வோசையிற்களிக்குமென்றும். (ரு)

அனுபவம்பதிந் தகாலே யடைந் துநற்பிராணலிங்கத்
தெனுமங்கவாயுநின் றங் கெழிலாதிசத்தியாகி
உனுஞ்சரலிங்கந் தன்னை யொன்றுந்தொக்கினிற்றரித்துப்
பனுமந்தப்பரமானந்த பரிசத்திற்களிக்குமெனறும். (சு)

அவதானப்பதிந் தகாலே யடைந்தந் தப்பிரசாதத்தை
இவனுனதேயுவங்க மிச்சைநற்சத்தியாகி
நவமானசிவலிங்கத்தை நயனமற்றதிற்றரித்திங்
குவமானமில்லாவின்ப வுருவினிற்களிக்குமென்றும். (எ)

நயிட்டியம்பதிந் தகாலே நன்மயேசுரத்தடைந்து
சயித்தியசலமாமங்கந் தருஞானசத்தியாகி
வியப்புறுங்குருலிங்கத்தை மேவுநாவினிற்றரித்திங்
குயப்பெறுபரமானந்த வுருசியிற்களிக்குமெனறும். (அ)

சற்பத்திபதிந் தகாலேத் தரும்பத்ததலமடைந்து
முற்பகர்தரையாமங்க மொய்யதாங்கிரிகையாகித்
தற்பராசாரலிங்கந் தரித்துநாசியினிலந்தச்
சிற்பரானந்தகந்தந் தேர்ந்ததிற்களிக்குமென்றும். (கூ)

ஒருபத்திதானேயாறு யொருதலந்தானேயாறாய்
ஒருவங்கந்தானேயாறு யொருமுகந்தானேயாறாய்
ஒருலிங்கந்தானேயாறு யொருமுகந்தானேயாறாய
ஒருவின்பந்தானேயாறு யொன்றதாய்க்களிக்குமென்றும். ()

அறுதியிற்சிவமேலிங்க மபின்னையேயங்கமாகும்
அறுதியிவ்வபின்னையேயிவ் வங்கமதாயிற்றென்றால்
அறுதியச்சிவமேயந்த வங்கத்திற்புறம்புந்தோன்றும்
அறுதியக்குருவத்தீக்கைக் கருத்தமுமிவையேயாகும். (கக)

சகசநிட்டை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தாவது

உபதேச

சித்தாந்தக்கட்டளை.

ஆத்மாக்களை முத்தியிலேவிடவேண்டி வாக்குமனாதீத கோசரமாகிய அருட்சத்திதானே பாசவயிராகஞ், சிவகாருண்ணியம், ஈஸ்வரபக்தி, பிரமஞானமென்கின்ற நான்குமே ஒரு திருமேனியெனக்கொண்டருளிய ஞானசாரியர், இனிப்பிறவாத முடிந்தபிறப்பில் நித்தியா நித்தியவத்து விவேகம், இகமுத்தார்த்த பரபோகவிராகம், சமையாதிசட்கம், முமூட்சத்துவமென்கின்ற சாதனசதுஷ்டய சம்பத்தியே, ஓர் வடிவெனக்கொண்ட சற்சீடனுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணுமுறைமை. உலகத்தின்கண்ணே வயித்தியராயினோர்ஒருவனது வியாதியை நிச்சயம்பண்ணி இத்தனை தினத்தின்மேல் அவுடதங்கொடுக்கவேணுமென்றுநியமமிருப்பினும், ஒரோர்அசாத்தியவியாதியையுடையவனுககுக் கண்டவக்கணமே கணமாகிய பூபதிமுதலிய அவுடதங்களைக்கொடுத்து உடனே திருப்பவேணடும்; அதைப்போலச் சாதனங்களையுடைய தீவிரதரபக்குவனுக்கும் ஓராண்டாகிலுஞ்சோதித்து அனுக்கிரகம் பண்ணவேணுமென்றாலும் ஒரோர் அதிதீவரதர பக்குவனுக்கு அந்தக்கணமே இந்த உபதேசசித்தாந்தத்தை அனுக்கிரகம்பண்ணிபவரோகத்தை யுடனே நிவிர்த்திபண்ணவேண்டும். இந்தஉபதேசசித்தாந்த மார்க்கத்திலொழிந்து, மற்றைய மார்க்கத்திலில்ல பவரோக நீங்காதோவென்னில், பாதாதிகேசபரியந்தம் அக்கினி பற்றிக்கொ

ண்டவனுக்கு விழுந்ததுறையிலே அவனைவிழுங்கி மேலிடப் பட்ட மடுவிலேயன்றிக் கொஞ்சஜலத்தில் பிரவேசிக்கில் உடனே யவிந்துமுடியாது ; அதைப்போல அதீதபகுவனுக குடனே அவனையும் விழுங்கிமேலிடப்பட்ட அகண்டாகாரஞானம் இம்மார்க்கத்திலே பிரவேசித்த அக்கணமேயுண்டாம் ; அதெபபடியென்னில், சற்குரு சந்நிதியிலே சற்சீடனானவன் தேனிரம்பிய மலரைத்தேடும் அளிகள்போல் பூதலமெங்குந்தேடி வெப்பந்தீராமல் வந்தடைந்துகண்ட அக்கணமே உள்ளமகிழ்ச்சியையடைந்து தாரகமாகியசிவமே யெனக்கண்டு அவருடைய அருள்சுரக்கும்படிபண்ணிக்கொண்டு சுவாமி ? நானார் ? இந்தநானாவாகியவுலகமேது ? இது ஆருடையது ? எனக்குச் செனனமரணம்வந்தவாறேது ? இது யாதினாலேநீங்கும் ? இவற்றை யனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டும் ; இவையிற் பிரதமத்தில் அடியேன நானாரெனறு விண்ணப்பஞ்செய்தபடிக்கு என்னை யறிவித்தால் மற்றையநாலும் அடியேனே விண்ணப்பஞ்செய்வேனென்று சற்சீடன் நானொன்று கேட்க, ஆசாரியரனுக்கிரகம்பண்ணுகிறார் , நல்லது உன்னைக் கரதலாமலகம்போலக் காட்டுகிறோம், நீ நன்றாகப் பார்க்கக்கடவாயென்று திருவடியைச்சூட்டி அஸ்தமஸ்தக சையோகம்பண்ணி கிருபாதிருஷ்டியினாலேநோக்கி இங்கேயுண்டாய் விளங்குவதெல்லாம்நீயே யென்னில், சுவாமி ? இங்கே யுண்டாய் விளங்குவதெல்லாம் நானெப்படியாவேன் ? ஆனால் உனக்கிங்கே என்னபிரகாசியாநின்றதென்னில், சுவாமி ? நாமரூபமயமாகிய உலகமே தோன்றுகிறது · ஆனாலந்தவுலக மெவ்விடத்தினின்று தோன்றுகிறதென்னில், சுவாமி ? என்னுடைய நினைவிலேநின்றுதோன்றுகிறது ; ஆனால் நினைவுவேறு உலகம்வேறோ வென்னில்,

சுவாமி? உலக மெதிரிட்டுக் காண்கையினாலே வேறுதானே, ஆனால் உலகமாகிய நாமரூபத்தைநீக்கி நினைவைப்பாரென்னில், சுவாமி? அப்படிபார்க்குமிடத்தில் நினைவைக்காணேன், ஆனால்நினைவைநோக்கி நாமரூபத்தைப்பாரொன்னில், சுவாமி? அப்படி பார்க்குமிடத்தும் நாமரூபத்தைக்காணேன், ஆனால் நாமரூபமயமாகிய உலகமேதென்னில், சுவாமி? என்னுடைய நினைவுதானே, ஆனால் அந்நினைவு எங்கேநின்று தோன்றுகிறதென்னில், சுவாமி? என்னிடத்திலே நின்று தோன்றுகிறது, ஆனால் நினைவுவேறு நீவேறேவென்னில், சுவாமி? என்னினைவாகையினாலேவேறின்றி நானானே, ஆனால் நினைவைநீக்கி யுன்னைப்பாரென்னில், சுவாமி? யான் பிரகாசியா நிற்கின்றேன், ஆனால் நினைவு நீ யெப்படியாவாயென்னில், சுவாமி? நினைவு என்னைவிட வேறுதானே? ஆனால் உன்னைப்பிறித்து நினைவைப் பாரொன்னில், சுவாமி? அப்படிப்பார்க்குமிடத்தில் நினைவைக்காணேன், ஆனால்நினைவுயாதோவென்னில், சுவாமி? நினைவானது நானுமல்ல என்னைவிடவேறுமல்ல, ஆனால் அஃதெப்படியென்னில், சுவாமி? தங்கத்தினிடத்திலே பணிதியானது தங்கமுமல்லாமல் தங்கத்தைவிட வேறுமல்லாமல் கற்பிக்கப் பட்டதுபோல நினைவுமென்னிடத்திலே கற்பிதம்ஆனாலிந்நினைவு வேறேசத்தையோவென்னில், சுவாமி? அதற்கு வேறே சத்தையில்லை; என்னுடைய சத்தையேதோன்றி விளங்காநிற்கிறது, ஆனால் இங்கே தோன்றுவதெல்லாம் யாதென்னில், சுவாமி? இஙகே தோன்றி விளங்குவதெல்லாம் நானே, ஆனால் நாமுன்னம் எல்லா நீயே யென்று சொன்னோமே, அதற்குனக்கு ஐயந்தோன்றித்தே, இப்போது எல்லாம்நானே யென்று நீசொன்னது திரிவோ நன்றாய்ப்பாரொன்னில் சுவாமி?

முதற்றிரிவினாலே எல்லாம் நானெப்படி யாவனென்று கேட்டேன், சுவாமி கடாக்ஷத்தினாலே திரிவு பண்ணிக்கொண்டிருந்த அஞ்ஞான விருள்போய்த் துணிவாசத்தானே எல்லாம நானேயெனக்கண்டேன் ; ஆனால் உன்னைக்கண்ட இடத்தில் அனுபவமெப்படி யிருந்ததென்னில், சுவாமி ! அகண்டாகாரமயமாய்ச் சுட்டிறந்த சுகாதீதமாய்ப்பழுதையினிடத்திற் பாம்பொருக்காலுமில்லாததுபோல், உலகமுயிர் பரமென்பது ஒருக்காலு மில்லாததாய் பிரகாசியாநிற்கிறது , ஆனாலிதுவே தற சொரூபமுத்தி . இதிற் கலக்கமில்லாமல் தேகபதனபரியந்தம் நிற்பாயாக இதனறி அந்தமுதத்தி நீ யானதுக்குக்குறி , மற்றை நாலும நீ யுன்னனுபவப்படிக்குச் சொல்லென்னில், சுவாமி ? நானாவிதமாகியபிரபஞ்சம் என்னிடத்திலேஆரோபிதம் , அது சங்கற்பத்தையுடையது , அந்தச்சங்கற்பத்தையுடைய ஆரோபிதமாகிய பிரபஞ்சம் அதிட்டானமாகிய என்னைவிட வேறல்லவென்று காணாததிரிவினாலே எனக்குச்சனனமரணம், எல்லாம் நானேயென்றறியில் செனனமரணமில்லை இப்படி மறை நாலும், சுவாமி கடாக்ஷத்தினாலே எனக்கனுபவமாயிற்று ; நல்லது, நம்முடையஅனுபவமுமிதுவே: சுருதியினுடைய முடிவிலே சொல்லுவதுமிதுவே உன்னுடைய வனுபவமும்படியேயாகில் இதுவே உபதேசசித்தாந்தம் என்று இதிற்கலக்கமில்லாமல் வாழ்வாயாகவென்று ஆசீர்வாதஞ்செய்தார்.

உபதேசசித்தாந்தக்கட்டளை முற்றிற்று.

அ

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினோராவது

பிரமசித்தியகவல்.

எழுவகைப்பிறப்பி லெடுத்தற்கரி ய
மானிடப்பிறவி வாய்ப்பிலொருவ ற்
காடியினதுகொண் டம்முதலியி னை
அடைகுதலேபய னஃதினையன்றி ச்
சித்திபுத்திகளிற் சிந்தனைசெயயி ன்
ஏதமதாகு மெதிருலென்ணி ல்
உலகத்தின்கண் ணொப்பிலொருவ னே
அன்புகிடைத்தா லவனுலாகி ய
பயன்பெறுகுதலே பழுதில்சிறப்பு ம்
அஃதினைப்போல வவனியினமனித ப்
பிறப்பினைக்கொண்டே பிறவாநெறி யை
அடைந்திடுமதனுக் கறிதற்கரி ய
அவதியியல்பென் றறிந்துளபோ தே
எத்தனம்பண்ணு திருப்பவன்றனக்கு த்
தான்வஞ்சகனெனச் சாற்றலுமாகு ம்
இத்தகைவாகி னியம்பிடுசித் தி
அடைந்திடுகுதல்பய னலவோவென்னி ல்
அனந்தசித்தி யடைந்திடுமதற்கு ள்
பிரமசித்தி பெறுகுதலேபய ன
அணிமாதிசித்தி யடைகுதல்பயன ன்
றிஃதையுமன்றி யியம்பிடுமெட் ட
யோகந்தானு மொள்ளியபிர ழ

சிதறிககங்கஞ் செப்பியவனையி ன்
கருத்தறியாத கருதிமாறு த
அனுட்டித்தேயவ் வணிமாதிதன்னை ப
பெறுவர்கருததைதப் பேசக்கேண்மி ன்
காமாதிகளைக் கைவிடலியம ம
விட்டபொருள்கண் மேவிடிற்றள ளி
நிர்குதனியம நிருபாதிகமா ய்
ஓராசனத்தி லுறைருதலாதன ம்
நாமரூபத்தை நாடுமனத் தை
இருதயமதனி லிருக்கபபுகுந்த ல்
பிராணயாமம் புறவிடயத்தை ப்
பெயாததுளேமீட்டல் பிரத்தியாகார ம்
விடயவாதனையை விகற்பறநிறுத்த ல்
தாரணையாகுந் தற்சொரூபத தை
நாடறியான நவிற்றிடுபுறமு ம்
உள்ளுமறவவ் வொளிதானேயா ய்
ஒத்துநின்றிடலே யோங்கியசமா தி
ஆதலினிந்த வட்டயோகமது ம்
பிரமசித்தி பெறுதற்கங்க ம்
என்னலுமாகு மினிப்புத்தியது ம்
பயனலவோவெனிற் பகர்ந்திடுபுத் தி
இடம்பொருளுறவு மின்பங்கீர்த் தி
என்றைவிதமா மிவையைந்தினையு ம்
நன்றாய்த்தேரி னன்முத்தியதா ம்
இஃதினையன்றி யிம்மாயாவி த
சம்பந்தகதனைத் தானினைந்திடுத ல்

அறியாமையாகு மஃதினைக்கேண்மி ன
இடமுமழியா விடமேயிடமா ம்
பொருளுமழியாப் பொருளேபொருளா ம
உறவுநீங்கா வுறவேயுறவா ம
சுகநிரதிசய சுகமேசுகமா ம
புகழும்பெரியோர் புகழ்தலேபுகழா ம
ஆகையிற்புத்தி யாகியவிதங்க ள
எழிலாவீடே யிவ்வகையன் றி
மாயையிலுளதாய் வந்திடுசித் தி
புத்திகளென்று புகலிரண்டினையு ம
அடைந்திடநினைத்த லபலமதாகு ம
எதினாலென்னி லியம்பிடுமோ யா
சப்பந்தத்தைத் தானடைகுதற்கு ம
சத்தியமுததி சம்பந்தத் ந்த
அடைந்திடுமெதற்கு மாகியவருத்த ம
எட்டுணையானு மிச்சையச்சங்க ள்
உள்ளின்றியேவிட் டொன்றியகாய க
இலேசம்பண்ணிக் கிளர்தவமதனி ல்
அடைந்திடவேண்டு மாகியவிந் த
இரண்டுவகைக்கு மேற்றமுந்தாழ்வு ம
இன்றிவருத்த மெய்தல்சமமா ம
இத்தகைவருத்த மெய்தப்பட்டு ம்
அனித்தப்பொருளை யடைகுதலபல ய
அழியாப்பொருளை யடைகுதல்சபல ம்
அன்றியுநன்று யறிந்தவிடத்தி ல
அவைகளிரண்டு மசத்தாதலினு வ்

இன்பமோர்காலு மிலையவைதனினி ன்
றடைந்திடுமின்ப மலையாவறிவி ன்
ஆனந்தலேச மஃதறியாமையி ல்
இவைகளினிடமா யெயதிவந்ததுபோ ல்
அறிந்திடுமதனு லறிவானந்த ம்
பொருந்திடிறசகல புத்திசித்திகளு ம்
* ஏககாலத்தி லெய்தினதாகு ம்
இதுவன்றிவேத மெழிலாகமத்து ம்
புருடார்த்தமாகப் புகலுன்கினிலு ம்
சிவமடைகுதலே சிறப்பெனவோது ம்
அச்சிவமெனலு மழகியவீட் டை
ஐயந்திரிவு மறவேயடைத ல்
எ மாக்கத்தா லென்றிடில்வே த
முடிவினின்மொழியு மொய்க்நெறியதனி ல்
அடைந்திடவேணடு மம்மார்க்கத்தி ன்
ஒழுங்கைகேண்மி னுபநிடமதனி ல்
ஏகமேவா வத்துவிதீய ம்
பிரமமேயென்று பேசுமெதற்கு ச்
சுசாதிவிசாதி சுவகதபேத ம
சொல்லியமூன்றுஞ் சொரூபத்தின் மை
என்றதுவாகி னெழில்வேதாந்த ப்
பககநதனகருப் பகாந்திடும்பந்த ம்
வீடிவையிரண்டின விவகாரத்து ணி
வெத்தகையென்னி லியம்பிடக்கேண்மி ன்
நித்தியமாகையி னிகழ்ந்திடுகா ல

* எக்காலமென்றும் பாடம்.

பரிச்சேதமதும் பரிபூரணத்துவ ம்
ஆகையிற்றேச வறைபரிச்சேதமு ம்
ஏகமதாகி னியம்பிடுவத் து
பரிச்சேதமதும் பகர்ந்திடவொண் ணு
தறிவாய்ச்சத்தா யானந்தமதாய் ப்
பந்தமுத்தியெனப் பகர்விவகார ம்
அதீதமாகி யசைவறவிளங்கு ம்
தவனிடந்தனிலே சங்கற்பசத் தி
சங்கற்பமல்லா தசங்கற்பசத் தி
என்றிவையிரண்டெனு டிவையிற்சங்கற் ப
சத்தியெதெனனிற் சாற்றிடக்கேளமி ன்
நினைவுருபமதா நிகழ்ந்திடுமதற் கு
வடிவேதென்னில் வருத்திடுநாம ம
உருவமயமே யோரோரிடத்தி ல்
ஒருவனாகவு முறையதனா லே
எதிரிட்டப்படி யெழுவதுபோ ல
நினைவதுவென்று நிகழ்ந்திடுநாம ம்
உருவதுவென்று மொருபேதமுமி ல்
நவிற்றிடுருப நாமமயமு ம
மாயாமயமே மாயையென்றதுதா ன்
யாதொன்றில்லா ததுமாயையாகு ம
உள்ளதுமலவா யுருப்பெயர்மயமா ய
நினைவுருபமதாய் நிகழ்சங்கற் ப
சத்திசத்தாய தற்சொருபமதா ம
அதிட்டானத்தி லாரோபிதமா ம
ஆரோபிதமு மதிட்டானமின் றி

பிரமசித்தியகவல்.

விளங்காததுபோல் விளங்கிடுந்தன்னை த்
தவிரசசங்கற்ப சத்தியுந்தோன் று
இந்தகைதோனறு மிருஞசங்கற் ப
சதாிமயமாரு சருவங்களையு ம்
சததாயங்கழுந் தற்சொருபசதி ல்
ஆரோபிதமென் றறிந்தமையா அ
புறமபெனசசததிய புத்தியைப்பண்ணி ப்
பாாகிடுமிடததில் பரமுயிாசெகமெ ன்
றனைத்திடப்பட்ட வொருமுட்பொருளு ம்
விளங்கிடுமவையை விளமபிடக்கேணமி ன்
சஙகறபசத்தி தன்மயமா ன
நாமரூபமதே நாட்டிடுசெசமா ம்
அவையினைநோககு மறிவேயுயிரா ம்
அவையினைவிளககு மறிவேபரமா ம்
இததகையாக வியமபுமபொருளு ம்
உதித்திடுமிந்த வுயிர்பரமிரண்டி ல்
மேற்பரஞசாவ விடயமதாகு ம்
சிவஞ்ஞேயக தேசவிடய ம்
இநதசிவ னிப்படிபொய்யாய்ச்
சடமாய்த்தோன்றுஞ சகததினுடை ய
புணாசசியிற்சடமாயப் போதவடி வை
விட்டெனிச்சை விளஙகிடுஞான க
கிரியையுடைததாய்க் கிளக்குமிவையி ல்
கன்மமுணடாயக கன்மந்தன்றே ல்
தோறறமுடைத்தாய்த் தொன்றுதொட் ச
செனனமரணஞ் சென்றுடன்வரு ம்

இத்தகைபுரியு மிச்சங்கற் ப
சத்தியேபந்தந் தருமசங்கற் ப
சத்தியின்வடிவினிச் சாற்றக்கேண்மி ன்
பிராந்தியிலொருவன் பிசகிமாருக த்
திக்குகடம்மைத தேருமிடத்தி ல்
சூரியனின்று தோற்றியதிசையை க
கண்டுந்துணிவாய்க் காண்குதல்கூ டா
தையமாய்த்தோன்று மடுதசபிராந் தி
உணணினறுநீங்கி லுள்ளபடி யே
துணிவாய்நேரே தோற்றுமதன் றி
மந்தவிருளின் மறைந்திடுகயிறறை ப்
பாம்புபோலப் பார்த்திடுமிடத்தி ல்
பாம்பலவென்றும் பழுதையேயென்று ம
ஆறதனாலே யறிந்திடும்போது ம
துணிவதுவாகத் தோன்றுதந் த
மந்தாந்தகார மாறிடிற்றென்று ம்
அஃதினைப்போல வறிந்திடுசாத்தி ர
ஜென்னியஞானஞ் செப்புதலின் றி
கிருதகிருத்தியறைக் கிளர்சாதனங்க ள
நான்குமுடைத்தாய் ஞானசிரிய ர்
அருளதினாலே யாரணமுடிவா ம்
மாவாக்கியத்தின் வகுத்திடுபொரு ளை
விருப்பமதுடனே விசாரணைபண் ணி
இச்செகஜீவ விருபரம்மவை க்
கதிட்டானமாகிய வப்பரசொரூப ம்
தானேயென்று தன்னுள்ளிரு ளை

பகன்றுசமாதியென் றறைந்திடுகின் ற
சமாதானபுத்தி தானதுபிறந் து
தனதுசங்கற்ப சத்தியினு லே
ஆரோபிதமா யனேகத்துவங்க ள
விளங்கினதென்றும் விளங்கிடுமிவைக்கதி ட்
டானந்தானே யாமெனவென்று ம்
பழுதையினிடத்திற் பாமபொருகாலு ம்
இலலாதஃதி னிவ்வாரோபித ம
இலயெனநீங்கி யெழிலதிட்டான ம
ஆபதிறகுதலே யசங்கற்பசத ்தி
இதுவேமுத்தி யிச்சங்கர்ப ம
அசஙகற்பமென்ன வறைந்திடுமிவற்று க
கதீதனேதானு கையிலவை யி
உளதாம்பந்த மோங்கியமுத் தி
இவைதனக்கதீத னென்னனுமாகு ம்
இத்தகையொருவ னெழிற்குருவருளி ல்
ஐயந்திரிவற வறிந்துசொரூப ம
தன்னுடசந்நி தானமதனி ல்
சங்கற்பத்திற் றுறைஞவா ய்
விரிந்ததுவென்றும் விரிநதிடுமெவையு ம்
அசஙகறபத்தி லடங்கிடுமென்று ம்
இவையேபந்த மெழில்வீடென்று ம
இவைகளிரண்டு மென்கணோகாலு ம
இலையிவைவிளங்க லெம்மிடமதனி ல்
ஆரோபிதமென் றறிந்தவறி வு
கலககமில்லாமற் காத்திரநீங்கு ம்
தன்னளவதனுந் தயிலதாரையினி ல்
நின்றிடின்முடிவி னிகழ்பநதமுத்தி க
கதீதமதாகு மழகியபிர ம
சிந்தியதனைச் சேருவனே ரே.

பிரமசித்தியகவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பன்னிரண்டாவது

சிவதரிசன அகவல்.

உரோமசமுநிக ளுண்மகிழ்ச்சியுட ன்
பணிந்திடுகின்ற பழங்கிரிமே ய
விருத்தவம்பிகையே விண்ணப்பமொன்று ணை
னொக்கேனயானு முன்செவிசாத் தி
அருள்செயவேண்டு மறைநீயென்னி ல்
கடையனேன்றனக்குங் கருணையதாக ச்
சுட்டிறந்தொளிருஞ் சுயம்பிரகா ச
சிவதரிசனத்தைச் செப்பிடவேண்டு ம்
நல்லதுனக்கு நாமேயகவிரு ள்
நீக்கிமுன்படியே நிலையினில்வைத த
வகைப்படியேநீ வகுத்துரையென்னி ல்
இருளறநீக்கி யிதுவறநோக்கி ல்
இவ்விடத்துண்டா யிலகுவதேசிவ ம
விளம்புமச்சிவத்தை விளக்குவதே தீ
நீவிளக்குஞ்சிவ நின்றறிகுதல்யா ன
இவ்வனுபவத்தி லியம்பியஞாது ரு
ஞானஞேய மிவை நண்ணிநிற்கையினி ல்
சிவதரிசனமெனச் செப்பிடலா கா
என்றெனில்யானுமா யெழிலனுபவத்தி ல்
சிவம்நீநானெனச் செப்பியமூன்று ம்

உணாமாத்திரமவை யொருமுதரு னே
எப்படியோர்முத லென்றெனிற்சொல்கே ன்
சச்சிதானந்தத தனமயஞ்சிவமென ச்
சாற்றுதல்போலுஞ் சாற்றுமோங்கார த
தடங்கிநின்றிடுமூன் றக்கரம்போலு ம
நீலோற்பலமென நிகழ்த்திடல்போலு ம்
கடமடமகதா காயமென வே
சாற்றுதல்போலுஞ் சாற்றியவிவையி ல்
உணையேபின்ன முளபடிநோக்கி ல்
ஏகமேயா மிதசகைபோ ல
நாலீசிவமென நவிற்றிடுமொன்று ம்
சொன்மாத்திரமே சொரூபமதொன் றே
ஒன்றேயாகி லுயிர்க்கிதுவதுவெ ன
றுணாசத்திடப்பட்ட வுருப்பெயாமய மா
மாயைதோன்றும் வகையேதென்னி [illegible]
அஞ்ஞானதகா லச்சொரூபத் தை
மறநதுயிரிதுவெனு மாயையையக்காணு ட
ஒருமுதலான வுயிர்கசிருளென்று [illegible]
பரசிவமதற்கே பநதமுண்டாகு ப்
மேலுமோர்சிவம் விளங்குதலிலையி ல்
ஒருகாலையினு மொருவாப்பநத ம
எனவெறனிலந்த வெழிற்சொரூப[illegible]கு ட
பந்தமுத்தி பகாநதிடலா கா
உன்னருளதனி * லுபக்கிரமத் தை
அனறெனக்குநீ யருளியவகை யே

---

* உபக்கிரமம்=எடுகருநதுறை.

சொல்கேனந்தச் சொரூபவொளியில்
கதிரொளிதோன்றுங் கானலேபோலப்
பேசவொண்ணாத பின்னைசத்தி
தோன்றிடமதனிற் சொரூபசிற்சத்தி
சாயைபதியிற் சகமுயிர்பரமென
ஓர்முப்பொருளு முடனேவிளங்கும்
எத்தகையெனனி லியம்பியபினனை
திரிகுணசமுகஞ் சோந்துநிகழு
சத்துவகுணத்திற சாயையேபரம
எண்ணிறந்த விராசதகுணத்தில்
சாயைகளேயுயிர் தாமதமிரண்டாம்
இருண்மாயையென விருளுயிரவையை
மறைததேகிற்கு மாயையெசுமாம
அணுமுதலான சகமதுண்டாகக
கணக்கதுவாகிக் கன்மமுநிகழும்
இசதகைபின்னு லிருஞ்சத்திதனனில
ஐந்துபொருளு மன்றேநிகழும
இதிமபாதமுத்தி யிசைத்திடலாகும
இராசதகுணத்தி லிசைந்திடுசாயை
ஆகியவுயிரக வதிட்டானமான
தற்சொரூபததைத தாமதவிருளால்
மறந்துமூவகையாய் மாயையிலுழலும
சத்துவகுணபரந் தனக்கொருகாலும்
இருளேயில்லா வியற்கையிலருளில்
தனதங்கிசமுயிர் தானெனவறிந்து
கூபத்தில்வீழ்ந்த குழந்தையெடுக்கத்

தாயேயெழுந்த தகைமையினபர மே
மாயைதனிலே வந்துருவைகொ ண்
டைந்துதொழிலு மடைவுடனடந் தி
இருவினைமாற்றி யெழில்கிட்டா ன
தற்சொரூபத்தைத் தானடைவிக்கு ம்
இருளதுநீக்கி யிருந்தவிடத்தி ல
உயிர்பரமிரண்டு முடலுயிர்போல ப
பின்னுசத்தியிற் பெற்றிடுமுத் தி
உயிர்பரமிரண்டு மொன்றேயா கி
அபின்னசத்தியி லடைந்திடுமுத் தி
அபின்னையை பார்த்தே யதுநீயென் ன
அருமறையோது மதுவறியாம ல்
பின்னையைப்பார்த்தே பேதவாதிக ள
பாவனையென்றே பகுத்துரைசெய்ய ா
உயிரின்சாக்ஷி யொருநானேயா ம்
பரத்தின்சாக்ஷி பரைநீயேயா ம்
அப்பாலவிளங்கு மதுசிவமேயா ம
பின்னுசத்தியிற் பிறிவைக்குறித் தே
இவ்வகைமூன்று மியம்புரையன்றி ப்
பார்த்துடனேக்கிற் பரம்பொருளொன் றே
இப்பரம்பொருளே யெழிற்சிவதரிசன ம்
என்றேமுன்ன மியம்பியதுமை யே
சுட்டொடுநோக்கிற் றோன்றிடுமூன்று ய்
சுட்டின்றிநோக்கிற் றோன்றிடுமொன்று ய்
மூன்றுமிறந்த முப்பாழதனி ல்
தற்சிவசொரூபந் தானய்விளங்கு ம்

பின்னைசத்தியிற் பிறந்தது மூன்று ம்
பின்னைதனிலே பெயராந்தேயோங்கரு [illegible]
அப்பால்மனைத் தழுகிடசிவ யே
அழுகிப்பசிவத்தி லாரோபிதமாய ய
பின்னைனிகழும் பெயராமென்று ம
அதிட்டானமான வச்சிவநேய ம்
உலகமாய்த்தோன்றி யுயிருமருளு ம
விளங்கிடுஞ்சிவமாய் விளங்கிடும்போதி ல்
உயிருமருளு மொருசிவமேயா [illegible]
இதசகைகளடே னெழிற்சிவதரிசன ம்
சிவனமக்கருளிய சிவதரிசனந்தி ர்
படியேயுனக்கருநம் பாரனவயிலுணடா ய
விளங்கிறநீல விட்டுரிநகா து
நல்லெனவருளி னிமலநாயகி யே
மலந்திறுநாயை வளப்பமதுடை ய
சிங்காதனத்திற் சோதநிலைத்ததுபோ ல்
எனக்கேகைவரு மெனதுசரித்திர ம
எனக்குமிந்த வெழிற்சிவதரிசன ம்
அளித்தனையிதற்கோ ரறைகைம்மாறெ ன
பனையேயுனக்கே பரங்காணென்னை க
காத்ததுகாத்தாய் கடைபோகக்க ண்
பார்த்தெனைவிடாது பரிந்துகொண்டரு ளே.

சிவதரிசன அகவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதின்மூன்றாவது

ஆகமநெறியகவல்.

சத்திநிபாதந் தான்பிறந்திசய ம
சுத்தமதடைந்து தொல்லைமூவுலகு ம்
கான்றசோறதனிற் கண்டெனவிடுத் து
வீட்டின்பினையே விரும்பிடுநாக ம
விசாரணைசெய்ய வேண்டிடுமத றி
உண்மையின்மும்முத லுண்மையதாகு ம்
அஃதையுமன்றி யவனியிலோர்பொரு ள
உணாந்திடுமிடத்தி லுருவுடனும ய
தோன்றதனமுனமே தோன்றிடுஞ்சிவம தை
இருளினிறநெறியா திருவெனச்சுட் டி
எய்திடுமாயை யிருவினையதனி ன
ஆகையிற்பதிபசு வாணவமா யை
கருமமுந்தோன்றுங் கருவிதிரேக்கி ன
மும்முதலவையின் முத்தியிற்பசு வை
விடவேண்டுமென்னும் விருப்பமதனி ல்
நிருவகையாகு மிருமபதிபசுவு ம்
மூவகையாகு மும்மலந்தனின்ம ற்
றவைதனக்குக்குறி யதுவிதுவாகு ம
அதுவிதுநீங்கி லவைமூன்றகலு ம்

அவையினின்மூல மாணவமாகு ம்
‡ அறுவைக்கழுக்கை யகற்றிடுமுவரு ம்
சாணமும்போலச் சாற்றியவிரண் டு
மூலங்கெடுக்க மூலனேகூட் டி
உற்பவமுதலா யுரைதிடுமைந் து
தொழில்செய்திடுவன் றொனமையிலேசி ன
ரந்தகன்கண்ணி லப்படலாத லை
எடுத்திடுமுணமதற் கேற்றவுடதங்க ள
சேர்த்திடினிதமாய்த் தீர்ந்திடுகால ம
பொருந்தனுபோலும் புகன்றிடுமாயை ப
பிறப்பினுக்கஞ்சிப் பிறப்பைநோக்கு ட
நெறியேதெனவந் நெறியினையுரைப்பா ர
ஆரெனத்தேடி யரற்றிடுகாலையி ன
சிவமேரூன தேசிகனொரு வ
அவனருளாலே யாகமநெறியி ன
ஐந்துதொழிற்கு மரனேயுரிய ன
ஆமென்றுயிர்பொரு ளச்சார்பெவையு ம
உடற்காவலையு மொருங்கேநீக் கி
அருளினைநோக்கி யாசானருளி ல்
உச்சியினிற்கு முபலம்போ ல
ஆணவமாயை யவையினிறமூன்று ம்
மறப்புநினைப்பு மாற்றிடிலல்பக ல்
அற்றவீடென்றே யறைந்திடுமாகம ம
அவ்வீடதனி னனுபவந்தன்னி ன
பெத்தத்தினிற்கும் பெற்றியைப்போ ல

‡ அறுவைக்கு—சீலைக்கு.

இதுவெனத்தோன்று மெவையவையனைத்தும்
நியதிசெய்ததுவாய் நிற்றல்சமா தி
சமாதியைநீக்கிய சாக்கிரந்தனிலு ம்
சிவமேயைந்து செய்கையினடித்த ல்
சண்டேதற்செயலைக் கைவிடவேண்டு ம
இதத்கைநெறியை யெய்திப்பால ன்
பித்தன்பசாசன் பெற்றகுணங்க ண
மருவியேநிற்றல் வாய்மைநெறியா ம்
தேகாந்தத்திற் சிவமேசோவ ன்
இஃதாகமநெறி யினியாரணநெ றி

ஆகமநெறியகவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினான்காவது

வேதநெறியகவல்.

சாதனநான்குந் தன்னிடத்துறித் த
பின்னர்விசாரம் பேதமபேத ம்
எனவிரண்டவையு ளீசனுமுயிரு ம்
இருமுதலென்றே யியம்புதறிரி வு
ஒருமுதலென்ற லொள்ளியகாட் சி
ஆகையின்வேதத் தந்தவிசார ம்
செய்திடவேண்டுஞ் சிறப்பெனிலாகம ம
அன்றதுசிறப்பா மத்தியான்மீக ம்
சொல்லியபிரபல சுருதியேசிறப் பு
இத்தகவன்றி யெழிலார்சுரு தி
அரசனதாணையி னவைமற்றெல்லா ம்
மற்றோராணையின் மறையினைப்பற் றி
நிற்குமதன்றி நிமலன்சுவாச ம்
வேதமாகமம் விளங்கியவாக்கா ம்
அதனுண்முந்திய தருமறையாகு ம்
இதற்கதிகார மின்றியவைசிய ர்
சூத்திரராதி சொல்லியபேர்க்கு ம்
விசாரணைபண்ணி விளங்கிடலாகு ம்
அவரவர்சரிதை யவரவர்க்கேயா ம்
பத்தியுஞானமும் பகர்வயிராகமு ம்
எக்குலத்தோர்க்கு மெய்திடலாகு ம்

அறிவேகுலமென் றறைந்திடுமூலக ம்
நற்குலம்வினையி னண்ணினதாகு ம்
மூன்றுகடனு முனமுடித்தோர்க் கே
ஞானவிசாரணை நாடிமேற்கொள்ளு ம்
நாமாரிந்த நானுவிதமா ம்
பிரபஞ்சத்தின் பிறப்பிடந்தா னே
தெவரினையுடைய தெமக்கிப்பிற வி
எயதினதெந்த வேதுவினிஃது ம்
இறந்திடுமெந்த வேதுவினென்று ம்
தேர்ந்திடவேண்டுந் தேகேந்திரியா தி
நாமலசித்தே நமதுருவகில ம்
பழுதையையிரவிற் பாம்பென்பதுவி ன்
சிவமஞ்ஞானத் திருக்கினிற்றிரிவாய்ச் ச்
சகமெனத்தோன்றுஞ் சங்கறபத்தி ல்
பழுதையினுளதாய்ப் பகர்ந்திடும்வடி வே
ஆரோபிதமா மரவிற்றங்கலி ல்
அச்சிவவடிவே யகிலந்தங்கு ஞ்
சகப்பொருளெல்லாஞ் சத்துச்சித்தின் ப
வடிவநாமமுமிவ் வகையைந்தியல்பி வ்
உதித்திடுமுன்ன முறைத்திடுமூன்று ம்
சொரூபசம்பந்தஞ் சொல்லும்பினிரண்டு ம்
மாயைசம்பந்த மற்றிவைதன் னை
யூகித்துணரா துணர்வுடைத்தாகி த்
தோன்றிடும்பொருள் துவக்கிற்பிற வி
சிதைந்திடுஞ்சகலத் தியாகந்தன்னி ல்
சகலத்தியாகந் தானெதுவென்னி ல்

பாம்பெனனீக்கிப் பழுதையென் றறிச   த்
போலநாமாதி போக்கிச்சொரூப   ப
பெற்றிடலஃதெப் பெற்றியிலுண்டா   ய
அரவெனும்பிராந்தி யகன்றிடுந்தீப   ம
வந்துவிளக்கில் வகையதுபோ   ல
ஆசானருளி லருமறையந   த
ஞானவிசாரமே ஞானதீபமுமா   ம
அவ்விளக்கங்கொண் டறிந்திடவேண்டு   ம
அதிட்டானந்தோன்றி லாரோபிதமபோ   ம்
தனையாரென்றே தானமுதற்றேரி   ள
துளபடியுணரி னெருங்கியனைத்து   ம
தோன்றிடுப்பழுதை தோன்றினவுட   னே
கட்செவியெனறல் காணுதஃதி   ன
அகிலமுநீங்க லன்றியேதோனறி   ல
பேய்ததோபோலப பிரபாதசகமு   ம
கனவதுபோலக் காணடிமெவையா   ய
நின்றிடலொருவி நிததிரைதனனி   ல
கண்டிடுங்கனவிற் காட்சியீதென்   று
தனைவேருகத் தானுணர்ந்திடலி   ன
ஊடன்முததறறளளி யொருசியநாமெ   ன்
றிருளகன்றுறுதி யிதயத்துதித்து   க
கந்தர்ப்பநகரங் கண்டிடலிற்சக   ம
கண்டிவ்வுறுதி கலக்கமில்லாம   ல
நிற்றல்சமாதி நிலையிதுவாகு   ம
உடலந்தத்தி லொன்றுவனமுத்   தி
இதுநின்மலமுடை யிதயருக்காகு   ம
மலினநெஞ்சுடைய மகற்குமுனனு   று
விதமாமசுத்தம் விலக்கும்பொருட்டு   ச
சுத்தவாதனையைத தொடங்   கி
மனேலயஞ்செய்யின் வாய்த்திடும்வீ   டே.

வேதநெறியகவல் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினோராவது

பிரமானுபவ அகவல்

நன்னெஞ்சேவா நானுனைக்கக்கே ள
பிரமானுபவத்தைப் பிரத்தியக்கமதா ய்
அருட்குருவருளி லறைகுவன்கேளா ய்
பாம்தாமபொருளும் யாவராயினு ம்
சுருதிபுத்தமதாய்ச் சொற்றிடவேண்டு ம்
மனவுரையதனின் மதித்திடவொண்ணு ச்
சச்சிதானந்தத் தற்சொரூபத்தி ல்
சிறந்தசிற்சத்தி செகசத்தியென்று ம்
இருவகைச்சத்தி யெனவனரேயு ள
அவையினிற்பின்னை யகிலத்துக்கே து
சிற்சத்திமுந்தி தானதற்கே து
பரத்தினிலபின்ன பாவமாயொன்று ய்
சிற்சத்திநிற்கு ஞ் செகசத்தியது ம்
தற்சொரூபத்தைத் தானதுவிடாம ல்
வேறுபோற்றோன்றி விளங்குமுக்குணமா ய்
சாத்துவிகராசத தாமதமென வே
சத்துவகுணத்திற் றாக்கியசா யை
பரமாயெங்கும் பார்த்திடுமிராச த
சாயைபுயிராந் தாமதமிரண்டா ம

இருண்மாயையென விருளுயிர்த்தடக்கு ம்
இருளினையிரிய யிருமாயைசேர்க்க க
கணக்கதுவாகக் கருமமுண்டாகு ட
ஆகவைவிதமு மன்றேநிகழு ம்
இவ்வைவிதமா யிலங்கியபின் ணா
பரத்தினையன்றிப் பார்த்திடிலில் லை
சர்வவிடய நற்பரஞ்சுவாச ம்
சுருதியதாகுஞ் சொல்லாகமமா ம்
என்றெனவோது மெழிலாசுரு தி
இஃதேதுணிவென் றெம்மையுமாள ட
அருட்டேசிகனு மறைநதனனன ரு
நானுமொனவே ஞானநந்தரு லை
வினவிடிலித்தகை விளங்கியபிரம ம
நீயேயென்று நிச்சயமாக க
தத்துவமசிகொடு சாற்றினனன் றெ
இவ்வுரைப்படியே யிருந்தனுபவதநி ெ
காட்டுகேனுனக்குக் கருத்தசையா து
நன்றாய்நோக்காய் நன்னெஞ்சக மே
அரசன்றன்சே யடாதார்சே ரி
சேர்ந்தவரினம்போற் றிரிந்திடமை ணா
அறிந்தவனொருவ னவ்விடத்தே தி
அன்னோனிடத்தி லரசவிலக்கண ம
காட்டியுணர்த்துங் கணக்கதுபோ ல
நீயேவன்போ னிற்குமுன்கண் ணே
சிவந்தின்குறியைச் செப்பிடக்கேளா ப்
சாக்கிரமதனிற் றாக்கிடும்பொருளி ல்

நினைவெழுமுனமே நின்றிடுநிலை யே
நின்மலநிலையந் நிலையினினோக்கி ன்
விளங்கிடுஞேயம் விளக்கிடுஞான ம்
நோக்கிடுஞாதுரு நுவலுமிம்மூன்று ம்
நாமேயாக நன்றாய்விளங்கு ம்
அவ்விடத்தறிந்த தமலசத்தியினா ல்
அபினுபாவ மாயேகமுமா ம்
அந்நிலைநின்றே யசைவுசெய்நினைவி ல்
அடைந்திடுமிடத்தி லைவகைப்பொருளு ம்
முன்பினின்றி முழுதுநிகழு ம்
இஃதுணர்ந்திடுத விரும்பின்னையினி ல்
அசைவுசெய்நினைவி லடைந்தவக்கண மே
சுவாசமங்கிசமெனத் தோன்றிடும்வாக் கு
நான்றாமெனவே நவிற்றிடாநிற்கு ம்
இவையேசுருதி யெழிலாகமமா ம்
நிலையினிலொன்றாய் நினைவினிலைந்தா ய்
விளங்குநம்மிடத்தின் மேவுசத்திகளா ல்
இத்தகையன்றே யிருந்துடனிகழு ம்
இதனாலே யிருஞ்சிவமாகு ம்
இவ்வனுபவத்தை யிலங்கிடநீயு ம்
கண்டுடனிருந்துங் கலக்கமதுற்று க்
கண்டிடும்பொருளைக் கருதிவேறாக ச்
சிவனைப்போலத் தி[illegible]கினையினி நீ
நின்றநிலையே நிலையெனநிற்கி ல்
கண்டிடையபொருளுங் கரையுநாமா க
நினைவொடுநிலையே நிலையெனநிற்கி ல்

பிரமானுபவ அகவல்.

விளம்புமைம்பொருளும் வேறாய்விளங்கு ம்
நின்றமுன்னிலைக்கு நினைவொடுநிலைக்கு ம்
நாமேயிடமென நம்மையேயன் றி
விளங்காதென்றும் விளங்கிடுமுன்னி லை
சற்சத்தியென்றுஞ் சாற்றியபின்னி லை
அசற்சத்தியென்று மமையின்முற்சத் [illegible]
ஈயசத்தியென்றுஞ் சொல்லுபிற்சத [illegible]
கற்பிதமென்றங் கருதியுணாந [illegible]
அனைத்துநாமெனவே யறிந்தந்தறி [illegible]
இடைவிடாதிவ்வுட லிறந்திடு ம
வரையுந்தறிடில் வாய்க்குநம்வீ டே

பிரமானுபவ அகவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினாறாவது

சிவசமரசவாத அகவல்.

சலிவலியினது கலக்கமோர்காலு ட்
சித்தமாயில்லாத் திருமுதுகிரிவா ழ்
என்னையும்பொருளா வெண்ணியாண்டருளும்
விருந்தவம்பிறையே வினையனேற்கிஃதொன்
றையமிவ்வைய மனையேநின்று ல
அன்றிமற்றொருவ ராரினுநீங் கா
திவ்வையந்தனை யானினரகற்ற த
துணிவிதுவெனனச் சுருதியின்முடிவி ன
அருளியபடியே யருள்செயவேண்டு ப
எதெனிறசொலகே னெழில்வேதாகம த
துயிாபரமேக மோரிரணடென வே
ஓதியவகையி லும்பாகண்முனிவ ர
ஆரியாதாத மகமிசைக்கொண் ட
படியினிற்சென்று பரமடைந்தனாக ள
அவையிலொன்றை யலநெறியென் றே
தளருதல்கூடாச சமரசமாக த
திரிவையமறச் சிவையேயுணதி ன
அனுபவப்படியே யனுக்கிரகஞ்செ ய
வேண்டிடுமோர்நெறி மேவியேமுயலு ம
சாதகாதமக்குச் சமரசவாத ம்

அருளில்விளங்கா தனுட்டித்திறி ல்
தானிகழ்முத்தி தானனவர்க ட்
கருளில்விளங்கு மருளாலுனக்கு த்
திருவடிசூட்டித் திரிவுசெய்யிருளை த
நீரவகற்றிச் சிவமதினை மே
வைத்தபரிசே வகுத்துரையென்னி ல்
உரைக்கேனியானு முன்னருளதனி ல்
இதுவதுவென்னு மியல்புகளில்லா ச
சச்சிதானந்தந் தற்சொரூபத்தி ல்
பேதவபேதம் பேசுதலின் றி
அநிர்வசனமதா யதுவுளபோ தே
கயிறுறினிலரவு கற்பிதம்போ ல
நினைவுருபமதாய் நிகழ்ந்திடும்பின் னை
அஃதினில்விளங்கு மறைமுப்பொருளு ம்
எத்தகையென்னி லியம்பியநினைவு ம
சுட்டியேநிற்குஞ் சுட்டிக்கண்டிடி ல்
செகமதுவாகுஞ் செப்பியவதனை க
காண்குதலுயிராங் காணவிளக்க ல்
பரமதுவாகும் பற்றியசகத்தி ல்
செகமதுமாயை செகத்தினைநோக்க ப்
பண்ணலஞ்ஞானம் பார்த்திடுமிடத்தி ல்
அதுவிதுவெனலா லருள்வினையிவ்வ கை
நினைவினின்மும்மல நிகழ்பரமுயிரொ ன்
றைவகைப்பொருளு மறுதியேநிகழு ம்
சொரூபமுள்ளளவுஞ் சொற்றிடும்பின் னை
கற்பிதவடிவாய்க் கலந்துடனிற்கு டி

நினைவதுவில்லா நிஜசொரூபத்தை க்
குறித்திவைகற்பிதங் குறியாவிடத்தி ல்
கற்பிதமாக வைத்துநிகழு ம்
நினைவில்சொரூப நிகழ்வேதாந்த ம்
நினைவொடுசொரூப நிகழாகமாந்த ம்
அதனாலிரண்டு மறுதியதாகு ம்
நிஜசொரூபற்கு நிகழ்பந்தமுத் தி
ஒருகாலமுமி லுளநினைவதனி ன
பந்தமுத்தி பகாந்திடலாகு ம்
நினைவிலுண்டாய் நிகழ்ந்திடுமியானு ம்
மறதியிலுயிர்போன் மயங்கியுழன் று
நின்னருளதனி னியதிசெய்தனைத் து
நீயுமியானு நினைவினிலுயிருட ன
போலவேநின்றும் போகவியவிடத்தி ல்
ஒன்றாய்க்கண்டே னுறுதியதா க
இரண்டென்றவாக்கு மிரண்டதாய்நிற்கு ம்
ஒன்றென்றவர்க்கு மொன்றதாய்நிற்கு ம்
இத்தகைகண்டே னெழின்முததிய னை
இதனாலொன்றினை யுறுதியாய்க்கொண் டே
ஒன்றினைத்தளள வொருக்காலுங்கூ டா
நினைவில்சொரூப நிகழ்ந்திடுமிரண் டா ய
இஃதினிலைய மெள்ளளவானு ம
இன்றியறிந்தே னிவ்வனுபூ தி
திரிவோதுணிவோ செப்பிடவேண்டு ம்
வாராய்புதல்வா மாசறநீயு ம்
சமரசவாதஞ் சாற்றியபடி யே

என்னனுபவமு மெழின்மறைமுடிவு
இது * திரியல்ல வெழிற்றணிவேயா
நமதருளாலே நன்குயறிந்தா
இதினீவாழ்வா யென்றனைவாழ்த்த
இதுபிரமாண மெனவென்றனக்கு
உறுதியாயநீயே யுரைசெகிலுன்னருளி
§ திரிவையு மறுத்தீந்த
சமயிகளுடனே தர்க்கிததலறறே

சிவசமரசவாத அகவல் முற்றிற்று

ஸ்ரீ-குமாரதேவர் சாத்திரக்கோவை முற்றிற்று.

* திரிவு = மயக்கம்.
§ திரிவு = அஞ்ஞானம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

விருத்தாசலம்

பெரியநாயகியம்மன் பதிகம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

விரிவுறுமுருவநாமமதகற்றின் விடயங்கள்விளங்குருவிதனுன் [னும்
மருவுறுபொறிபோம்பொறியறக்கரண மாயந்துறுங்கரணமாய்தலி
புருடன்முன்னேழுஞ்சுத்தமோரைந்தும் போமிதாஞ்சச்சிதானந்தங்
கிரியையற்றிலஙகுமெனறனள்விருதத கிரியமர்பெரியநாயகியே. (க)

உளப்படுமுருவநாமமதகற்றி னுள்ளசற்சிற்சுகந்தோன்றும்
வளப்படுமிதனுலுக்கண்ணுடி வருநிழலாநிழன்மறிந்தால் [தாள
விளக்குறுஞானவெளியதாமிதனின விளையுமினபெனவெனக்கிசைத
கிளககுறுதவத்தோர்நரித்துறைவிரித்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (உ)

பழுதையென்றுணரிற்றன்முனர்த்தோன்றும் பாம்புமப்பழுதையாம
துபோன்,முழுதுணரறிவாந்தன்னையேகாணின் முரணுறுசராசரமெ
வையும், மெழுதருமறிவாவிளங்குமென்றிசைத்தா ளெழுபவநதுடை
த்தெனையளித்த, கெழுமணிமுததநதிசெறிவிருத்த கிரியமர்பெரிய
நாயகியே. (ங)

சொருபமேதானென்றுணர்தரிற்பரனுந் தகளுறுசீவனுஞ்சகமு
மருவுதன்னினைவிலெழுந்தமித்தைகளாம் வநதிடுபெந்தம்வீடிலவா [ள்
மொருவுயிர்தானென்றுணரிலம்மூன்று முளபந்தம்வீடுமுண்டென்று
ஊரீதவி[illegible]யனுய்வருமொருவிருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (ச)

அறிபொருளறிவோனறிவினைக்கொடுப்போ னுமுப்பொருளுமோர்
விடயம், பொறியுறப்பிடித்தாலுளவிதைவிடுத்தோர் பொருளைநாடுத

ன்முனரிடையே, பிறிவறத்தோன்றுஞ்சொருபமி நிலையிற் பே
பொருள்களுமிலவாங், கிறியறவறிநியென்றனள்விருந்த கிரிய
ரியநாயகியே.

அரவிலைபழுதையுணர்ந்தவர்க்கதுபோ லகிலமெய்ப்பொருளி
ணர்ந்தோா, கொருவுருதிருந்தவெலேயெனிற்கான லுறுசலமி
னவுணாந்தும, மருவவிறுறைவிகாரமேதென்னின் மலிகனவின
மெனருள், கிருதுசெய்மறையோர்பரவியவிருத்த கிரியமாபெ
கியே.

நடத்தின்மற்றதனிற்றங்குபல்கடத்திற் சாயையுஞ்சாயையில்
ப்த, நிடத்தொடும்விளங்குமவிசும்புபோலீசன் சீவனிங்கிருவாச
களா, மிடத்துறுப்பினையிறமேன்றுறுஞ்சிவமிங் கிருவாசாட்
டொன்றென்றுள், கிடைததநன்னிதியாயெனக்குறுமவிருந்த
மாபெரியநாயகியே.

ஆருயிர்தாறுமவன்மனந்தைச தகங்கரந் துதித்ததுவாகும்
பேருயிர்சாட்சியானவன்மனமோ பின்னையாமாசலாலவர்க்குக்
கூருறுமுலகமயக்கமாமிவறகுக் குறித்தசன்லீலையாமென்றுள்
கிரணையளித்தோற்குவந்ததாயவிருத்த கிரியமாபெரியநாயகியே

ஒதுருநாமமகற்றிடிற்றேன்று முள்ளசற்சிற்சகமிதுவே
தீதறுசிவசாட்சியிங்கிதனைத் தெருந்திடுஞ்சீவனுமிதுவா
யேதமொன்றில்லாப்பிரமமாமெனறெ னிருளறவருள்புரிந்தனி
கேதமிறவத்தோர்சூழ்தரும்விருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே.

எஞ்சுறுமுளத்தோடென்னையாரொன்றேயிரங்கியேதிரிர்துழல்வேலை
மஞ்சுறழ்காந்துக்கன்னனைக்குந்தி மகனெனவுணர்த்துதல்கடே
வஞ்சவென்றழைத்துநீயதுவாகு மையமின்றென்னவேயளித்த
கிஞ்சுகவாயாலுஞ்சிடவிருந்த கிரியமர்பெரியநாயகியே.

பெரியநாயகியம்மன் பதிகம் முற்றிற்று.